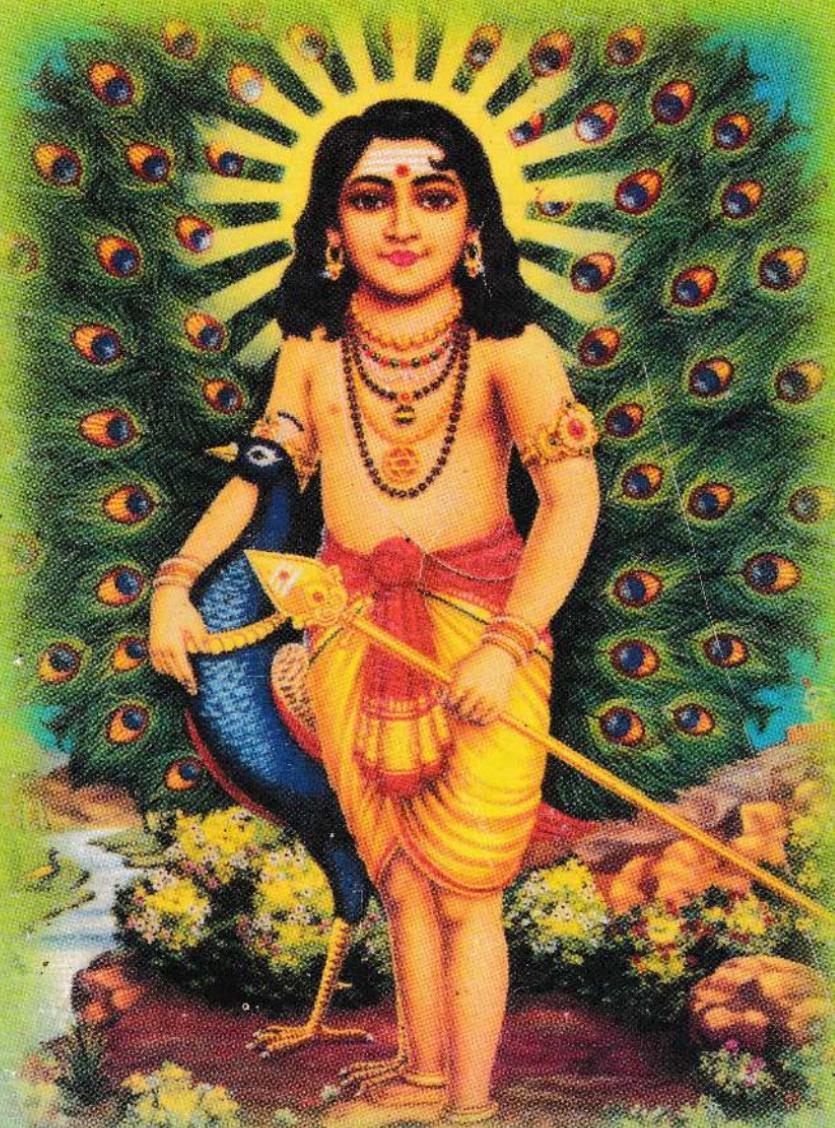

வெல்வா வட்வேல்வா

வெந்றிவேல் முருகன் துணை

வேலவா வடிவேலவா

ஆழ்கடலான் முருகவே பரமநாதன்

முதற்பதிப்பு: மார்கழி 1999
அச்சமைப்பு: மா. கனகசபாபதி
அட்டைப்படம்: டிஜிகிராபிக்ஸ்
அச்சுப்பதிப்பு: விவேகா அச்சகம்
பதிப்புரிமை: கனடா கந்தசாமி கோயில்
Scarborough
Ont, Canada

வெளியீடு:- கனடா கந்தசாமி கோயில்

1940 Elesmere Road unit-21
Scarborough
Ontario
Canada

பதிப்புரை

முருகுக் கடவுள் ஒம் என்னும் பிரணவத்தின் உட்பொருளை மூன்று பேருக்கு உபதேசித்தார் என்பது வரலாறு. அவர்கள் முறையே சிவபெருமான், அகத்தியமா முனிவர், அருணகிரிநாதர் ஆகியோர் ஆவார். முருகன் தமிழர்களின் தெய்வம். அதுவும் ஈழத் தமிழ் மக்களின் உள்ளங்களை கவர்ந்த தெய்வம். நக்கீர், கச்சியப்ப சிவங்காரியர் போன்றோர்கள் தொடக்கம் இராமவிங்க சுவாமிகள், பாரதியர், கிருபானந்தவாரியர் போன்ற மகான்களால் போற்றிப் பாடப்பட்ட தெய்வம். பல சித்தர்களின் சித்தத்தை தெளிவித்த தெய்வம். பல சித்தர்களின் வாழ்வுடன் பிண்ணிப் பிணைந்த தெய்வம் முருகன் என்றால் அது மிகையாகாது. எமது ஈழ மக்களை, ஈழத்தை தமிழ் அரசர்கள் ஆண்ட காலம் தொடக்கம் கந்தபூராணக் கலாச்சாரம் தான் வழிநடத்தி வந்துள்ளது எனவும் நாவலர் காலத்தில் கந்தபூராண கலாச்சாரம் மெருகூட்டி வளர்க்கப்பட்டது எனவும் பண்டிதமணி கணபதிப்பின்னை அவர்கள் தன் கந்த பூராண கலாச்சாரம் என்னும் நூலில் வலியுறுத்தியுள்ளார்.

புலம் பெயர்ந்து வாழும் தமிழ் மக்களுக்கு மத்தியில் கந்தவேளின் பெருமையை அறிவியல் ரீதியாக வளர்க்க வேண்டுமென்பது கண்டா கந்தசவாமி ஆலயத்தில் அருள் பாலித்துக் கொண்டிருக்கும் கலியுகவரதனின் எண்ணம்போலும். எனவே முருகக்கடவுள் தன் அவதாரமாகிய திருஞானசம்பந்தர் குருபூசையில் தன் புகழ்பாடும் நூல் ஒன்று உதயமாக வேண்டுமென்ற எண்ணக்கருவை எங்களுக்கு மத்தியில் உணர்வித்தார்.

பெளத்த சமன ஆகிக்கம் வளர்ந்து சைவமும் தமிழும் மருவிய காலத்திலே சைவத்தையும் தமிழையும் வளர்ப்பதற்காக முருகன் தானே திருஞானசம்பந்தராக பிறப்பெடுத்தார் என்பது ஆண்மீக ஆய்வாளர்களின் ஆய்வின் வெளிப்பாடு. புலம் பெயர்ந்து வாழும் தமிழ் மக்கள் மத்தியில் தமிழ் மொழியும் சைவமும் அருகிப் போகக் கூடாது என்பதற்காக பேரறிஞர் பரமநாதன் ஆகிரியர் ஜாடாக வேலவா வடி வேலவா என்ற இந்த விலை மதிப்பிட முடியாத அரும் பெரும் நூலை எழுதுவித்து தமிழ் பேசும் உலகிற்குத் தந்திருக்கிறார் முருகப்பெருமான். ஆழ்கடலான் பரமநாதன் எம் மக்களுக்கு மத்தியில் பிரபல்யமான பெரியர். கருவிலே திருவுடைய அவர்கள் சைவசித்தாந்தத்தையும், வேதாந்தத்தையும் நன்கு கற்றுணர்ந்தவர். நல்ல ஒரு

சிந்தனையாளர். பிறவிக் கவிஞர். கேட்பேர் மெய்சிலிருக்கும் சொற்பொழிவாளர், நடமாடும் நூல் நிலையம், நடமாடும் பல்கலைக் கழகம் என பல அறிஞர்களால் பாராட்டப்பட்டவர். ஏற்கனவே பல ஆண்மீக நூல்களை எழுதி வெளியிட்டவர். இப்படிப்பட்ட பெரியரால் வேலவா வடி வேலவா என்ற நூல் எழுதப்பட்டு கண்டா கந்தசுவாமி ஆலய தேவஸ்தானத்தின் சார்பில் இந்த நூல் வெளிவர இருப்பதை என்னி ஆலய அறங்காவலராகிய நாங்கள் பெருமைப் படுகிறோம். அவருக்கு ஆலய அறங்காவலர்கள் சார்பில் என் நன்றிகள்.

ஏற்கனவே பல ஆண்மீக நூல்களை அச்சமைப்புச் செய்த மரணிக்கம் கனகசபாபதி இந்த நூலையும் தன் சிறமம் பாராமல் பல சிரமங்களுக்கு மத்தியில் அச்சமைப்பு செய்திருக்கிறார். அவருக்கு ஆலய அறங்காவலர் குழுவினரின் சார்பிலும் என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன். மேலும் பல பணிகளுக்கு மத்தியிலும் தங்கள் சிரமங்களைப் பாராமல் அழகுற அச்சிட்டு உதவிய முருக பக்தர்களான விவேகா அச்சகத்தினருக்கும் எங்கள் ஆலய அறங்காவலர் குழுவினர் சார்பில் என் நன்றிகள்.

மேற்படி நூலை சரிபிழை பார்த்து பிழை திருத்தம் செய்து தந்த பண்டிதர் குமரேசையா அவர்களுக்கும், பலவிதங்களில் இந்த நூல் வெளியிடுவதற்கும், நூல் வெளியீட்டு விழாவை நடத்துவதற்கும் உதவி புரிந்த முருக பக்தர்கள் சகலருக்கும் நூலை நன்கு வரசித்து ஆராய்ந்து சிறந்த ஒரு மதிப்புரையை எழுதித் தந்த கலாநிதி இ. பாலசுந்தரம் அவர்களுக்கும் எங்கள் நன்றிகள் உரித்தாகுக.

கண்டா கந்தசுவாமி கோயில்
அறங்காவலர் குழு
சார்பில்
தலைவர்
த. குணசிங்கம்

ஆசிச்செய்தி

ஜிந்து கரத்தனை ஆனை முகத்தனை
இந்தின் இளம்பிறை போலும் எயிற்றனை
நந்தி மகன்தனை ஞானக் கொழுந்தினை
புந்தியில் வைத்துடி போற்றுகின்றேனே

அன்பர்களே!

எல்லாம் வல்ல செல்வ விநாயகர் துணையுடன் வேலவா வடி வேலவா என்னும் நூலை உருவாக்கும் மிக சிரமமான பணியை குறுகிய காலத்தில் மிகவும் சிறந்த முறையில் இலங்கையைப் பிறப்பிடமாகவும் கண்டாலை வசிப்பிடமாகவும் கொண்ட ஜூயா திருவாளர் பரமநாதன் ஆசிரியர் அவர்கள் எழுதி வெளியிடுவதையிட்டு பெரு மகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

இந்த நூலானது புலம் பெயர்ந்து வரமும் இந்துக்களுக்கும், சிறுவர்களுக்கும் சமயத்தையும், தமிழையும் வளர்க்கும் நோக்குடன் எனிய தமிழில் வெளியிடுவதையிட்டு பாராட்டுகிறேன்.

மேன்மேலும் பல அரிய சமய நூல்களை எமக்கு எழுதி வழங்க எல்லாம் வல்ல சென்பக விநாயகன் திருவருள் கிடைக்க வேண்டும் என்றும் பிராத்திக்கிண்றேன்.

வேலவா வடி வேலவா என்னும் நூலை புகழ் பறப்பும் நன் நூலாகவும் பக்தி நூலாகவும் போற்றி வணக்குவர்கள் என ஆசி கூறி வாழ்த்துகின்றேன்.

“வாழ்க தமிழ்
வளர்க சமயத் தொண்டு”
நன்றி

சிவபூரி. சிவகுமார குமாரதாஸ் குருக்கள்

கண்டா

15-12-99

சிவமயம்
‘வாழ்க்கீர் அடியாரெல்லாம்’

வாழ்த்துரை

ஆண்மீக அன்பர்களே!

“வேலவா வடி வேலவா” என்ற தலைப்பினைத்தரங்கி, தங்கள் கரங்களில் தவழ்கின்ற இந்த ஆண்மீகப் புத்தகம் ஷண்மதங்களில் ஒன்றான கெளமாரத்தின் தலைவனரான முருகப் பெருமானின் கருணையையும், புகழையும் பெருமையையும் விளக்கும் விதமாக அவருடைய தோத்திரங்கள், பாடல்கள் கட்டுரைகள் ஆகியவற்றினை ஒருங்கே திரட்டி நமக்களிக்கின்றது. முருக பக்தர்களாகிய நாம் இதனை பயபக்தியுடன் மனம் நெகிழ் பாராயனாம் செய்ய, அவன் நம் அருகில் அமர்ந்து அதனைக் கேட்டு இன்புற்று நமக்கு வேண்டிய நலன்களை நல்குவான் என்பது தின்னனம்.

“வேலை வணங்கினால் விடுதலையாம்”, “வடிவேலன் பாதத்தினைப் பணிந்தால் கவலைபோம்” என்ற வாக்கினிற்கேற்ப அவனுடைய வேலினை வணங்கி நம்மக்களுக்கு விடுதலை கிடைக்கப் பிரயாத்தித்து அவனுடைய பாதத்தினை பணிந்து நம் கவலையெல்லாம் போக்கிக்கொள்வோமாக.

இப்புத்தகத்திலே கந்தகோட்டம் (கந்தன் இருக்கும் ஆலயம்) என்ற தலைப்பில் சொல்லப்பட்ட விடயங்கள் தமிழர் கடவுளரான கந்தனுக்கு தமிழராகிய நாம் ஓர் ஆலயம் அமைப்பதின் அழகினை நமக்கு நன்றே விளக்குகிறது. அப் பெரும் பணியினைத் தான் நமது கந்தசவாமி ஆலய நிர்வாகத்தினரும் திருப்பணிச் சபையினரும் சிரமேற் கொண்டுள்ளனர். அவர்களுக்கு நம்மால் இயன்றளவு நிதியுதவி செய்து ரொறன்றோவில் முறையான கந்த கோட்டத்தினை ஏழிலாக அமைத்து அவனுடைய பேரருளைப் பெற்றுயியுவோமாக.

தன் உடல் நலக்குறைவான இந்நாளில் தன்னுடல் நலத்தினையும் கருதாமல், நம்மையெல்லாம் இறைவன்பால் கொண்டு செல்லும் விதமாக இப்புத்தகத்தினை நமக்கு நன்முறையில் தொகுத்தளித்துத் தந்துள்ளார் நூலாசிரியர் திருவாளர் அழக்கடலரன் முருகவே பரமநாதன் அவர்களின் இறைப்பணி மென்மேலும் சிறக்கவும் இதைப்போன்று பல அரிய ஆண்மீகப் புத்தகத்தினை நமக்கு அளிக்கவும் எல்லாம் வல்ல

முருகப் பெருமானின் பாதங்களைப் பணிந்து வரழ்த்துகிறேன்
 தங்க மகுடத்தில் வைரக்கல்லைப் பதித்தாற் போல்
 இப்புத்தகத்தினை வெளியிடும் மூல் கன்டா கந்தசாமி ஆலய
 நிர்வாக சபையினர் தங்களின் ஒரே குறிக் கோளான
 கந்தகோட்டத் தினை கட்டிய விரைவில் அமைக்க
 கந்தப் பெருமானின் கால்களைச் சிரந்தாழ்த்தி வணங்கி
 வரழ்த்துகிறேன்.

அுன்பன்

“விக்ரஹ அலங்கார பூஷணம்”

V. உமாமகேஸ்வரக் குருக்கள்

அரச்சகர்

கன்டா கந்தசாமி கோயில்

அணிந்துரை

நெஞ் சம், இறைபக்தி கிடமானது. நினைப்பன, வல்லிபுரத்து, நெடுமாலின் நீள்கழற் காயின. அஃது, “ஆழ்கடலான்” என, இலக்ஷினை பொறித்தது. முருகவே, பரமநாதம் கு பல படைப்புகள், இந்நாமம் பூண்டு, நாள் இதழ்களிலும், வாராதழ்களிலும் மலர்ந்து, நறுமணம் பரப்பின.

கருவில் திருவாகி, நினைவரும்பிய காலம் தொட்ட பக்தி, “வல்லிபுரத்தானுக்குத் தலபுராணம் வேண்டும்! வேண்டும்!! குருக்டானுக்கு ஊஞ்சற்பா, வேண்டும்! வேண்டும்!!! என, ஒயாது சிவசத்தம் செய்தது அச்சத்தத்தால், அவ்வருள் நூல்கள் ஆக்கம் பெற்று, அக்கடவுளர் திருப்பாதங் களி ல் அரச்சிக்கப்பட்டன.

இந்நாள், முருகபக்தி மீதார, வேலவா! வடிவேலவா!! எனும், பக்திபரவசமான, முருகசத்தத்துடன், முருகபக்தி அமிழ்தருந்த அடியார்களைக் கூட்டிச் செல்கிறார் ஆசிரியர். தேன்பிலிற்றுஞ் செஞ்சொற் கள், தேனிக் கும் செழுந்தமிழ் வசனங்கள், வடிவேலனின், அடியார்க்கு வேளைக்கு வந்துதவும் கடவுளின் -வேளைக்காரனின்- அருள்துளிப்பையும், திருவிளையாடல் களையும், தீர்த்தையும் தருகின்றன.

நூலுட்புகுவேர், குன்றுதோறாடும் குமரனின், படைவீடுகளின், தலங்களின், குன்றுகளின் புவனங்களின் பெருமையை நூகர்வர். இலக்கண, இலக்கியம், திருப்புகழ், பிள்ளைத்தமிழ்நூர்ல்கள், திருமுறைகள், கந்தரலங்காரம், கந்தரனுபுதி, தனிப்பாடல்கள் உட்பட ஏற்ததாழ் நாற்பதிற்கு மேற்பட்ட அருள்நூர்ல்களின் ஏத்துதலை, இறைஞ் சவர். முனிவர்கள், அடியார்கள், அருட்செல்வர்கள், அன்பர்கள், பாவரணர்கள், பராவலைத் தாழும் பராவி முருகனருள் பெற்றுய்வர் என்பது உண்மை. நூலாசிரியருக்கும், இந்நூல் செய்யுமாறு வேண்டிக்கோடல் செய்த முருக பக்தர்கள், திருசிவமுத்துவினங்கும் திரு. இரத்தின விசாகேஸ் வரன் என்போர்க்கு வடிவேலவா! திருவருள் பாலிப்பாயாக.

ஓம் முருகா!

ச. சும்ரேசையா

கண்டா

29-10-99

மதிப்புரை

கலாநிதி இ. பாலசுந்தரம்

(முன்னாள் யாழிப்பாண பல்கலைக்கழகத் தமிழ்ப் பேராசிரியர்)

முருகன் தமிழர் தம் கடவுள்; முருகன் அழகன்; வேல் தரித்த தெய்வத் திருமாறன்; குன்றுகள் தோறும் குடிகொண்ட குன்றக் குமரன். பண்டைத் தமிழர் மலைத் தெய்வமாக முருகனைப் போற்றினர். போர்த் தெய்வமாக் கொற்றவையின் புதல்வனாகவும், செவ்வேளாகவும் முருகன் சங்கத் தமிழ் இலக்கியங்களிலே புகழப்படுகின்றான்.

“ஆரியம்” தமிழகத்திலே வடநாட்டுப் பண்பாட்டைப் பரப்பி அழிக்கம் செலுத்தியபோது, வடநாட்டு சுப்பிரமணியசுவாமி தமிழகத்து முருகனுடன் இணைக்கப்பட்டார். பின்னாளில் முருகன் சுப்பிரமணியர் இருவரும் ஒரே கடவுளாகக் கருதப்படலாயினர். வடதிந்திய ஸ்கந்தபுராணம் தென்னகத்தில் கந்தபுராணமாக கதைமாற்றங்களுடன் ஆக்கம் பெற்றமை இலக்கிய - பண்பாட்டு வரலாற்றாகும்.

முருகன், கந்தன், கார்த்திகேயன், சுப்பிரமணியன், மாயேன் மருகன், கடம்பன், செவ்வேள், குமரன், குருபரன்... என்ப பல பெயர்களாலும் வழங்கப்படும் முருகப்பெருமானின் வழிபாடு, பண்டைப் பாரம்பரியமும் தமிழர் வாழிடங்கள் யாவற்றிலும் வணங்கப்படும் பெருமையுங் கொண்டது. இது கலியுகம் என்பதால், கலியுகக் கந்தனாகப் போற்றப்படும் முருகன் மக்களின் இறைசரர் மனதில் ஆழப்பதிந்துள்ளார். அதனால் சௌவமக்கள் தாம் செல்லுமிடங்கள் எல்லாம் முருக வழிபாட்டுத் தலங்களை அமைக்கத் தவறவில்லை என்பது உண்மை.

ஈழத் தமிழர்கள் துகதி களாக வேறுநாடுகளுக்குப் புலம்பெயர்ந்து சென்றபோதும், ஆங்காங்கே முருகவழிபாட்டு நடைமுறைகளையும் மேற்கொண்டு வருகின்றனர். கண்டாவிலே, ரொறங்ரோவிலும், மொன்றியலிலும் அமைந்துள்ள முருகன் கோயில்கள் இதற்குச் சான்றாகும். குன்றுதோறாடிய குமரனுக்கு மொன்றியலில் வல் மொறி மலைக் குன்றில் கோயிலமைத்துள்ளமை முருகனின் அருட்செயலே. அதுபோன்ற ஸ் காபரோவிலும் பெரியதொரு “கந்தகோட்டம்” அமைக்கப்படவுள்ளமை முருக பக்தர்களுக்கு கோர் நற்செய்தியாகும்.

இவ்வாறு அமையவுள்ள கோயில் நினைவரக முருகன் புகழ்பாடும் அறிவு நூலொன்று எழுந்துள்ளமை இன்னும் ஒர் சிறப்பாகும். நூலை அனுக முன்பு நூலாசிரியர் பற்றியும் சுருங்கக் கூறல் பொருத்தமாகும். இந்நூலாசிரியர் “சிற்கை ஆழியான்”, “ஆழ்கடலான்”, எனப் பல புணைபெயர்களில் சமூத்தில் பத்திரிகைகளில் தனது முத்திரையைப் பதித்தவர். வல்லிபுரக்கோயில் தொடர்பாக ஆய்வு நூலும் பல இலக்கியப் படைப்புக்களும் வெளியிட்டவர். சிறந்த கவிஞர் சிறந்த ஆய்வாளர். இவர் “நடமாடும் கவிஞர்”. இவர் “நடமாடும் ஒரு நூலகம்” என்று கூறத்தக்க வகையில் இலக்கிய ஆளுமை மிக்க சான்றோன். சைவமும் - வைணவமும் - தமிழும் இவரது கணவும் நினைவும். சிறந்த ஒழுக்க சீலன். அவரை ஒரு சிறந்த நண்பனாக கடந்த பதினெந்தாண்டுகளாக நான் அறிவேன். இவர் பத்து நூல்களை எழுதி வெளியிட்டுமூன்றார். சாகித்தியமண்டலப் பரிசில்கள் அவரைத் தேடித் தந்தன. அவர் கண்டாவில் வாழ்வது இங்கு வாழ்வோரின் பரக்கியம் எனலாம்.

“வேலவா வடிவேலவா” என்ற இந்நூல் முருக பக்தர்கள் அனைவரது வீடுகளிலும் இருக்க வேண்டிய ஒரு கைநூலாகும். முருகனைப் பற்றிக் காலம் காலமாகத் தோன்றிய நூல்கள் அனைத்தினதும் சாரமாக இந்நூல் திகழ்கிறது. முருக இலக்கியங்களை “முருகன் பன்னிருதிருமுறைகள்” தொகுப்பினாடாக அறிஞர் அறிவர். ஆனால் இச்சிறநூல் மூலமாக முருகனைப் பற்றிய முழுச் சிந்தனையையும் பெறக்கூடியதாக இந்நூல் எழுதப்பட்டுள்ளது.

பழந்தமிழ் ச் சங்கச் செய்யுள்கள் முதல் கவிமணி தேசிகவிநாயகம்பிள்ளை - பாரதியர் முதலியோரின் செந்நெறி இலக்கியப் பாரம்பரியத்தில் எழுந்த முருக வழிபாட்டுப்பாடல்கள், மற்றும் காவடிச்சிந்து, சமகால முருகவழிபாட்டு இலக்கிய ஆக்கங்கள் அனைத்தும் கூறும்விடயங்களை ஒரே பார்வையில் வாசகர் பெற்றுக் கொள்ளும் வகையில் முருகப்பெருமானின் புகழ் ஆராயப்பட்டுள்ளது. முருகனைப் பற்றிய இலக்கியச் சிறப்புக்களும் வளங்களும் எழுதப்பட்டுள்ளன.

இந்நூலைத் துணைக்கொண்டு “முருகன் இலக்கியம்” பற்றிய ஆய்வினையே மேற்கொள்ள வாய்ப்புண்டு. காலந்தோறும் தோன்றிய முருகனைப் பற்றிய இலக்கியங்களிலிருந்து மேற்கொள்கள் எடுத்தாளப்படுகின்றன. சங்ககாலத்திலே குறிஞ்சிநில மக்களிடையே முருகவழிபாடு சிறந்து விளங்கிற்று.

அவர்களது வரழ்க்கையும் முருகவழிபாட்டு நம்பிக்கைகளோடு கலந்திருந்தது. இதுபற்றிக் கூறும் குறுந்தொகைப்பாடலின் விளக்கத்தை இந்துவில் “பலர்புகழ்ஞாயிறு” என்ற மேகட்டுரையிற் காணலாம்.

இதுபோன்றே திருமுருகாற்றுப்படை, சிலப்பதிகாரம் திருமந்திரம், திருப்புகழ், தாயுமானவர் சுவாமி பாடல்கள் ஆகியனவற்றிலுமிருந்து பாடல்களை உரைவிளக்கத்தோடு தந்து தம் கருத்துக்களை ஆசிரியர் விளக்கியுள்ளார்.

முருகனின் அவதாரங்கள், அவற்றோடு தொடர்புடைய புராணக்கதைகள் - அவற்றின் தத்துவ விளக்கங்கள் என்பனவும் படித்துப் பயன்பெறத்தக்கவை. “யாரோருவர் தன்னை இழந்து (யான் - எனது என்பன அற்று) தலைவனை நாடு கின்றாரோ, அவரை இறைவன் தானே நாடி வந்து அருள்புரிவான்” என்ற தத்துவத்தை விளக்க வள்ளி திருமணக்கதையைச் சான்றுபடுத்தியுள்ளமை காண்க.

முருகனை வீரத்தின் உருவமாகக் கண்டதமிழரின் கற்பனையைப் பாரதியர் நன்கு புரிந்து கொண்டு வருமாறு பாடுகிறார்:-
வெற்றி வடிவேலன் - அவனுடை
வீரத்தினைப் புகழ்வோம்....” என்றும்
வில்லினை யொத்த புருவம் வளைத்தனை
வேலவா அங்கோர்
வெற்பு நொருங்கிப் பொடிப்பொடி
யானது வேலவா”....

இன்றைய காலக்கட்டத்தில்

“வேலவனே எமக்குத் தேவை” என்பதை உணர்ந்தே ஆசிரியர் இந்துவின் பெயராலேயே ”வேலவா வடிவேலவா” என்ற பேரைழைப்பை முருகனுக்கு விடுத்திருத்தல் சிந்திக்கத்தக்கது. “ஆறுமுகமான பொருள்” என்ற கட்டுரையிலே தமிழ் நெடுங்கணக்கோடு முருகனை அடையாளம் காட்டியிருக்கிறார் ஆசிரியர். முருகத்தலங்களில் காணப்படும் வெவ்வேறு வடிவங்களிலுள்ள 16 வகையான சிற் பளுபங்களிலுள்ள முருகப்பெருமானுக்குரிய விளக்கங்கள் பற்றி தனிகைப் புராணத்தினுடைக் குருடாக விளக்கந்தந்துள்ளமையை “முருகனின் திருவடிவங்கள்” என்ற கட்டுரையிற் காணலாம். இதன் விரிவை மேலும் குமாரதந் திரத் திற் கண்டு கொள்ளுமாறும் வழிகாட்டுகிறார்.

முருகவழிபாட்டில் “காவடிநடனம்” பெறும் முக்கியத்துவம், அதன் தத்துவார்த்த விளக்கங்கள் என்பன 13ம் கட்டுரையில்

ஆராய்ப்பட்டுள்ளன. திருப்புகழ் சந்தச்சிறப்பும் பொருட்சவையும் கற்பணையலங்காரமும் கொண்ட பக்திப் பனுவலர்கும். நாலரயிரத் தில்யப் பிரபந்தத்தில் ஊரித் திளைத்த நூலாசிரியர் திருப்புகழிலும் தனது ஆளுமையை இந் நூலூடாக வெளிப்படுத்தியுள்ளார். நூல் முழுவதிலும் திருப்புகழின் ஒளி இடம்பெற்றுள்ளது.

மேலும் சைவநன்மக்கள் மேற்கொள்ளும் முருக விரதங்கள் பற்றிய விளக்கமும் இந்நூலில் இடம்பெற்றுள்ளது.

கணேஷிய மண்ணில் முருகப்பெருமானது பெருமை பேசும்நூல், ஒன்று ஆக்கம் பெற்றிருத்தல் போற்றத்தக்க விடயமாகும். இன்றைய விரைவான இயந்திரமயப்பட்ட வரழ்க்கைச் சூழலில் மனதுமைதியைத் தரும் இந்நூல் சைவான்பருக்கும் தமிழ்ப்பற்றாளர்களுக்கும் ஓர் அரிய கொடையாகும்.

இ. பாலசுந்தரம்
கண்டா
15-11-99

ஆக்கியோன் குரல்.

அண்டசராசரங்கள் எண்ணிறந்தன. இவற்றுள் மனிதப் பிறவி மாண்புடையதெனப் பேசப்படுகின்றது. சிந்தனைத் திறம்பிக்க மனிதன் விஞ்ஞானியாகவும் மெய்ஞ்ஞானியாகவும் மிளிர்கிறான். இரண்டும் இணைய வேண்டும் என்பது ஜனஸ்மன் போன்றவர்களது கருத்து. மனிதன் தன்நிலையினின்றும் தாழ்க்கூடாது. தாழ்ந்து வாழ்வன் மனிதம் பூத்தவனாகான். நெஞ்சோடு நெஞ்சம் கொஞ்சிப்பேகம் சல்ருதயம் மனிதனது சிறப்பம்சங்களில் ஒன்று. மனிதன் தன்னைழில் குன்றும் போது மரமாக, விலங்காக, மக்கட் பதடியாக மதிக்கப்படுகிறான். இம்மனோநிலை வளராமற் தடுக்க வேண்டும். கல்வி, ஒழுக்கம், மக்கட்பண்பு, நேயம், ஒப்புரவு, நாணம், கண்ணோட்டம், வாய்மை, கற்று, ஆளுமை போன்ற பல அம்சங்கள் மனிதனை மனிதனாக நடமாட வைத்தாலும், தெய்வீகத்துடன் இணைந்த ஆக்கிகம் என்றோர் அமைப்பும் இன்றியமையாதது. மனிதமுழுமைத்துவமே விழுமியம் மிக்க வாழ்வின் இலக்கு.

இந்நெறியிலே, சைவம் நம்மை வழிப்படுத்தும் உயரிய செந்தெரி. முருகன் சிவனின் வேறாகாதவன். இம்முருக வணக்கம் தொல்காப்பியராலே பேசப்பட்டிருக்கிறது. குறிஞ்சி நிலத் தெய்வமான செவ்வேட்கான ஆலயங்கள் மற்ற நிலங்களிலும் நடைமுறையில் உள்ளது. முருக என்பதற்கு அழகு, இளமை, மணம் எனப் பல பொருள்கள் உண்டு. முருகக்னோடு ஆறு அம்சங்கள் கலந்துள்ளன.

ஆறு கொலாம் அவர் தந்திரு மாழுகம்
ஆறு கொலாம் அவர் தோற்றிய வோரிடம்
ஆறு கொலாம் அவர் தானமு நூல்களும்
ஆறு கொலாம் அவர் மந்திரம் தாமே.

கந்தன், முருகன், கடம்பன், கார்த்திகேயன், அறுமுகன், வேலவன் எனப் பல திருநாமந் தாங்கிய சேந்தனுக்கு, உலகெங்கும் கோயில்கள் உண்டு. சமூத்திலிருந்து புலம்பெயர்ந்து வாழும் சைவப்பெருங்குடி மக்கள் தாம் போந்த இடங்களிலெல்லாம் கலியுகத் தெய்வமாயும், செந்தமிழ்க் கடவுளாயும் உள்ள முருகனுக்கு ஆலயம் கண்டுள்ளனர். அவற்றுளொன்று கண்டாக் கந்தகவாமி சினகரம், இவ்வாலயம் சென்றபோது முருகவாக்காக அன்பர் சிவமுத்துலிங்கம் அவர்கள் ஓர் நூல் எழுதித் தரும்படி பணித்தார்கள். அதன் விளைவே இந்நூல். நான் எழுத முயன்றிருக்கிறேன். ஆனால்

எழுதவில்லை. கண்ணன் எழுதுவித்தான். முருகன் எழுதினான். குருதேவர் திருவாசகச் சுவாமிகள் ஆற்றுப்படுத்தினார். அவ்வளவுதான். என் கரமும், எழுதுகோலும் கருவிகள். குறை களையின்காள். நிறை பெய்மின்காள். இவை சிற்றுடியேனின் வேண்டுகோள்கள்.

எங்குமின்பம் தழைக்கட்டும். என்றும் அன்பு பொழியட்டும். சாந்தி-சமாதானம்-நிம்மதி நிலைக்கட்டும்.

யாமோதிய கல்வியும் எம்மறிவுந்
தாமேபெற வேலவர் தந்ததனாற்
ழுமேல் மயல்போய் அறமெய்ப் புணர்வீர்
நாமேல் நடவீர் நடவீர் இனியே.

வேலவா! வடிவேலவா!!

அடியேன் அன்புடன்
ஆழ்கடலான் - கன்டா.

12-9-99

உள்ளுறை

பதிப்புரை

ஆசியுரை

வாழ்த்துரை

அணிந்துரை

மதிப்புரை

ஆக்கியோன் குரல்

1. கந்தன் புகழ் பாடுவோம்
2. சிந்திக்க வைத்த திருநாள்
3. சுட்டபழமா சுடாத பழமா
4. வள்ளிச் சன்மார்க்கம்
5. முருகமாரதி
6. பல்ர் புகழ் ஞாயிறு
7. சித்திரத் தமிழிற் சித்திரவேலாயுதன்
8. பிள்ளைத் தமிழ்கள்
9. முருகச் சிந்தை
10. பண்களிகூர் தரு பாடலொடாடல்
11. சொல்லுக்கு அருணகிரி
12. முருகனின் திருவடிவங்கள்
13. கால்கள் எனது, காவடி உனது
14. திருவிசைப்பாவில் இடைகழி முருகன்
15. வெற்றிடம் நிரம்புகிறது
16. ஆறுமுகமான பொருள்
17. வயலூர் வள்ளலும் வடலூர் வள்ளலும்
18. கந்தவேள் விரதங்கள்
19. திருமுருகாற்றுப் படை
20. முருகன் திருமால் மருகன்
21. கச்சியப்பர் வாக்கில் முப்பொருள்
22. முருகா என்னும் நாமங்கள்
23. குக பாதசரணம்
24. கந்தகோட்டம்

முருகன் துதி

முத்துக்குமாரசுவாமி பிள்ளைத்தமிழ்

ஓழியாத புவனத் துயிர்க்குயிர தாய்நிற்ப
தொரு தெய்வ முன்டென எடுத்
துரையால் உணர்த்துவதை ஓழியவை ரெவர்க்ட்கும்
ஹன்கண் உயிர்க்கண்ணதாம்
விழியாக முன்னின்று தண்ணளி சூரந்தவர்கள்
வேண்டிய வரங்கொடுப்பான்
மெய்கண்ட தெய்வமித் தெய்வமல்லாற் புவியில்
வெறில்லை என்றுணர்தியால்
பொழியாத புயல்தங்கு புவனமும் திசைமுகப்
புத்தேள் பெரும் புவனமும்
பொன்னுலகும் மண்ணுலகும் எவ்வுலகு வேண்டினும்
பொருளன் றி வற்குமற்ற
அழியாத வீடும் தரக்கடவன் இவனுடன்
அம்பலீ ஆடவாலே
அழகுபொலி கந்தபுரி தழையவரு கந்தனுடன்
அம்பலீ ஆடவாலே

- ஸ்ரீ குமரகுருபரசுவாமிகள்

1. கந்தன் புகழ்பாடுவோம்.

அடும் பரிவே லணிசே வலெனப்
பாடும் பணியே பணியா யருள்வாய்
தேடுங் கயமா முகணைச் செருவிற்
சாடுந் தனியா னைச்கோ தரனே

உருவா யருவா யுளதா யிலதாய்
மருவாய் மலராய் மணியா யொளியாய்க்
கருவா யுமிராய்க் கதியாய் விதியாய்க்
குருவாய் வருவா யருள்வாய் குகனே

- கந்தரனுழுதி.

தெய்வத் திருமலைச் செங்கோட்டில் வாழுஞ் செழுஞ்சிடரே
வைவைத்த வேற்படை வானவ னேமற வேஞுணைநான்
ஜவர்க் கிடம்பெறுக் காலிரண் டோட்டி யதிலிரண்டு
கைவைத்த வீடுகுலையுமன் னேவந்து காத்தருளே.

காலிக் கமலக் கழலுடன் சேர்த்தெனைக் காத்தருள்வாய்
தூலிக் குலமயில் வாகன னேதுணை யேதுமின்றித்
தாலிப் படரக் கொழுகொம் பிலாத் தனிக் கொடி போல்
பாவித் தனிமனந் தள்ளாடி வாடிப் பதைக்கின்றதே.

- கந்தரலங்காரம்.

சமய பத்தி வருதாத்தனை	நினையாதே
சரண பத்ம சிவார்ச்சனை	தனைநாடி
அமைய சற்குரு சாத்திரி	மொழிநூலால்
அருளொ னக்கினி மேற்றுணை	தருவாயே
உமைமு ஸைத்தரு பாற்கொடு	அருள்கூறி
உரிய மெய்த்தவ மாக்கிந	ஹுபதேசத்
தமிழ்த னைக்கரை காட்டிய	திறலோனே
சமண ரைக்கழு வேற்றிய	பெருமானே

தேனியல் சொற்	கணிமாதர்
சேவைதனைக்	கருதாதே
யானெனதற்	நிடுபோதம்
யானறிதற்	கருள்வாயே
வானவருக்	கரசான
வாசவனுக்	கினியோனே
ஆனைமுகற்	கிளையோனே
ஆழுமுகப்	பெருமானே

திருப்புகழ்.

நோயிற் நடராமல் நொந்துமனம் வாடாமல்
பாயில் கிடவாமல் பாவியேன் - காயத்தை
ஒர் நொடிக்குள் நீக்கியெனை ஒண்போரூர் ஜயாநின்
சீரடிக்கீழ் வைப்பாய் தெரிந்து.

கன்றழைக்கு முன்னே கருதிவரும் ஆப்போலே
நின்றழைக்கும் நாயேற்கு நேர் தோன்றி - ஒன்றினுக்கும்
அஞ்சாதே வாவென்யு (ஆ) அழைப்பாய் தென் போரூரா
எஞ்சாதே பேரருளால் இன்று

கண்டேன் கவலைநோய் காண்கிலேன் மும்மலமும்
விண்டேன் சுகவீடு மேவினேன் - தொண்டனேன்
காருரும் பூஞ்சோலைக் காலருவித் தேன்பாயும்
போரூரன் வாழும் பொருப்பு

திருப் போரூர் சந்நிதிமுறை.

இன்னம் ஒருகால் எனதிடும்பைக் குன்றுக்குங்
கொன்னவில்வேற் குர்தடிந்த கொற்றவா - முன்னம்
பனிவேய நெடுங்குன்றம் பட்டுருவத் தொட்ட
தனிவேலை வாங்கத் தகும்

பரங்குன்றிற் பன்னிருகைக் கோமான்றன் பாதங்
கரங்கூப்பிக் கண்குளிரக் கண்டு- சுருங்காமல்
ஆசையால் நெஞ்சே யணிமுருகாற் றுப்படையைப்
பூசையாக் கொண்டே புகல்.

- திருமுருகாற்றுப்படை.

ஒருமுரு காளன்றன் உள்ளங்குளிர் உவந்துடனே
வருமுரு காளன்று வாய்வெரு வாநிற்பக் கையிங்குனே
தருமுரு காளன்று தான்புலம்பா நிற்பத் தையல்முன்னே
திருமுரு காற்றுப் படையுட னேவருஞ் சேவகனே

- தனிப்பாட்டு

எடுப்பானு மென்தலை மே லயன் தீட்டும் எழுத்தனைத்துங்
கெடுப்பானு மென்றுங் கெடாத இன்பக் கடல் கிட்டிநிற்க
விடுப்பானும் ஆர்க்கும் வினைப்போக முட்டிமெய்ஞ் ஞான செல்வம்
தொடுப்பானும் வேறிலை முருகா நீன்ன குல தெய்வமே

- பழம்பாடல்

சிந்தித் தறியேன் அரைக்கணமும்
தெரிசித் தறியேன் ஒரு காலும்
வந்தித் தறியேன் கனவினிலும்
வழுத்தி அறியேன் மறந்தேனும்
பந்தித் தடர்க்கும் மலஞ்சவட்டிப்
பரமா னந்தம் எனக்களித்தான்
கந்தித் தடருங் காவிவரைக்
கந்தன் கருணை கெதிருண்டோ

- தனிகைப் பதிற்றுப் பத்தந்தாதி

சீர்கொண்ட தெய்வ வதனங்கள்
ஆறுந் திகழ்கடப்பந்
தார் கொண்ட பன்னிரு தோள்களும்
தாமரைத் தாள்களும் ஓர்
கூர்கொண்ட வேலும் மயிலும் நற்
கோழிக் கொடியும் அருட்
கார்கொண்ட வண்மைத் தனிகா
சலமும் என் கண்ணுற்றதே

வேல் கொண்ட கையும் விறல் கொண்ட
தோளும் விளங்கு மயில்
மேல் கொண்ட வீறும் மலர்முகம்
ஆறும் விரைக் கமலக்

கால்கொண்ட வீரக் கழலும்கண்
டால்அன்றிக் காமன் எய்யும்
கோல்கொண்ட வன்மை அறுமோ
தணிகைக்குருபரனே.

- வள்ளலார்.

அந்திப்போ தழுகுறவே நடித்தருளும்
வழித்துணைவர் அருளுங் கோவை
வந்திப்போர் நினைத்தபடி மயிலேறி
அயிலெடுத்து வருஞ்செவ் வேளைச்
சந்திப்போம் மலர் சொரிவோம் புகழ்ந்திடுவோம்
அவன் கமலத் தாளும் தோளும்
சிந்திப்போம் ஆதலினால் நமதுபழ
வினைகளெல்லாம் சிந்திப்போமே.

- திருவிரிஞ்சைப் புராணம்.

கணக்காக நாய்கடின் காய நிலையெனக் கண்ணி யென்ன
கணக்காக நானலைந் தெய்த்தே னெழிற் செந்திற் கந்த நெற்றிக்
கணக்காக னார்தந்த நின்றனை யேயினிக் காதலினாற்
கணக்காக னநிகர்த் தேயழி அங்கத்தின் காலற்றே
- திருச்செந்தூர் நிரோட்டயமக அந்தாதி

வரங்கொண்ட உமை முலைப் பால்
மணங் கொண்ட செவ்வாயும்
பரங் கொண்ட களிமயிலும்
பன்னிரண்டு கண்மலரும்
சிரங் கொண்ட மறை யிறைஞ்சும்
சேவடியும் செந்தூரன்
கரங் கொண்ட வேலு மென்றன்
கண்ணைவிட்டு நீங்காவே

அன்னைசொற் கொருசெவி, ஜயர்சொற் கொருசெவி,
அம்மான் துதிக்கொரு செவி
ஆனைசொற் கொருசெவி, வீரர் சொற் கொருசெவி
அயன் துதிக்கொருசெவி, வினோர்

மன்னர் சொற் கொருசெவி, வள்ளிசொற்கொரு செவி
 வான்வனிதை சொற்கொரு செவி,
 மறைதுதிக் கொருசெவி, ஆடியார் சொற் கொருசெவி
 வல்லகரர் சொற்கொரு செவி
 பன்னிரண் டுங்கொடுத் தென்சொல் கேளாமற்
 பராமுகம தாயிருந்தால்
 பாவியேன் மெலிவுகுறை எவர்செவியில் வேற்றிப்
 படுந்துயர் களைந்து கொள்வேன்
 முன்னமறை நாலும்வந் துன்னுபுள்ளுரனே
 முக்கட் குருக்கள் குருவே
 முத்தர் குருவே! யோக சித்தர்குருவே! பால
 முத்துக் குமர குருவே
 - முத்துக்குமார சுவாமி திருவருட்பா.

வேதாள புதமொடு காளிகா எாத்திரிகளும்
 வெகுள்ளு பசாசகணமும்
 வெங்கழு குடன்கொடி பருந்து செம் புவனத்தில்
 வெம்பசி ஒழிக்கவந்தே
 ஆதார கமடமுங் கணபண வியாளமும்
 அடக்கிய தடக்கிரியெலாம்
 அலையந்த மிடுநெடுந் தானவர் நினைத்தசை
 அருந்திப் புரந்தவைவேல்
 தாதார் மலர்ச்சுனைப் பழநிமலை சோலைமலை
 தனிப்பரங் குன்றேரகம்
 தணிகை செந் தூரிடைச் கழிஞ்சுவி னன்குடி
 தடங்கல் இலங்கை அதனிற்
 போதார் பொழிற்கதீர் காமத் தலத்தினைப்
 புகழும் அவரவர் நாவினிற்
 புந்தியில் அமர்ந்தவன் கந்தன் முரு கன்குகன்
 புங்கவன் செங்கை வேலே

- வேல்விருத்தம்.

பூமேவு சிவசெஞ்சு டர்த்தவழு மிளவெயில்பொ
 ரப்பினிமு றுக்குடைந்து
 புள்ளார வாரிப்ப நெகுமுளி யம்போது

புய்த்தொரும் ருப்பின்முக்கி
 னேமார் மோப்பழுந் நேம்முயிர்க் குளனணையி
 கப்பநனி திரைபுடை பெயர்ந்
 திமுமெனவ ருட்கடாங் கலுழிசுர வாநிற்ப
 வீர்ம்பரிவு நீர்க்குடைவழி
 மாமால்வி டைக்களிறு பிடிமாறு மழுமதுவ
 யக்குறுந டைக் குழவி வான்
 மதிமுடிக் கவினவோ மோவெனப் பெயர்க்கயின்
 மன்றவோ மோமென்று வந்தி
 யாமீயு மிருவினைக் கவளமுண் டுலவுதன்
 யாணரடி மாணநினைதுமை
 யாபன்னி ரண்டுகைக் கதிர்காம மான்புணரும்
 யானையின் நமிழ்பொலிய வே
 கதிரகாமபிள்ளைத் தமிழ்.

கந்தநம! ஜந்துமுகர் தந்தமுரு கேசநம! கங்கை உமைதன்
 மைந்தநம! பன்னிரு புயத்தநம! நிபமலர் மாலை புனையும்
 தந்தைநம! ஆறுமுக ஆதிநம! சோதிநம! தந்பரமதாம்
 எந்தைநம! என்றும் இளை யோய்நம! குமாரநம!

(என்று தொழுதார்)

புன்னெறி அதனிற் செல்லும் போக்கினை விலக்கி மேலாம்
 நன்னெறி ஒழுகச் செய்து நவையை காட்சி நல்கி
 என்னையும் அடிய னாக்கி இருவினை நீக்கி யாண்ட
 பன்னிரு தடந்தோள் வள்ளல் பாதபங் கயங்கள் போற்றி
 (கந்தபுராணம்)

2. சிந்திக்க வைத்த திருநாள்.

எங்கிருந்து வருகுவதோ - ஒலி
யாவர் செய்குவதோ - அடிதோழி

குன்றினின்றும் வருகுவதோ - மரக்
கொம்பி னின்றும் வருகுவதோ - வெளி
மன்றி னின்று வருகுவதோ - என்றன
மதிம் ருண்டிடச் செய்குதம் - இது (எங்கிருந்து)

அலையொ லித்திடும் தெய்வ - யமுனை
யாற்றி னின்றும் ஒலிப்பதுவோ - அன்றி
இலையொலிக்கும் பொழிலிடை நின்றும்
எழுவ தோஇஃ. தின்ன முதைப்போல (எங்கிருந்து)

- மஹாகவிபாரதி

இந்த ஒலிகள் சலசலக்கும் மர இலைகளின் பகுமையிலே, நெளிந்து, சுழிந்து நகரும் ஆற்றினிலே, காஞ்சிலம்பினிலே, கைவளைகளிலே எனப்பல பக்குவமாய் மென்காற்றில் மிதக்கும். இன்றைய மெல்லிசை யும்படியே.

என் அனுபவத்துக்கு வேறாக ஒரு ஒலி “ரெலிபோனில்” வந்தது. நாளை திங்கட்கிழமை (31.5.99) முருகன் கோயிலில் சம்பந்தரது குருபூஜை வருகிறீர்களா?” என்று.

என்மன அலைகள் பரிவட்டங்களாக விரிந்தன. ஞானசம்பந்தன், ஞானபண்டிதன் காட்சிதந்தனர்.

ஞானத்தோடு தொடர்புடைய ஞானசம்பந்தப் பெருந்தகையின் அவதாரம் முருகனே எனப் பாடிய அருணகிரியாரின் இரு திருப்புகழ்கள் நினைவாயது.

என்பந்த வினைத்தொடர் போக்கிலி	சையமாகி
இன்பந்தனை யற்றும் காப்ரிய	மதுவாகி
அன்புந்திய பொற்கிணி பாற்கட	லமுதான
அந்தத்தனி விச்சைகொ ளாற்பத	மருள்வாயே
முன்புந்தி நினைத்துரு வாற்சிறு	வடிவாகி
முன்திந்தி யெனப்பரதாத்துட	னடமாடித
தம்பந்த மறுத்தவ நோற்பவர்	குறைதீரச்
சம்பந்த னெனத் தமிழ் தேக்கிய	பெருமாளே
	- திருப்புகழ்

இப்புகழிலே ஞானசம்பந்தர், அவர்கள் நானும் இன்னிசையாற் தமிழ்ப்பற்றிய திறம் பேசப்படுகிறது. கவுணிய கோத்திரத்து மறையவர் சிவபாத இருதயர் முருகனே குழந்தையாய் வரவேண்டுமெனத் தவம் புரிந்தனர் எனவும், அவருக்கு அருள்செய விரும்பி முருகன் அவர் முன் இளங்குழந்தையாய்த் தோன்றினர் எனவும் அக்குழந்தையை அவர் அணைத்து எடுத்துத் தமது மனைவி பகவதி அம்மையிடம் கொடுத்தனர் எனவும் சம்பந்தர் வரலாற்றைச் சீர்காழிப் புராணங்களும்.

பக்க649 முருகவேள் பன்னிரு திருமுறை 3

கதிர்காமத்தலத் திருப்புகழ் ஒன்றிலே பாண்டியனின் கூணைநிமிர்த்திய வரலாறு ஒன்று பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

எதிரிலாத பக்தி

தனைமேவி

இனிய தாள்நினைப்பை

யிருபோதும்

இதய வாரி திக்கு

ஞநவாகி

எனது ஸேசிறக்க

அருள்வாயே

கதிர்காம வெற்பி

லுறைவோனே

கனக மேரு வொத்த

புயலீரா

மதுர வாணி யுற்ற

கழலோனே

வழுதி கூனிமிர்த்த

பெருமானே

வழுதி - பாண்டியன், மதுரவாணி-சரகவதி

வாணியுற்ற கழலோன் - சரகவதி யும் பிரமனும் திருத்தணிகையில் பூசித்ததாகத்தணிகைப் புராணம் கூறும். பாண்டியனின் கூணை நிமிர்த்தப் பாடிய பாடல்

வாழ்க அந்தனர் வானவர் ஆணினம்,

வீழ்க தண்புனல் வேந்தனும் ஓங்குக

ஆழ்க தீயதெல்லாம் அரன் நாமமே

குழ்க வையகமு நந்தயர் தீர்கவே என்பது. வேந்தனும் ஓங்குக எனலும் கூன் நிமிர்த்து, அவன் சைவ சமயம் தழுவினான்.

சம்பந்தப் பெருமானது மடத்திற் சமணர்கள் இட்டதீ அவரின் திருவாக்காம் பையவே சென்று பாண்டியுற்காகவே என்றதும், பாண்டியனைச் சரமாய் வந்து பீடிக்கச் சமணர்கள் அச்சுரத்தை அகற்றமாட்டாது திகைத்தனர். சம்பந்தப் பெருமான் “மந்திரமாவது நீறு” என்னும் திருப்பதிகம் பாடி உடலிலே நீற்றைப் பூச்சு சரம் நீங்கப் பெற்றான் பாண்டியன். இதை 181ஆம் திருப்புகழிற் காணலாம்.

திகுதிகென மண்ட விட்ட தீயோரு

செழியனுடல் சென்று பற்றி வாருகர்

திகையினமன் வந்துவிட்ட போதினு மமையாது

சிறியகர பங்க யத்து நீறொரு

திணையளவு சென்றுபட்ட போதினில்

தெளிய இனி வென்றி விட்ட மோழைகள் கழுவேற

நமது சைவநெறியினைச் சமணம், பெளத்தம் போன்ற சமயங்கள் நலிவ செய்தபோது, தீர்க்க தரிசிகளாய் நால்வர் என்படும் சம்பந்தர், சுந்தரர், அப்பர், வாதவூர் தோன்றி மீண்டும் சைவத்தைப் பாதுகாத்தனர். அவர்களின் திருமுறைகள் பக்தி இலக்கியங்கள் என்பர். பல்லவ காலம் பக்தி இலக்கிய காலமாகும். தொடர்ந்து சோழ, பாண்டிய, சேர, நாயகர் காலம் தென்னகத்தும் தூரமத்திய கிழக்கிலும் தழைத்து வேருன்றின. இவ்வகையிலே எமது சமகாலத்திலும் ஜெரோப்பிய, அமெரிக்க, அவஸ்திரேலிய நாடுகளில் புலம்பெயர்ந்தோர் தம்சமய நெறிகளை மேற்கொள்கின்றனர்.

முருகனும், சிவனும் வேறாகாதவர்கள். சிவனே முருகன் எனப் பேசும் கந்தபுராணம்.

ஆதவின் நமது சக்தி அறுமுகன் அவனும் யாழும்

பேதகம் அன்றால் நம்போற் பிரிவிலன் யாண்டும் நின்றான் ஏதமில் குழவி போல்வான், யாவையும் உணர்ந்தான், சீரும் போதமும் அழிவில் வீடும் போற்றினர்க் கருள வல்லான்

- கந்தபுராணம்.

இவ்வாறு சிவனோடு வேறாகாத முருகனே சம்பந்தப் பெருமான். அப்பெருமான் பொன்வள்ளத்தில் உமாதேவியார் அளித்த ஞானப்பாலை உண்டவர். அவர் சிவனுனாம் கைவரப் பெற்றவர்.

சிவனடியே சிந்திக்கும் திருப்பெருகு சிவஞானம்

பவமதனை அறமாற்றும் பாங்கினில் ஓங்கிய சிவஞானம்

உவமையிலாக கலைஞானம் உணர்வரிய மெய்ஞஞானம்

தவமுதல்வர் சம்பந்தர் தாம்முணர்ந்தார் அந்திலையில்

- பெரியபுராணம்.

இவ்வண்ணம் ஞானசம்பந்தம் பெற்ற அவர்கள் ஞானப்பால் உண்டமையைப் பாடுகிறார்.

போதையார் பொற்கிண்ணத்தடிசல் பொல் லாதெனத்

தாதையார் முனிவுறுத் தானென்னை ஆண்டவன்

காதையார் குழையினன் கழுமல வளநகர்ப்

பேதையா எவ்ளொடும் பெருந்தகை இருந்ததே பதினாறு வயதினிலே இறைவனோடு இயைந்த திருஞானசம்பந்தரை நற்றமிழ் வல்ல ஞான சம்பந்தன் எனப் போற்றுவார் சுந்தரர். தனது தெய்வீகப் பாசுரங்களைத் திருநெறிய தமிழ் எனப் பேசியவரும் சீர்காழிப்பிள்ளையாரே. பொன்மாலை மார்பன் புகழ்க்காழிச் சம்பந்தன் நன்மாலை ஞானத் தமிழ் ஆகும். முதல் மூன்று திருமுறைகளும் ஞானசம்பந்தரது தேவாரங்கள் ஆகும். வேதசாரமான தேவாரத்திருமுறைகளை ஒதி விழிந்ரீ பெருக்குவர். அவர்களது குருபூஜை வைகாசி மூல நட்சத்திரத்தில் சைவமக்களாற் கொண்டாடப்படும்.

சித்திரைச் சதயம் அப்பர் சிறந்த வைகாசி மூலம் அத்தரைப் பணி சம்பந்தர்; ஆனிமா மகத்தில் அந்த முத்தமிழ் வாதவூர்; முதியநல் ஆடிதன்னில் சுத்தமாம் சோதிநாளில் சுந்தரர் கயிலை சேர்ந்தார். எல்லாம் வல்ல திருவருளும் குருவருளும் ஒன்று கூட்ட கண்டா கந்தசவாமி கோயிலில் நடந்த சம்பந்தர் குருபூசையிற் (31-5-99) பங்குபற்றும் வாய்ப்புக் கிடைத்தது.

அன்றைய தினம் ஓர் முருக சிந்தையுள்ள பக்தர் முருகன் புகழ்பற்றி ஓர் நூல் எழுதித் தரும் வண்ணம் அவன் வாக்காகச் சொன்னார்கள். நான் யார்? பேனை எடுத்து முருக நெறி பற்றி எழுதுதற்கு. மணிமொழியார் வடித்தபடி “ஒன்றும் போதா நாயேன், நாயிற் கடையாம் நாயேன்” என எண்ணி அழுது முருகனிடமே முறையிட்டேன். ஒளவைத்தாயார் பாடியதுபோல் எதிர்பாராத புனித கைங்கரியமொன்றை என்னிடம் ஒப்படைக்க அழைத்த முருகனும், சிவனும், சம்பந்தனும் வேறாகாதவர்கள். ஒன்றாகக் காண்பதே காட்சி. எனையாளும் ஈசன் செயல்.

“ஒன்றை நினைக்கின் அது ஒழிந்திட்டொன்றாகும்
அன்றி அதுவரினும் வந் தெய்தும் - ஒன்றை
நினையாதது முன்வந்து நிற்பினும் நிற்கும்
எனையாளும் ஈசன் செயல்.

வேத நெறி தழைத்தோங்க மிகுசைவத் துறைவிளங்கப் பூதபரம் பரை பொலியப் புனிதவாய் மலர்ந்தழுத
சீதவள வயற்புகலித் திருஞான சம்பந்தர்
பாதமலர் தலைக் கொண்டு திருத்தொண்டு பரவுவாம்
- பெரியபூராணம்.

3. சுட்ட பழமா - சுடாத பழமா?

செந்தில்வாழ் அந்தணர்தம் அடியார்க்கும் அடியேன்

செங்கல்வ கிரிஞான சக்திதரன் தன்பால்
பைந்தமிழ்தேர்ந் தருள்முனிவர் அடியார்க்கும் அடியேன்

பகருடுப்பூர் நாதனார் அடியார்க்கும் அடியேன்
அந்தமில்சீர் நக்கீர் அடியார்க்கும் அடியேன்

அருளார்தல் வியக்கோடர் அடியார்க்கும் அடியேன்
எந்தமிழ் முதாட்டியார் அடியார்க்கும் அடியேன்

எம் மான் எந் திருத்தணி கை அம்மானுக்காளே

- சேய்த் தொண்டர்த் தொகை

மா, பலா,. வாழை முப்பழங்கள் சிறந்தவை. இவற்றை முக்கனி எனவும் பேசுவர். இதேபோல நாவற்கனியும் சிறப்பானது. விநாயகப் பெருமானுக்குப் பிடித்தமானது. சத்துகள் நிரம்பியது. பாகலும் நாவலும் சர்க்கரை வியாதிக்குக் கைகண்டமருந்து. கருநீலமானது. இதிலும் வெவ்வேறு இனம் இருக்கிறது. நாவற்பட்டை மருந்துக்குப் பயன்படும்.

பெண்ணொருத்தி வீதி மார்க்கமாகப் போய்க் கொண்டிருந்தாள். பாதை ஓரத்தில் ஒரு நாவல் மரநிழலிலே சற்றுக் களைப்பாறினாள். நிலத்திலே கருநீலமாய்த் தெரிந்தது. இது நாவற்பழமென எடுத்து கையிற் பார்த்தாள். அது நாவற்பழம் அல்ல வண்டு. அதைக் கூர்ந்து பார்க்கையில் வண்டு முகத்தைச் சந்திரன் என நினைந்து, கையைக் கமலப் (தாமரை) பூவென எண்ணி - இந்தச் சந்திரன் வருகையால் தாமரை (கைத்தாமரை உருவகம்) குவியும், கூம்பும் என நினைந்து பொள் எனப் பறந்து போனது என்றோர் கவிஞர் நயம்படக் கவிதை பண்ணியுள்ளார்.

நாவலங்களியென் நெற்றினி

நங்கைதன் கையிற் கொண்டாள்

மேவிய வண்டுகையைக் கமல

மென்று உன்ன மங்கை

ஆவலோட தனைக்காண

அவள்முகம் மதி யென்றஞ்சி

பூவினிக் குவியு மென்றே

பொள் ளெனப் பறந்ததம்மா

தனிக்கவிதை

நாவற்பழம் கண்ணனுக்கும் உவப்பானது. கண்ணனது குறும்பு (குழப்புக்கூறு) களைப் பெரியாழ்வார் புத்தகத்துக்குள்ளன இருக்கு எனப்பாடுகிறார். மகாகவி பாரதியின் முப்பெரும் பாடல்களிற் கண்ணன் பாட்டும் ஒன்று. அதிலே கண்ணன் என் விளையாட்டுப் பிள்ளை எனப் பேசும்பாடலில் அவனது குழப்பிகள் பேசப்படுகின்றன. பழத்தோடு வரும் பாகத்தைப் பார்ப்போம்.

தீராத விளையாட்டுப் பிள்ளை கண்ணன்
தெருவிலே பெண்களுக் கோயாத தொல்லை (தீராத)

தின்னப் பழங்கொண்டு தருவான் - பாதி
தின்கின்ற போதிலே தட்டிப் பறிப்பான்
என்னப்பன் என்னையன் என்றால் அதனை
எச்சிற்படுத்திக் கடித்துக் கொடுப்பான் (தீராத)

இவ்வண்ணமே இளமுருகனும் தீராத விளையாட்டுப் பிள்ளையாகிறான். ஒரு நிகழ்வில் தமிழ்ப் பித்தரான முருகவேள் ஓளவையாருடைய பாடலைப் பெறுவதற்காக ஒரு நாடகம் ஆடுனார். எருமை மேய்க்கும் பையனுடைய வேடத்தில் ஒரு நாவல் மரத் (ஜம்பு) தில் ஏறி இருந்தார். அம்மரத்தின் கீழ் மணல், வெள்ளை வெளேரன்று இருந்தது. அதிலே இளைப்பாற வேண்டி அப்பாதையால் வந்த ஓளவையிராட்டி உட்காந்து, மேலே மரத்தைப் பார்த்தாள். மரத்தில் இருந்த பையனைப் பார்த்து. அப்பா! உண்பதற்குச் சில நாவற்பழம் பறித்துப் போடு என்றார். பையன் “பாட்ட! உனக்குச் சுடுகிற பழம் போடவா, சுடாத பழம் போடவா” எனக் கேட்டான். ஓளவையார் பழத்திற் சுடுகின்ற பழம்கூட இருக்குமோ என வியந்து, விளக்கம் இல்லாமல் “தம்பி! சுடுகிற பழம் போடு” என்றார். பையன் நன்கு அனிந்த (கனிந்த) பழங்களைப் பறித்துக் கீழே மணலிற்போட, மணல் பழங்களில் ஒட்டிக் கொண்டதால் ஓளவைப்பிராட்டி ஒவ்வொரு பழத்தையும் மணல் போக உள்திற்கி உண்டார். “பையன், பாட்ட! நீதானே சுடுகிற பழம் வேண்டும் என்றாய், அதனால் தான் உள்திற்கி ஆறுவைத்து உண்ண வேண்டி இருக்கிறது” எனக் கூறிச் சிரித்தான். ஓளவையார் ஹா! இந்த உண்மை எனக்குப் புரியாமற் போயிற்றே இப்பையன் என்னைப் பரிகசிக்கிறான் என வெட்கி

கருங்காலிக் கட்டைக்கு நாணாக்கோ டாலி
இருங்கதலித் தண்டுக்கு நானும்!பெருங்கானிற்
காரெருமை மேய்க்கின்ற காளைக்கு நான் தோற்று
தீரிரவும் துஞ்சாதென் கண்

எனப் பாடினார். ஈரு+இரவு = ஈரி ரவு, துஞ்சுதல் - நித்திரை செய்தல். அப்போது முருகக் கடவுள் காட்சியளித்தார். முருகப்பிரான் பயப்படாதீர்கள். உன்னோடு விளையாட வந்தேன் எனக் கூறி. கொடியது எது? இனியது எது? பெரியது எது? அரியது எது? என வினாக்களை எழுப்பினார். அவ்வேளை மெல்லிசைப் புலவரான ஒளவை அருமையான நான்கு பாடல்கள் பாடினார்.

கொடியது கேட்கின் நெடியவெவ் வேலோய்!
கொடிது கொடிது வறுமை கொடிது
அதனினுங் கொடிது இளமையில் வறுமை
அதனினுங் கொடிது ஆற்றோணாக் கொடுநோய்
அதனினுங் கொடிது அன்பிலாப் பெண்டிர்
அதனினுங் கொடிது
இன்பற் அவர் கையில் உண்பது தானே

இனியது கேட்கின் தனிநெடு வேலோய்!
இனிது இனிது ஏகாந்தம் இனிது
அதனினும் இனிது ஆதியைத் தொழுதல்
அதனினும் இனிது அறிவினர்ச் சேர்தல்
அதனினும் இனிது அறிவுள் னோரைக் கனவினும் நனவினுங் காண்பது தானே

பெரியது கேட்கின் எரிதவழ் வேலோய்!
பெரிது பெரிது புவனம் பெரிது
புவனமோ நான்முகன் படைப்பு
நான்முகன் கரியமால் உந்தி வந்தோன்
கரியமாலோ அலைகடற் றுயின் ரோன்
அலைகடலேர் குறுமுனி அங்கையில் அடக்கம்
குறுமுனி யோகல சத்திற் பிறந்தோன்
கலசமோ புவியிற் சிறுமண்

புவியோ அரவினுக் கொருதலைப் பாரம்
அரவோ உமையவள் சிறுவிரல் மோதிரம்
உமையோ இறைவர் பாகத் தொடுக்கம்
இறைவரோ தொண்டர் உள்ளத் தொடுக்கம்
தொண்டர் தம் பெருமை சொல்லவும் பெரிதே.

அரியது கேட்கின் வரிவடிவேலோய்
அரிது அரிது மானிட ராத ஸரிது
மானிட ராயினும் கூன்குருடு செவிடு
பேடு நீங்கிப் பிறத்தல் அரிது
பேடு நீங்கிப் பிறந்த காலையும்
ஞானமும் கல்வியும் நயத்தல் அரிது
ஞானமும் கல்வியும் நயந்த காலையும்
தானமும் தவமும் தான் செயல் அரிது
தானமுந் தவமுந் தான் செய்வாராயின்
வானவர் நாடு வழி திறந்திடுமே.

நாவற்பழம் நல்கிய முருகன் நாவல்ல தமிழ் முதாட்டியின் நல்ல
பாடல்களையும் நமக்கீந்தானே. அவனை வாழ்த்தி வணக்குவோம்.

முருகன் குமரன் குகளென்று மொழிந்
துருகுஞ் செயல்தந் துணர்வெண் றஞ்சுள்வாய்
பொருபுங் கவரும் புவியும் பரவுங்
குருபுங்குவ என்குண பஞ்சரேனே

- கந்தரனுபூதி

என்குணங்கள் அநந்தஞானம்,
அநந்தவீரியம்
அநந்த தரிசனம்
அநந்த சுகம்
நிரந்தாமம்
நிர்க்கோத்திரம்
நிராயுஷ்யம்
அழியா இயல்பு

4. வள்ளிச் சண்மார்க்கம்.

வள்ளி + சண்மார்க்கம் = வள்ளிச் சண்மார்க்கம்

சரியை - கிரியை - யோகம் - ஞானம் நாற்பாதுங்கள். தாசமார்க்கம், சந்புத்திரமார்க்கம், சகமார்க்கம், சுந்மார்க்கம் நான்கு நெறிகள். சாலோகம், சாமீபம், சாரூபம், சாயுச்யம் நான்கு முத்திநிலைகள். சிவலோகத்திருப்பது சிவனுக்குச் சமீபத்தில் இருப்பது, சிவரூபமாதல், இறைவனோடு கலத்தல் என இவை பேசப்படும். அப்பர் (தாசமார்க்கம்) சம்பந்தர் (சந்புத்திரமார்க்கம்) சுந்தரர் (சகமார்க்கம்) மாணிக்கவாசகர் (சுந்மார்க்கம்) நால்வரும் காட்டிய வழி இவை. மார்க்கம் - வழி. செந்நெறியே - சண்மார்க்கம். சைவம் பேசும் முப்பொருள் உண்மை, உயிர், தனளை, இறை என்பர். எனவே மீண்டும் இவ்வுயிர் உடம்பு பெறாதிருக்க இம் மனிதப் பிறவியோன்றினாலேயே தான் முடியும். ஆதலின் இவ்வுடம்பு நமக்குக் கிடைத்தது சிவபெருமானை வணங்கி முத்தி இன்பம் பெறுதற் பொருட்டேயாம்.

ஏன்பது மார்க்கங்கள்: ஸ்ரவணம், கீர்த்தனம், விஷ்ணுஸ் மரணம், சாத சேவனம், வந்தனம், அர்ச்சனம், தாஸ்யம், ஸ்நேகம், ஆத்மநிவேதனம்.

அருணகிரிப்பெருமான் ஆக்கிய சந்தத் திருப்புகழ்களிற் கிடைத்த 1304 பாடல்களுள் வள்ளிச் சண்மார்க்கம் பேசும் இத்திருப்புகழ் வள்ளிமலைக்கு உரியது. பாடல் வருமாறு

கள்ளக்கு வாற்பை; தொள்ளைப்பு லாற்பை;

துள்ளிக்க னார்க்க யவுகோப

கள்ளவதத் தோற்பை. பொள்ளுந்ற காற்பை.

கொள்ளைத்து ராற்பை பசுபாச

அள்ளற்பை மாற்பை ஞூள்ளற்பை சீப்பை

வெள்ளிட்ட சாப்பி சிதமீரல்

அள்ளச்ச வாக்கள் சள்ளிட்டி மூம்பல்

கொள்ளப்ப டாக்கை தவிர்வேணோ

தெள்ளத்தி சேர்ப்ப வெள்ளத்தி மாற்கும்

வெள்ளுத்தி மாற்கு மருகோனே

சிள்ளிட்ட காட்டி லுள்ளக்கி ரார்க்கொல்

புள்ளித்த மார்க்கம் வருவோனே

வள்ளிச்சன் மார்க்கம் விள்ளைக்கு நோக்க

வல்லைக்கு னேற்று

மினையோனே

வள்ளிக்கு மாத்து வள்ளிக்கல் காத்த

வள்ளிக்கு வாய்த்த

பெருமாளே

5ஆம் திருமுறை 317

குவால் - கூட்டம் துள் = இக்கன் + துண்ணிக்கன். கரும்பு வில் உடைய மன்மதன், பை-பை போன்ற உடல், பொள்ளுந்ற- பொள் ளொனவுற்ற - விரைந்து செல்லும்; ஞெள்ளல் - தவறு, பிசிதம்-இறைச் சி, கவாக் கன் - நாய்கள், வெள்ளத்திமால் - வெள்ளையானையை உடைய இந்திரன், அத்தி - யானை, வெள்ளாத்தி - வெள்ளை யானை, வெள்ளுத்திமால் - திருப்பாற்கடலை உடைய விட்டுணு, உத்தி - கடல், கிரார் - மலைவேடர், அத்தம் - காடு, காட்டின் கடிய வழியில் முருகவேள் சென்றது. வள்ளிச் சன்மார்க்கம் - வள்ளி அநுட்டித்த நல் நெறி, விள்ளுக்கு - வினவிய தந்தைக்கு, ஐ- தந்தை, நோக்க வல்லைக்குள், நோக்கம் - கண் நொடிப் பொழுது (கண் இமைக்கும் நேரம்) வல்லை - வல்லே - விரைவில் - ஒருகண்நேரம்

கள்ளக்குவாற்பை கள்ளத்தனம் (வஞ்சனை பொய்) இவைகளின் நிறைவு கொண்ட ஒருபை, தொள்ளைப் புலாற்பை - ஓட்டை உடைய மாமிசப்பை, துள்ளிக்கன் - துள்ளுகின்ற கரும்பு வில்லைக் கொண்ட மன்மதன் உடைய, ஆர்க்க - சேட்டைகளினால் உண்டாகும் தளர்வு, யவுகோப - மிக்க கோபம்.

கள்ளவைத்த தோற்பை - களவு போன்றவற்றிற்கு இருப்பிடமான தோல்பை (உடம்பு) பொள்ளுந்ற காற்பை - விரைந்து செல்லும் தசவாயு கொண்ட (காற்றுடைந்த) பை, கொள்ளைத் துராற்பை - யமன் குறையாடிக் கொண்டு போவதற்கு என அமைந்த செத்தையாம்பை, பசுபாச அள்ளாற்பை - சீவான்மா, பந்துபாசம் (தளை) இவைகளுக்கு இடமாம். மாற்பை - சேற்றுப்பை, (இவைநெருங்கும்பை) ஞெள்ளாற்பை - தவறுகட்கு இருப்பிமாம்பை, சீப்பை - சீழ் சேருகின்ற பை (சீழ்சிதன்) வெள்ளிட்டசாப் - கலப்பில்லாத தள்ளச்சி இவற்றோடு கூடியதாய், பிசிதம் ஈரல் - இறைச் சி ஈரல் இவற்றை, அள்ளச்சுவாக்கள் சள்ளிட்டு - அள்ளி உண்ண வேண்டி நாய்கள் குரைத்தும், இழப்பல் கொள்ள இழுத்தும் பற்களிற் கொள்ளுகின்ற படு ஆக்கை - இந்த உடம்பை, தவிர்வேணோ - ஒழிக்க மாட்டேணோ.

தெள்ளுத்தி சேர்ப்ப - தெளிவு நிறைந்த தேவசேணையின் தலைவனே, வெள் அத்தி மாற்கும் - வெள்ளையானை உடைய இந்திரனுக்கும், வெளஞ்சுத்திமாற்கும் மருகோனே - திருப்பாற் கடலிற் பள்ளி கொள்ளும் திருமாலுக்கும் மருகனே! சிள் இட்ட காட்டில் உள்ள-சிள் வண்டுகள் நிறைந்த காட்டில் உள்ள, கிரார்க்கொல் மலை வேடர்கள் கொல்கின்ற, புள்ளித்த மார்க்கம் - பறவைகள் நிரம்பிய காட்டு வெளியில், வருவோனே - வள்ளிநாயகியின் பொருட்டு வந்தவனே! வள்ளிச்சன் மார்க்கம் - வள்ளிகடைப்பிடிக்கும் நன்னெறி என்னும் உபதேசத்தை, விள் ஜக்கு நோக்க - (ரகசிய உண்மைப் பொருள் எது ஒதுவாயாக என்று) கேட்ட தந் தைக்கு (சிவபெருமானுக்கு! நோக்க வல்லைக்குள் - உணர்த்த கண்ணிமைப் பொழுதில் (ஒரு கஷண நேரத்தில்) ஏற்றும் இளையோனே - விரைவில் அவருடைய செவியில் உபதேசித்த இளையவனே (என்றும் இளையாய் அழகியாய் - கந்தர் அலங்காரம்)

வள்ளிக் குழாத்து - வள்ளிக் கொடிகள் கூட்டமாய் அடர்ந்த, வள்ளிக்கல் காத்த - வள்ளிமலையை (தினைப்புனத்தில்) காவல் பூண்டு காத்திருந்த, வள்ளிக்கு வாய்த்த பெருமாளே - வள்ளிநாயகிக்கு வாய்த்த பெருமாளே (ஆக்கை தவிர்வேணோ) இப்பாலில் குவாற்பை, புலாற்பை, தோற்பை, காற்பை, துராற்பை, அள்ளற்பை, மாற்பை, ஞெள்ளற்பை, சீப்பை - என்னும் ஒன்பது பிரயோகங்கள் உடம்பின் இழிவு பேசுகின்றன. சீவார்ந்தீ மொய்த் தழுக்கொடு திரியும் சிறுகுடில் என்றார் மணிவாசகர். அருணகிரியார் போல உடல்நிலையாமையைச் சாடினார் பட்டினத்தார். எனினும் உடம்பை வளர்த்தேன் உயிர் வளர்த்தேனே என்பர் திருமூலர். உண்மையில் வச்சிரகாயம் படைத்தவன் அல்லன் மனிதன். எனினும் உயிரின் ஈடேற்றும் உடலின்றி அமையாது என்னும் உண்மையை உணர்ந்து, பேணி ஆத்மவிடுதலை பெற்று இறைவனை அடைய வேண்டும் என்னும் பேருண்மையை உணர்த்தும் புதுமையான சொற்பிரயோகமே வள்ளிச் சன்மார்க்கம். பிறப்பறுக்க வந்த பிறவியே மானுடம். எனவே வெல்ல வேண்டும் மானுடம்.

வள்ளிச்சன்மார்க்கம்:- இதற்கு வள்ளி அநுட்டித்த நன்னெறி என்பது பொருள். வள்ளி அநுட்டித்த நிலையைக் கீழ் வரும் பாடலில் அப்பரடிகள் குறிப்பிடுகிறார்.

முன்னம் அவனுடைய நாமங் கேட்டாள்

மூர்த்தி அவனிருக்கும் வண்ணம் கேட்டாள்

பின்னை அவனுடைய ஆரூர் கேட்டாள்
 பேர்த்தும் அவனுக்கே பிச்சியானாள்
 அன்னையையும் அத்தனையும் அன்றே நீத்தாள்
 அகன்றாள் அகலிடத்தார் ஆசாரத்தை
 தன்னை மறந்தாள் தன்நாமங் கெட்டாள்
 தலைப்பட்டாள் நங்கை தலைவன்தாளே.

- அப்பர் தேவாரம்

எனவே, இதனால் நாம் பெறுவது என்னவெனின் “யாரோருவர் தன்னை இழந்து (யான் எனது என்பன அற்றுத்) தலைவனை நாடுகின்றாரோ, அவரை இறைவன் தானே நாடி வந்து அருள்புரிவான் என்பதாம்.

யான் எனதற்ற இடமே திருவடியாம் - கந்தர் கலி வெண்பா.
 இந்தத்தன் இழப்பைச் சொவம் பெரிதும் பேசும். அருணகிரியார் கந்தர் அநுபூதியில் இதனை அழுத்திப் பாடியுள்ளார்.

உல்லாச நிராகுல யோக விதச்
 சல்லாப விஞாதனும் நீயலையோ
 எல்லாம் அற என்னை இழந்தநலம்
 சொல்லாய் முருகா சுரபூதியே

- கந்தரநுழை - 2

(யான். அகங்காரம், எனது .மமகாரம். யான்எனது)

வள்ளியம்மையார் கைப்பற்றி ஒழுகின இந்த நன்நெறியே இறைவனை வசப்படுத்தக்கூடிய நெறி என்றும், இந்த இரகசிய நெறியைத்தான் முருகபிரான் சிவபிரானுக்கு உபதேசித்தனர் என்றும் அருணகிரியார் இப்பாட்டில் வெளியிடுகின்றார்.

“தந்தைக்குப் தேசங் செய்தவா சாமீ சற்குருநாதா”
 திருப்புகழ்.

5. முருகபாரதி.

நாடிப் புலங்கள் உமூவார்கரமும் நயவுரைகள்
தேடிக் கொழிக்கும் கவிவாணர்நாவும் - செழுங்கருணை
ஓடிப் பெருகும் அறிவாளர் நெஞ்சும் உவந்து நடம்
ஆடிக் களிக்கும் மயிலே உன்பாதம் அடைக்கலமே.
- கவிமணி.

அலைமகள் - மலைமகள் - கலைமகள் முப்பெரும் சக்திகள்.
அலைமகள் - இலட்சமி, மலைமகள் - பார்வதி, கலைமகள் -
சரகவதி. மலைமகள் சிவனின் இடப்பால் இடம்பெற்றுள்ளாள் -
கலைவாணி பிரமாவின் நாவையும், இலக்குமி திருமாவின் மார்பையும்
இருப்பிடமாய்க் கொண்டனர். கல்வி செல்வம் வீரம் வாழ்வின்
வளம் தருவன. புலனைந்தையும் வெல்வதே வீரம், இந்த
கலைமகளுக்குப் பாரதி என்றோர் திருநாமம் உண்டு. கம்பர்தரும்
சரகவதி அந்தாதியில் அப்பிரயோகத்தைக் காணலாம்.

பாதாம் புயத்திற் பணிவார்தமக்குப்
பலகலையும்
வேதாந்த முத்தியுந் தந்தருள் பாரதி
வெள்ளிதழ்ப்புஞ்
சீதாம் புயத்தி லிருப்பா ஸிருப்பவென்
சிந்தையுள்ளே
ஏதாம் புவியிற் பெறலரி தாவ
தெனக்கிணியே.

- சாக்வதியந்தாதி

சரகவதி கடாட்சம் நிறைந்தவர்கள், கல்விக் கடல்களே. இப்பாரதி
என்ற திருநாமம் பல புலவர்களோடு இணைந்தது. அதனாலே
கவிகுஞ்சர பாரதி, சோமகந்தரபாரதி, கோபால கிருஷ்ணபாரதி,
சுப்பிரமணியபாரதி, நவநீத கிருஷ்ண பாரதி என்றமைக்கப்பட்டனர்.
இவர்களுட் பாரதி என்றாற் சுப்ரமண்ய பாரதிக்கே உரிய பிரத்தியேகப்
பெயர் அது. நாவலர் எனின் ஆறுமுகநாவலர் போல. சரஸ்வதி
என நம்காலத்து அநுபுதி மகான்களான சிவானந்த சரஸ்வதி, காஞ்சிப்
பெரியவர் அழைக்கப்பட்டனர். (சந்திரசேகர சரஸ்வதி)
மஹாகவிபாரதியார் பாடிய முப்பெரும் பாடல்கள் உயர்ந்தன.
அவற்றுட் கண்ணன் பற்றி எழுந்த (24) பாடல்கள் பிரபல்யமானவை.
(கண்ணன் பற்றி 9 பாடல்கள் வேறாக உண்டு) இஃதே போன்று

விநாயகர் நான்மணிமாலை பாடினார். பெரும் பெயர் முருகனைப் பற்றியும் கவி செய்துள்ளார். கனல் பறக்கும்ப் பாடல்கள் நெஞ்சிற் கனல் மணப்பன். எனவே முருக பாரதி என்பதன் பொருள் முருகனைப் பாடிய பாரதி என்பதாம். முருகு - அழகு, அழகு சொட்டும், அருள் கொழிக்கும் பாடல்கள் அவை. ஆறுதுணையென அறுவர் (கணபதி, திருமால், திருமகள், பராசக்தி, கலைமகள், முருகன்) இடம்பெறுகிறார்கள்.

கணபதி ராயன் - அவனிரு
காலைப் பிடித்திடுவோம்
குணமு யர்த்திடவே.

சொல்லுக் கடங்காவே - பராசக்தி
குரத்தனங்க ளெல்லாம்
வல்லமை தந்திடுவாள் - பராசக்தி
வாழியென் றே துதிப்போம்.

வெற்றி வடி வேலன் - அவனுடை
வீரத்தினைப் புகழ்வோம்
கற்றிநில் லாதேபோ! - பகையே!
துள்ளி வரு குது வேல்.

தாமரைப் பூவினிலே - சுருதியைத்
தனியிருந் துரைப்பாள்
பூமணித் தாளினையே - கண்ணிலொற்றிப்
புண்ணிய மெய்திடுவோம்.

பாம்புத்தலைமேலே - நடஞ் செயும்
பாதத்தினைப் புகழ்வோம்
மாம்பழ வாயினிலே - குழலிசை
வண்மை புகழ்ந்திடுவோம்.

செல்வத் திருமகளைத் - திடங்கொண்டு
சிந்தனை செய்திடுவோம்
செல்வமெல் லாந்தருவாள் - தமதொளி
திக்களைத் தும்பரவும்.

பாரதிபாடல் ஆறுதுணை

இப்பாடல் வரிசையில் யாம் இருக்கப் பயம் ஏன் என்ற பாணியில் முருகன் பாடல் பேசுகின்றது. வேலன் மீது பாடிய காவடிச் சிந்து, எட்டிக் குடி ஏசல், கதிர்காமப் பேரின்பக்காதல், பள்ளுப்பிரபந்தம், பிள்ளைத்தமிழ் நல்ல பக்திப் பனுவல்கள்.

தேரில் வாறாண்டி வேலன்

தேரில் வாறாண்டி

தேரில் வந்தால் எனக்கு என்ன

திரும்பிப்பாரடி - அடியே

திரும்பிப்பாரடி

மாலை வடிவேலவர்க்கு

வாகையாய் நான் எழுதும்

ஒலை சிறுக்காச்சு தடி -என்

உள்ளமும் கிறுக்காச்சுதடி

இப்படிப்பாடிய அண்ணாமலை தாசரைப் போன்று காவடிச் சிந்து பாடியுள்ளார் பாரதி.

பச்சைத் திருமயில்வீரன்

அலங்காரன் கெளமாரன் - ஒளிர்

பன்னிரு திண்புயப் பாரன் - அடி

பணி சுப்பிர மணியர்க் கருள்

அடி மிக்குயிர் தமிழைத் திரு

பக்தர்க் கெளிய சிங் காரன் - எழில்

பண்ணு மணா சலத் தூரன்

தமிழறியும் பெருமாளான முருகன் புகழ்பாடும் தமிழின் பெருமை இப்பாடலிலே பேசும் பாணி போற்றல் மிக்குளது. முருகன் மீது ஒரு கீர்த்தனை எழுதிய பாரதி முருகா முருகா முருகா எனப் பல்லவி பாடி ஆறு சரணங்கள் பாடுகிறார்.

ராகம் நாட்டைக் குறிஞ்சி
 பல்லவி

தாளம் ஆதி

முருகா முருகா முருகா
சரணங்கள்

வருவாய் மயில்மீதினிலே
வடிவே லுடனே வருவாய்
தருவாய் நலமுந் தகவும் புகழுந்
தவழுந் திறமுந் தனழுங் கனழும்

(முருகா)

அடியார் பலரிங் குளரே
அவரை விடுவித் தருள்வாய்
முடியா மறையின்முடிவே! அகரர்
முடிவே கருதும் வடிவே வைனே. (முருகா)

கருதிப் பொருளே, வருக!
துணிவே கனலே, வருக!
கருதிக் கருதிக் கவலைப் படுவார்
கவலைக் கடலைக் கடியும் வடிவேல். (முருகா)

அமரா வதிவாழ் வறவே
அருள்வாய்! சரணம், சரணம்!
குமரா, பிணியா வையுமே சிதறக்
குழும் சுடர்வே வைனே, சரணம். (முருகா)

அறிவா கியகோ யிலிலே
அருளா கியதாய் மடிமேல்
பொறிவே ஹுடனே வளர்வாய் - அடியார்
புதுவாழ் வறவே புவிமீ தருள்வாய். (முருகா)

குருவே! பரமன் மகனே!
குகையில் வளருங் கனலே!
தருவாய் தொழிலும் பயனும் - அமரர்
ஸமரா திபனே, சரணம் சரணம். (முருகா)

இப்பாடலில் வரும் கருதிக் கருதிக் கவலைப்படுவார்
கவலைக்கடலைக் கடியும்வடிவேல், நெஞ்சக்கு ஒத்தடம்
கொடுக்கிறது. இக்கவலையை

சிந்தைத் துயரென் நோருபாவி
சினந்து சினந்து போர்முயங்கி
என்பர் தாயுமானார்.

அறிவாகிய கோயிலிலே அருளாகிய தாய்மடிமேல் என்னும்
புதியபாணி நெஞ்சைக் கிள்ளும் பிரயோகம் எனலாம். புதுவாழ்வு,
தொழில், வேண்டும் புதுமை சமகாலனோக்கு. நவகவிதை யாப்பில்
வேலவன் வடிவேலவன் பெருமை பேசும் போக்கில் சிலவற்றைப்

பார்ப்போம்.

வீரத்திருவிழிப் பார்வையும் - வெற்றி
வேலு மயிலு மென் முன்னின்றே - எந்த
நேரத் திலுமெனக் காக்குமே - அன்னை
நீலி பராசக்தி தண்ணருட் - கரை
யோரத்தி லேபுணை கூடுதே - கந்தன்
ஊக்கத்தை யென்னுள நாடுதே - மலை
வாரத்தி லேவிளை யாடுவான் - என்றும்
வானவர் துண்பத்தைச் சாடுவான்

தேவர் மகளை மணந்திடத் - தெற்குத்
தீவி லகரனை மாய்த்திட்டான் - மக்கள்
யாவருக்குந்தலை யாயினான் - மறை
அர்த்த முணர்த்துநல் வாயினான் - தமிழிப்
பாவலர்க் கிண்ணருள் செய்குவான் - இந்தப்
பாரி லறமழை பெய்குவான் - நெஞ்சின்
ஆவ லறிந்தருள் கூட்டுவான் - நித்தம்
ஆண்மையும் வீரமு மூட்டுவான்

வேலனது, வீரம், ஈரம், சாரம், பாரம், காரம், எல்லாம் மாலையாக
வேலன்பாட்டு விளங்கும் வண்ணம் பெரிது.

வில்லினை யொத்த புருவம் வளைத்தனை

வேலவா! - அங்கோர்

வெற்பு நொருங்கிப் பொடிப்பொடி

யானது வேலவா!

சொல்லினைத் தேனிற் குழைத்துரைப் பாள்சிறு

வள்ளியைக் கண்டு

சொக்கி மரமென நின்றஙன - தென்மலைக்

காட்டிலே

கல்லினை யொத்த வலிய மனங் கொண்ட

பாதகன் - சிங்கன்

கண்ணிரண் டாயிரங் காக்கைக் கிரையிட்ட

வேலவா?

பல்லினைக் காட்டி வெண் முத்தைப் பழித்திடும்

வள்ளியை - ஒரு

பார்ப்பனக் கோலந் தரித்துக் கரந்தொட்ட
வேலவா

அருணகிரியின் வாக்குகளைத் தன் பிரக்ஞாயில் உள்வாங்கிப்
பாடிய முருகன் பாடல்கள் இசையோடு செவியில் தேனெனப்
பாய்கின்றன.

பொட்டாக வெற்பைப் பொருதகந் தாதப்பிப் போன தொன்று
கெட்டாத ஞான கலைதரு வாயிருங் காமவிடாய்ப்
பட்டா ருயிரைத் திருகிப் பருகிப் பசிதணிக்குங்
கட்டாரி வேல்விழி யார்வலைக் கேமனங் கட்டுண்டதே

- அலங்காரம் 34.

6. பலர் புகழ் ஞாயிறு.

தொல்காப்பியரில் இருந்து கவிமணி வரை முருகனைப் பற்றிப் பேசாதவர் இல்லை. அவன் தமிழ்த்தெய்வம், தமிழர் தெய்வமும் கூட. தொல்காப்பியத்தில் நான்கு நிலங்களின் தெய்வம் யார் யார் என வருகிறது.

மூல்லை - காடும் காடு சார்ந்த நிலமும் - தெய்வம் திருமால்.

குறிஞ்சி - மலையும் மலை சார்ந்த பிரதேசமும் - தெய்வம் முருகன்

மருதம் - வயலும் வயல் சார்ந்த பகுதியும் - இந்திரன்.

நெய்தல் - கடலும் கடல் சார்ந்த மண்ணும் - வருணன்.

குறிஞ்சித் தெய்வத்தைக் - குறிஞ்சிக் குமரனென்றோதும் குவலயமே - என்பது அருணகிரி வாக்கு. சங்ககால இலக்கியமான திருமுருகாற்றுப் படை, முருகனை உலகோடு சேர்த்து உணர்த்தும் பாங்கு வருமாறு,

உலகம் உவப்ப வலன்றபு திரிதரு

பலர்புகழ் ஞாயிறு கடற்கண் டாஅங்கு

ஓவற இமைக்குஞ் சேண்விளாங் கவிரொளி

திருமுருகாற்றுப்படை 1-3

ஞாயிறு - சூரியன், செங்கதிரோன்

சூரியனின் பொற்கிரணங்கள் நீலக் கடற்பரப்பில் படர்வதும், நீலச் செவ்வானில் வெய்யோன் அருணோதயம் செய்வதும் அலாதியானது. வடவீழத்து, வல்லிபுரக்கடற்கரையிலும், மத்தியமலையக ஈழத்துச் சிவவெனாளி பாதத்திலும், கன்னியா குமரியிலும் பார்த்தால் தெரியும், அதன் எழிலை. இக்கண் கொள்ளாக காட்சி நீலமயில் மேல் வரும் செவ்வேளை முன்நிறுத்தவும் கூடும். இப்படி உலகெலாம் வலம்வரும் சூரியனின் பெருமைபோல, உலகெங்கனும் உள்ள கோயில்களில் வாழும் முருகன் என அருணகிரிநாதராற் போற்றுப்படும் முருகனைப் பலர் புகழ்ந்து பாடினர். அப்பக்தி நெறியைப் பற்றிய சிந்தனைகள் இப்பகுதியிலே பேசப்படும். பத்துப் பாட்டில் ஒன்று திருமுருகாற்றுப்படை, எட்டு. பாட்டில்ஒன்று பரிபாடல். இதை ஓங்குபரி பாடல் எனப் போற்றுகிறது தனிப்பாடல் ஒன்று. இந்நாலிலே எட்டுப்பாடல்கள் (5-8-9-14-17-18-19.21) முருகனுக்குரியன். ஜந்தாம் பாடலிலே முருக சிந்தையாளர் மனதிலே சிற்பாக நினைவு கொள்ள வேண்டிய வரிகள்.

“.....யாஹும் இரப்பவை
 பொருளும் பொன்னும் போகமும் அல்ல நின்பால்
 அருளும் அன்பும் அறஞும் முன்றும்
 உருளினர்க் கடம்பின் ஓலிதரோயே
 கடுவனிள வெயினனார்.

1.2.4 பாயிரும் பனிக் கடல் பார்துகள் படப்புக்குச்
 சேவுயர் பிணிமுகம் ஊர்ந்தமர் உழக்கி
 நோயுடை நுடங்கு சூர்மாமுதல் தழிந்து

9-13 குருகொடு பெயர் பெற்ற மால்வரை உடைத்து
 மலையாற்றுப் படுத்த மூவிரு கயந்தலை
 மூவிரு கயந்தலை முந்நான்கு முழவுத் தோள்
 ஞாயிற்றேர் நிறத்தகை நனினத்துப் பிறவியை
 காஅப் கடவுள் சேள்ய செவ்வேள்

71-81 நின்குணம் எதிர் கொண்டோர் அறங்கொண்டோர் அல்லதை
 மன்குணம் உடையோர் மாதவர் வணங்கியோர் அல்லதை
 செறுதீ நெஞ்சத்துச் சின்நீடி னோரும்
 சேரா அறந்துச் சீரிலோரும்
 அழிதவப் படிவத் தயரியோரும்
 மறுபிறப் பில்லெனும் மடவோருஞ் சேரார்
 நின்னிமூல்; அன்னோரல்ல தின்னோர்
 சேர்வா ராதலின் யாஹும் இரப்பவை
 பொருளும் பொன்னும் போகமும் அல்ல நின்பால்
 அருளும் அன்பும் அறஞும் முன்றும்
 உருளினர்க் கடம்பின் ஓலிதா ரோயே

கடல் தூளாகப் படும்படி புகுந்து உனக்கு உரிய பிணிமுகம்
 என்னும் யானையில் ஏறி, குரனைக் கொன்று (அழித்து) கிரெளாஞ்சும்
 என்னும் மலையைத் தூளாக்கி, வழிகண்ட ஆறுமுகப் பெருமானே!
 பன்னிரண்டு கைகளை உடையவனே. குரியனது அழகான ஒளியுடன்,
 தாமரையில் அவதாரம் செய்தவனே!

அழிக்கும் சிவபெருமானது குழந்தையே! செந்நிறச் செவ்வேளே!
 உன்னைக் கடவுளாகப் போற்றி, தர்மவழியில் நிற்பவரும், வீடுபெறும்
 குணம் உடைய மாதவர்களால் வணங்கப்படுபவரும் உன்நிழலைச்

சேர்வர். சினத்தை (கோபம்) உடையவரும், அறநெறியில் நில்லாதவரும், தவழுமுக்கம் கெட்டவரும், மறுபிறப்பு இல்லை என்கின்ற அறிவில்லாதவரும் நின்தாள்ளிழலை அடையாட்டார்கள். ஆதலால் நின்னையாம் இரப்பவை நுகரப்படும் (அனுபவிக்கும்) பொருள்களும், அவற்றை உளவாக்கும் பொன்னும், அவ்விரண்டாலும் நுகரும் (அனுபவிக்கும்) நுகர்ச்சியும் அன்று, எமக்கு வீடு பயக்கும் நின்று அருளும், அதனை உண்டாக்க நின்னிடத்து யாம் செய்யும் அன்பும், அந்த இரண்டினாலும் வரும் அறநுமாகிய இம்முன்றுமே நாம் இரப்பவை.

எட்டுத்தொகை நூல்களுள் இன்னொன்று குறுந்தொகை. இதிலே அமைந்துள்ள பாடல் இது. கீழே தரப்படுகிறது

தாமரை புரையுங் காமர் சேவடிப்
பவழுத் தன்ன மேனித் திகமொளிக்
குன்றி ஏய்க்கும் உடுக்கைக் குன்றின்
நெஞ்சுபக எறிந்த அஞ்சுடர் நெடுவேற்
சேவலங் கொடியோன் காப்ப
ஏம் வைகல் எய்தின்றால் உலகே

பத்தாம்பாடல்

பரையும் -ஒத்த, போன்ற, காமர் - அழகான, செம்மையாகிய சேவடி- சிவந்த பாதங்கள், மேனி - உடம்பு, திகழ் - விளங்குகின்ற, திகழ்கின்ற, குன்றி - குன்றுமணி (குண்டுமணி) எய்க்கும்- ஒக்கும் உடுக்கை - உடுப்பு, ஆடை, குன்றின் - கிரவுஞ்சமலையின், நெஞ்சுபக - நடுஇடம் எறிந்த - வீசிய, அம்- அழகிய, சுடர் - ஒளியை உடைய, நெடு - நெடிய, நெடுவேல் - நெடியவேல், ஏம் - பாதுகாப்பு

தாமரை மலரைப் போன்ற, அழகிய, செவ்விய, திருவடியையும், பவளத்தைப் போன்ற சிவந்த நிறத்தையும், விளங்கும் ஒளியையும், குன்றிமணியைப் போன்ற சிவப்பான ஆடையையும், கிரெளஞ்ச மலையினது நடுப்பாகம்பிளக்கும்படி வீசிய, அழகான ஒளிமிக்க நெடிய வேல் ஆயுதத்தையும், சேவற்கொடியையும் உடைய, முருகப் பெருமான், பாதுகாத்து அருளுதலால், உலகத்தில் உள்ள உயிர்கள் இன்பமயமான நாட்களை அடைய நின்றன. ஆதலின், உலகுக்கு இடையூறு இல்லை என்பது இப்பாட்டின் பொருளமைவு ஆகும்.

ஜம்பெருங்காப்பியங்களில் ஒன்று இளங்கோதந்த சிலப்பதிகாரம். இதிலே வரும் பாடல்கள்

சீர்கெழு செந்திலும் செங்கோடும் வெண்குன்றும்
ஏரகமும் நீங்கா இறைவன் கை வேலன்றே
பாரிரும் பொவத்தின் உள்புக்குப் பண்டொருநாள்
குர்மா தயிந்த சுடரிலைய வெள் வேலே
பெளவம் - கடல், செந்தில் -செந்தூர், செங்கோடு - திருச்செங்கோடு
ஏரகம் - சுவாமிமலை, வெண்குன்று - பரங்கிரி

அணிமுகங்கள் ஓராறும் சுராறு கையும்
இணையின்றித் தானுடையான் ஏந்தியவே லன்றே
பிணிமுகமேற் கொண்டவுணர் பீடழியும் வண்ண
மணிவிகம்பிற் கோனேத்த மாற்ற வெள்வேலே!

சரவணப்பும் பள்ளியறைத் தாய்மார் அறுவர்
திருமுலைப்பால் உண்டான் திருக்கைவே லன்றே
வருதி கிரி கோலவுணன் மார்பம் பிளந்து
குருகு பெயர்க்குன்றங் கொன்றநெடு வேலே

வேலனார் வந்து வெறியாடும் வெங்களத்து
நீலப் பறவைமேல் நேரிழை தன்னோடும்
ஆலமர் செல்வன் புதல்வன் வரும் வந்தான்
மால்வரை வெங்பன் மனானி வேண்டுதுமே

24 குன்றக்குரவை

காஞ்சி என்பது ஒரு திணை. இந்நெறியிலே வந்த பல நூல்களுள் ஒன்று இரும்பல் காஞ்சி அவ்வேட்டில் வரும்பாடலொன்று முருகனைப் பாடும் வண்ணம் இது:-

நீல நெடுங் கொண்மு நெற்றி நிழனாறிக்
காலை யிருள்சீக்குங் காய்கதிர்போற் - சோலை
மணித்தோகை மேற்றோன்றி மாக்கடற்குர் வென்றோன்
அணிச்சே வடியை அரண்.

பத்தாந்திருமுறை திருமந்திரம். சாத்திரத்துக்குத் திருமந்திரம் - தோத்திரத்துக்குத் திருவாசகம் என்பர். இதை ஆக்கி அளித்தவர் திருமூலநாயனார். அவர் தம் வாக்கில் இருந்து

எம்பெரு மான் இறை வாழுறை யோன்று
வம்பவிழ் வானோர் அசரன் வலிசொல்ல
அம்பவள மேனி அறுமுகன் போயவர்
தம்பகை கொல்லென்ற தற்பரன் தானே

மந்திரம் 520.

எந்தை பிரானுக் கிருமுன்று வட்டமாய்த்
துந்தைதன் முன்னேயச் சண்முகம் தோன்றலாற்
கந்தன் கவாமி கலந்தங் கிருத்தலால்
மைந்தன் இவ னென்று மாட்டிக் கொள்ளீரே

மந்திரம் 1026

ஆறு முகத்தில் அதிபதி நா னென்றும்
கூறு சமயக் குருபரன் நா னென்றும்
தேறினார் தெற்குத் திருஞம் பலத்துளே
வேறின்றி அண்ணல் விளங்கி நின்றானே

மந்திரம் 2758

இவ்வாறு புராணங்கள் இதிகாசங்கள் இலக்கியங்கள் -
இலக்கணம் தோறும் அறுமுகன் பற்றிய அறிமுகம் சில வருமாறு
பூவார் பொய்கைப் பொற்போதிற்
தேவார் செங்கட் சேயாந்
ஆவா வென்னா தென்னோ குர்
மாவா னானைக் கொன்றானே
யாப்பருங்கல விருத்தி

பாறுமுக மும் பொருந்தப் பருந்து விருந்துணக் கழுகு
நாறுமுக மாயணைந்து நாழில்படு களம்புகுத
மாறுமுகம் தருநிருதர் மடியவடி வேலெடுத்த
அறுமுகன் திருவடித்தா மரைஇணைகள் அவைகள் போற்றி
-சேக்கிழார் புராணம்

வந்தவேளை ஏரித்த மலர்க்கணான்
தந்தவேளைத் தயித்தியர் காலனை
எந்த வேளையும் எம்முளாம் நீங்கலாக்
கந்தவேளைக் கருத்துளிருத்துவாம்
நல்லாப்பிள்ளை பாரதம்

அஞ்சுமுகங் காட்டாமல் ஆறுமுகங் காட்டவந்த
செஞ்சரணைச் சேவடியைச் சிந்தை வைப்ப தெந்நாளோ
- தாயுமானவர் பாடல்

ஐந்தாண்டுவரை ஹாமையாய் இருந்த குமரகுருபர் செந்திலாண்டவன்
அருளால் வாய்ப்பீசும் அருள்பெற்றுப் பாடிய நூல்கள் பல. அவற்றுள்
முதல் மலர்ந்த கந்தர்கலிவெண்பா நித்திய பாராயணத்துக்குரியது.
அதிலே அறுமுகன் தோற்றும் அழகுதமிழில் இரத்தினச் செறிவாகப்
பாடப்பட்டுளது.

.....தேசகழ்

ழூங்கயிலை வெற்பிற் புனைமலர்ப்புங் கோதையிடப்
பாங்குறையும் முக்கட் பரஞ்சோதி - ஆங்கொருநாள்
வெந்தகுவர்க் காற்றாத விண்ணோர் முறைக்கிரங்கி
ஐந்து முத்தோ டதோமுகமும் - தந்து
திருமுகங்கள் ஆறாகிச் செந்தமுந்கண் ஆறும்
ஒருமுகமாய்த் தீப்பொறியு நுய்ப்ப - விரிபுவனம்
எங்கும் பரக்க இமையோர்கண் டஞ்சுதலும்
பொங்குந் தமுந்பிழம்பைப் பொற்கரத்தால் - அங்கண்
எடுத்தமைத்து வாயுவைக் கொண்டேகுதியென் நெம்மான்
கொடுத்தளிப்ப மெல்லக் கொடுபோய் - அடுத்ததொரு
பூத்த் தலைவகொடு போதியெனத் தீக்கடவுள்
சீதப் பக்ரதிக்கே சென்றுய்ப்பப் - போதொருசற்
றன்னவனுங் கொண்டமைதற் காற்றாள் சரவணத்திற்
சென்னியிற் கொண்டுய்ப்பத் திருவுருவாய் - முன்னர்
அறுமீன் முலையுண் டமுதுவிளை யாடி
நறுநீர் முடிக்கணிந்த நாதன் - குறுமுறுவற்
கன்னியொடும் சென் றவட்குக் காதலுருக் காட்டுதலும்
அன்னவர் கண் டவ்வுருவம் ஆறினையும் - தன்னிரண்டு
கையால் எடுத்தணைத்துக் கந்தனெனப் பேர்புனைந்து
மெய்யாறு மொன்றாக மேவுவித்துச் - செய்ய
முகத்தில் அணைத் துச்சி மோந்துச் - சகத்தளந்த
வெள்ளள விடைமேல் விமலன் கரத்திலிலித்
துள்ளாம் உவப்ப உயர்ந்தோனே - கிள்ளளமொழி

கந்தர் கலிவெண்பா 75-86

ஸ-உமா ஸ்கந்தர் - சோமாஸ்கந்தர் - இருபத்தைந்து
மகேஸ்வரமுர்த்தங்களிலொன்று. தேரில் (சிவன் ஆலயங்களில்)
பவனிவந்து அருள் பொழிவார்.

7.சித்திரத்தமிழிற் சித்திரவேலாயுதன்.

பஞ்சசேர் நிர்த்தப்	பதமாதர்
பங்கமார் தொக்கிற்	படியாமற்
செஞ்சொல்சேர் சித்ரத்	தமிழாலுன்
செம்பொனார் வத்தைப்	பெறுவேணோ
பஞ்சபா ணத்தற்	பொருதேவர்
பங்கில் வாழ் சத்திக்	குமரேசா
குஞ்சீ வெற்புத்	தனஞேயா
கும்பகோணத்திற்	பெருமாளே.

- திருப்புகழ் 870.

தமிழ் என்ற பதம் ஒரு மொழியை மட்டும் சுட்டுவதோடு, அம்மொழியோடு தொடர்புடைய பண்புகளில் ஒன்றான அன்பையும் குறிக்கும் ஒரு செவ்வியம், அதனுட் பொதிந்து உளது. திருமூலர்

பின்னைநின் நென்னே பிறவி பெறுவது
முன்னை நன்றாக முயல் தவஞ் செய்கிலர்
என்னை நன்றாக இறைவன் படைத்தனன்
தன்னை நன்றாகத் தமிழ்ச் செய்யுமானே.

- திருமந்திரம்

எனப் பேசுகின்றார். தமிழ்ச் செய்தல் என்றால் அன்பு செய்தல் என்றுதான் பொருள். அன்பு, இனிமை, அழகு, எனப் பொருள் கொள்வோரும் உண்டு. அகப்பொருட்டுறையில் களவு, கற்பு என இரண்டுண்டு. களவு எந்நுதலிற்றோவெனின், தமிழ் நுதலிற்றெனப் பொருள் கண்டனர் நுண் மாண் நுழைபுலழுள் ளோர். இப்பொதுமையில் தமிழ்ச் செய்தல், எல்லாம் வல்ல பரம் பொருளில் அன்பு செய்தல் ஆம். இறைவன் மாட்டுத் திகழும் அன்பைத் தீர்ந்த அன்பு என்கிறார் வாதவூரீசர். முதிர்ந்த, முற்றிய, முழுமையான கணிந்த நிலையே தீர்ந்த அன்பு. இவ்வறைப்பை வெளிப்படுத்தப்பக்தி நெறி வகுத்தோர் பாவியத்தை ஒரு ஊடகமாகவும், தமிழை வெளிப்பாட்டு மொழியாகவும் கொண்டனர். இவையே பக் திப் பனுவல் களாகப் பாமாலைகளாக, தோத்திரங்களாக விளங்கும். தமிழிலே சம்பந்தர் காலத்திலிருந்து பாரதிவரை அது பிரவாகமாகப் பாய்கிறது. தாயுமானார் பாட்டாலே பரமனைப் பாடுவதையே கவி செய்துள்ளார்.

பன்மாலைத் தீரள் இருக்கத் தமை உணர்ந்தோர்

பாமாலைக் கேந்தான் பகும் என்று

நன்மாலை யாங்டுத்துச் சொன்னார் நல்லோர்

நலம் அறிந்து கல்லாத நானும் சொன்னேன்

சொன்மாலை மாலையாக் கண்ணீர் சோரத்

தொண்டனேன் எந்நானும் துதித்துநிற்பேன்

என்மாலை அறிந்து இங்கே வாவா என்றே

எனைக் கலப்பாய் திருக்கருணை எம்பிரானே.!.

பன்மாலை.

“அர்ச்சனை பாட்டேயாதவின் சொற்றுமிழ் பாடுக” எனச் சிவனே சுந்தரரை வழிப்படுத்தினார். தேம்பா அனி ஆரமான பாமாலையைத் தந்த வீரமாழுனிவர் ஆக்கிய தேம்பாவணியும் சிறந்த பக்திப் பனுவல் ஆகும். முருகன் அடியெடுத்துக் கொடுக்க அருணகிரியார் பாடிய பாடல்கள் பல்லாயிரமாயின. அப்பாடல்களுள் ஒன்று திருப்புகழ். இதிலே தமிழின் பிரயோகம் விழுமியமிக்க பொருண்மை தருகின்றது. இதில் ஒன்றுதான் சித்திரத்தமிழ். தமிழிலே நாற்கவி உண்டு. ஒன்று சித்திரம். இதனால் உன் செம்பொருள் ஆர்வத்தைப் பெறுவேனோ என்ற ஆதங்கம் பாடலின் பாவம் எனலாம்.

பிறப்பென்னும் பேதைமை நீங்கச் சிறப்பென்னுஞ்

செம்பொருள் காண்பதறிவு

திருக்குறள் 358.

செம்பொருள்- செவ்விய பொருள். “தோற்றுக்கேடுகள் இன்மையின் நித தமாய், நோன் மையாற் தன் னை யொன் றுங் கலத்தலின்மையிற்றுயத்தாய்த், தானெல்லாவற்றையும் கலந்து நிற்கின்ற முதற்பொருள் விகாரமின்றி எஞ்ஞான்றும் ஒரு தன்மைத்தாதல் பற்றி அதனைச் செம்பொருள் என்றார்”, என்பர் பரிமேலழகர். முருகபக்தரான தமிழ்ப்பித்தர் அருணகிரியார் பாடிய புகழ் இறைவன் புகழ். அதுவே சந்தத் திருப்புகழ். எனவே கோடிகோடியாகப் பாடலிழைத்தார் சுவாமிகள்

முந்துதமிழ் மாலை கோடிகோடி

சந்தமொடு நீடு பாடிப்பாடி

முஞ்சர்மனை வாசல் தேடிதேடி யுழலாதே

இவ்வண்ணம் பாடுகையில் கவியால் மாலை புணைந்து சூடினார் அருணகிரிப் பெருமான். அக்கவிமழை தீந்தமிழ் அருவியாய் ஆறாய்க் கங்கையாயிற்று.

அந்தகன் வருத்தினம் பிறகிடச்	
சந்ததமும் வந்துகண் பரிவையர்க்	
கன்புருகு சங்கதந் தவிரமுக்	குணமான
அந்திபக லென்றிரண் டையுமொழித்	
திந்திரிய சஞ்சலங் களையறுத்	
தம்புய பதங்களின் பெருமையைக்	கவிபாடிச்
செந்திலை யுணர்ந்துணர்ந் துணர்வுறக்	
கந்தனை யறிந்தறிந் தறிவினிற்	
சென்றுசெரு குந்தடந் தெளிதரத்	தணியாத
சிந்தையு மலிழ்ந்தவிழ்ந் துரை யொழித்	
தென்செய லழிந்தழிந் தழியமெய்ச்	
சிந்தைவர என்று நின் தெரிசனைப்	படுவேனோ
கொந்தவிழ் சரண்சரண் சரணைனக்	
கும்பிடு புரந்தரன் பதிபெறக்	
குஞ்சரி குயம்புயம் பெறாறரக்	கருமாளக்
குன்றிய அம்பொனின் திருவரைக்	
கிண்கிணி கிணின்கிணின் கிணைனைக்	
குண்டல மசைந்தளாங் குழைகளில்	ப்ரபைவீசத்
தந்தன தனந்தனந் தனவெனச்	
செஞ்சிறு சதங்கைகொஞ் சிடமணித்	
தண்டைகள் கலின்கலின் கலினெனத்	திருவான
சங்கரி மனங்குழைந் துருகமுத்	
தந்தர வருஞ் செழுந் தளர்ந்தைச்	
சந்ததிச தந்தொழுஞ் சரவணைப்	பெருமாளே
	திருப்புகழ் 47

இத்திருப்புகழை முருகபக்தர் தினமும் பாராயணங்க் செய்வர். ஆக - திருப்புகழிற் தமிழ் இறைந்து மிளிரும் சில கவனிப்பாம். இறைவனை, பாடலை, பொருளைத் தமிழாக்கி அவனைச் சங்கப் புலவனாக்கி, முத் தமிழாற் பாடிமுத் தியடைய நம் மை ஆற்றுப்படுத்தியவர் அருளாளர் அருணகிரியே. தடக்கைப் பங்கயங் கொடைக்குக் கொண்டல் தன் டமிழ்க்குத் தஞ்சமென் றுலகோரைத் பாடல் ।

தாமரை - பதுமநிதி, கொடைக்குமேகம் - மாரி. தண்டமிழ்க்குத்

தஞ்சம் - தண்ணிய தமிழ்ப் புலவர்க்கு நீபுகலிடம்
.....கிடுமாதர்க்

கினிமையி லொன்றாய்ச் சென்றுட்
படுமன முன்றாட் கன்புந்
றியலிசை கொண்டேத் தென்றுட் டருவாயே
உள் தருவாயே உட்பருவாயே -பாடல் 25

முருகனை இயல் (தமிழ்) இசை (தமிழ்) பாடும் உளப்பண்பைப்
பெற அருள்வாயே எனக் கேட்கிறார். (கவாமி)

தமிழ்பாடி உலகோரை இரக்கின்ற இழிதொழிற் குற்றம் நீங்க
அருளுமாறு கேட்கும் பாடல் இது

இசைக்குஞ்செந் தமிழ்க்கொண்டங்
கிரக்கும்புன் தொழிற் பங்கங்
கெடத்துன்பங் கழித்தின்பந் தருவாயே
-பாடல் 32

துணைச் செம்பொற் பதத்தின்புற்
றெனக்கென்றப் பொருட்டங்கத்
தொடுக் குஞ்சொற் றமிழ்த்தந்திப்படியாள்வாய்
- மேலது 33

புரக்கைக்குன் பதத்தைத் தந்
தெனக்குத் தொண்டுறப்பற்றும்
புலத்துக்கண் செழிக் கச்செந் தமிழ்பாடும்
புலப் பட்டங் கொடுத்தற்கும்
கருத்திற்கண் படக்கிட்டும்
புகழ்ச்சிக்குங் க்ருபைச்சித்தம் புரிவாயே
மேலது 34

இணக்கிப்பத் திமைச் செச்சைப்
பதத்தைப் பற்றுகைக்குச் சொற்
தமிழ்க்கொற்றப் புகழ்ச் செப்பித் திரிவேணோ
மேலது 468

(கழலைத் தமிழிற்பாடு)
ஒதுமுத்தமிழ் தேராவ்ரு தாவனை
வேதனைப்படு காமாவி காரனை
வான முற்றுழல் ஆபாச ஈனனை அந்தர் யாமி
மேலது 996

விருதாவன் - வீணன்

திருந்த வேதந் தண்டமிழ் தெரிதரு

சிவந்த காலுந் தண்டைய மழகிய

திருந்த - திருத்தமான

புலவோனே

பெருமாளே

மேலது 1075

இவ்வண்ணம் தமிழோடு பேசும் அருணகிரியார் முருகன் உக்கிரபாண்டியனாக மதுரையில் அரசு புரிந்த சங்கப் புலவர்களுடன் தமிழ் ஆய்ந்த வரலாற்றை ஒரு திருப்புகழிலே குறிப்பிடுகின்றார்

இருவினையின் மதிம யங்கித

திரியாதே

எழுநரகி லுழலு நெஞ்சற்

ற்றலையாதே

பரமகுரு அருள்நினைந்திட்

டுணர்வாலே

பரவுதரி சணையை யென்றேற்

கருள்வாயே

தெரி தமிழை யுதவு சங்கப்

புலவோனே

சிவனருஞ முருக செம் பொற்

கழலோனே

கருணைநெறி புரிய மன்பர்க்

கெளியோனே

கனகசபை மருவு கந்தப்

பெருமாளே

பாடல் 592

தெரிதமிழ் யாவருந் தெரிந்து மகிழ்த்தக்க தமிழ்

இத்தரணி மீதிற்

பிறவாதே

எத்தரோடு கூடிக்

கலவாதே

முத்தமிழை ஓதித்

தளராதே

முத்தியடி யேனுக்

கருள்வாயே

தத்துவமெய்ஞ்ஞானக்

குருநாதா

சத்த சொருபா புத்தமு

தோனே

நித்தியக்குருதாநந்

பெருவாழ்வே

நிர்த்தஜேக ஜோதிப்

பெருமாளே

பாடல் 1280

சத்த சொருபா - ஒலியுருவத்தனே

இப்பூமியிற் பிறவாமலும் வஞ்சகர்களுடன் கூடிக்கலவாமலும் இயல்லுசை, நாடகம் என்னும் முன்றுதமிழையும் படித்துப் படித்துச் சோர்வடையாமலும் முத்தியை அடியேனுக்கு அருள்புரிய வேண்டும் என இரக்கிறார் அருணகிரியார்.

எல்லாவற்றுக்கும் முத்தாய்ப்பு வைக்குமாறு அலங்காரத்தில் ஓர் பாடல் அருளிய அருணகிரியின் தமிழ்ப்பற்றை என் சொல்வது

8. பிள்ளைத் தமிழ்கள்.

கமலமட மங்கைவத னத்தழகு காண்பள் அக்
கரியமுகில் வண்ணனுஞ் செங்
கண்ணழகு காண்பன்; வளர்கலைவாணி சொல்லழகு
காண்பள்; முக்கண் தாதையும்
விமலமுறு சொற்பொருளின் அழகு காண்பன் விதி
வியன் கரத்தழகு காண்பான்
வீறுதோள் அழகிந்திராணி; காண்பாள் உம்பர்
வேந்து வேல் அழகுகாண்பான்;
நிமலமன அடியர் அடி அழகு காண்பார், கவுரி
நின்று பின்னழகு காண்பாள்,
நின்னொத்த ஆதித்தன் வடிவழகு காண்பன் ஒரு
நீயுமவருடன் குழுமியே
அமலமென் னகையழகு காணலாம், சமயமீ
தம்புலீ யாட வாவே
அம்புய தடங்குலவு கம்பைவளர் கந்தனுடன்
அம்புலீ யாட வாவே

- கம்பைமுருகன் பிள்ளைத் தமிழ்.

தொழுது புலவர் புகழ்ந்த தண்டைத்
துணைத் தாமரையில் இருமுத்தம்
தூய கணைக்கால் முழுந்தாள் செந்
தொடையில் இடையில் எழுமுத்தம்
எழுத அரிய தொந்தி யுந்தி
இலங்கு மார்பில் மூன்று முத்தம்
ஏய்ந்த கரங் கந்தரம் புயத்தில்
இருபத் தெந்து தீருமுத்தம்
அழுது சிரித்து மழலை சொல்லும்
அருமைத் துக்கிரில் ஆறுமுத்தம்
அழகு கதுப்புக் கண் குடுமி
அனைத்தும் அந்தப்படி உடலம்
முழுதும் உமையாள் முத்தமிடும்
முத்தே முத்தம் தருகவே
முத்துக் குமரா திருமலையின்
முருகா முத்தம் தருக வே
- திருமலை முருகன் பிள்ளைத் தமிழ்.

மொய்தா ரணிகுழல் வள்ளியை வேட்டவன் முத்தமிழால்
வைதா வரையு மங்கு வாழவைப் போன்வெய்ய வாரணம்போற்
கைதா னிருப் துடையான் தலைபத்துங் கத்தரிக்க
எய்தான் மருகன் உமையாள் பயந்த இலஞ்சியமே.

- கந்தரலங்காரம் 22

வள்ளி மணாளனான மருகன் முத்தமிழ் கொண்டு தன்னை
வைதாரையும் உடனே வாழ வைப்பான். தமிழ்க் கடவுளாகிய
மருகனுக்கு அவ்வளவு ஆசை தமிழில்.

இமுமென் மொழித் தெளி தமிழின் வடித்திடு நவரசமே
 இதய இருட்டற உணர்வில் உதித்திடு சுட்ரோளியே
 கழுவு மணிக்கலன் நடுவில் இழைத்திடு குலமணியே
 கனிதருமுக்கனி யொடுவடி கட்டிய சுவையமுதே
 ஒழுகு நறைச் செழு மலர்விரி யக்கமழ் புதுமணமே
 உருகும் உளத்தருள் பெருகி உவப்பெழு சலநிதியே
 பழமறை கட்கொரு முதல்வன் முழுக்குக் சிறுபறையே
 பருதிபுரிச்சிறு குமரன் முழுக்குக் சிறுபறையே.
 - முத்துக்குமாரசாமிப் பிள்ளைத் தமிழ்

பூத்தே உலகம் பூர்ப்பாளைப்
 பொய்யர் தமக்குக் கரப்பாளைப்
 பொழியுங் கருணை விழியாளைப்
 பொற்புங் கற்பும் அழியாளைக்
 கூத்தை உடையான் இடத்தாளைக்
 குறையா எண்ணென் கலையாளைக்
 குவிமா முலைமேல் வடத்தாளைக்
 குளிர் சேர் இமய மலையாளை
 மாத்தே வருக்கும் தெளியாளை
 வணங்கும் அடியார்க் கெளியாளை
 வரையைச் சிலையா வளைத்தாளை
 மறைக்கு முதலாய் முனைத்தாளை
 ஆத்தே ஆத்தே எனுங்குமரா!
 அடியேன் சிற்றில் அழியேலே
 அரசே விரிஞ்சைப் பதிவாழ்வே
 அடியேஞ் சிற்றில் அழியேலே

- விரிஞ்சை முருகன் பிள்ளைத் தமிழ்.

இப்பிள்ளைத் தமிழ் இலக்கியம் பக்தி உலகில் ஒரு புரட்சி செய்தது எனலாம். பிள்ளைப்பாட்டு, பிள்ளைக்கவி என்ற மரபு தமிழ் என்னும் அடைமொழியடையதாய் ஒரு இலக்கிய பாரம்பரியத்தையே அறிமுகம் செய்துளது. வெண்பாப் பாட்டியல், பன்னிருபாட்டியல், முதலிய இலக்கணங்கள் இதுயற்றிப் பேசுகின்றன. இறைவன் பெயரிலும் அதிமானுடரெனக் கருதப்படும் பெரியார்கள் மாட்டும் பிள்ளைத் தமிழ் எழுந்துளது. பிறவாயாக்கைப் பெரியோனாகிய சிவன் மீது பாடுவது மரபு அன்று. விநாயகர், சுப்பிரமணியர், ஆம்பாள், திருமால் பற்றி எழுந்த பிள்ளைத்தமிழ்கள்

மட்டுவிரி சரவணத் தடத்தலோ ராயிரம்
 மாணுருக் கெரடு தவழ்ந்து
 மாஜால விந்தைபுரி முருகனென விருமுழந்
 தாளிற் தவழ்ந்து விரைவிற்
 கட்டுத்தன் ணைப்படிக் கண்ணாடி மெருகொளிர்
 கருங்கற் படித்த லத்துங்
 காண்பினிய தூணத்துங் கருநீலச் சிறார் பலர்க்
 கண்டுகை நீட்டு மடவார்க்
 கெட்டுமா போலநின் ஜெட்டா தகன்றகன்
 றேனைவரோ கண்ண ரெனின்
 ரேம்பலித் திடுமெவர் தாம் மக்ஷ வோரோர்கால்
 எய்தவந் தவர்கள் நெற்றி
 விட்டுவிட் டோட்டியவர் வேண்டுமளவும் முத்தும்
 விமல முத்தந்தருகவே
 விருஷ்ணி குல தீபமாய் மேவியுல கிடர்தீர்க்கும்
 வீர முத்தந் தருகவே
 - வல்லிபுரமாயவன் பிள்ளைத்தமிழ்.

பேரா தரிக்கும் அடியவர்தம்
 பிறப்பை ஒழித்துப் பெருவாழ்வும்
 பேறுங் கொடுக்க வரும்பிள்ளைப்
 பெருமாள் என்னும் பேராளா
 சேரா நிருதர் குலகலகா
 சேவற் கொடியாய் திருச்செந்தூர்த்
 தேவா தேவர் சிறைமிட்ட
 செல்லா என்றுன் திருமுகத்தைப்
 பாரா மக்ழந்து முலைத்தாயர்
 பரவிப் புகழ்ந்து விருப்புடனுப்
 பாவா வாவென் றுனைப் போற்றப்
 பரிந்து மகிழ்ந்து வரவழைத்தால்
 வாரா திருக்க வழக்குண்டோ
 வடிவேல் முருகா வருகவே!
 வளருங் களபக் குரும்பைமுலை
 வள்ளி கணவரா வருகவே!
 - திருச்செந்தூர்ப் பிள்ளைத்தமிழ்.

தமிழ் மொழியில் நிறைய உண்டு. தமிழ் நாட்டிலும் ஈழத்திலும் பல புலவர்கள் பிள்ளைத் தமிழ் பாடியுள்ளனர். சிறப்பாகத் தலீதியாய் உள்ள பிள்ளைத்தமிழ் பாராயணம் பண்ணும் அளவுக்கு சைவ, வைணவர்களைக் கவர்ந்துள்ளன. இதில் ஆண் பாற்பிள்ளைத் தமிழ், பெண்பாற் பிள்ளைத்தமிழ் என இருவகையுண்டு. 3, 5, 7, 9, 11, 13, 15, 17, 19, 21 திங்களை (மாதம்) பருவங்களாகக் கொண்டு எழுந்துள்ளன. ஆண்பாற்பிள்ளைத் தமிழ் 10 பருவங்கள் பேசும். பெண்பாற்பிள்ளைத் தமிழும் அவ்வண்ணம் அமையும். ஆண்பாற்பிள்ளைத்தமிழ் 10 உறுப்பு

காப்பு, செங்கீரை, தாலாட்டு, சப்பாணி, முத்தம், வாரானை, அம்புலி, சிற்றில் சிறுதேர், சிறுபறை

பெண்பாற்பிள்ளைத் தமிழ் 10 உறுப்பு. முதல் ஏழு பருவங்களுடன் அம்மானை, கழங்கு ஊசல் என்ற உறுப்புகள் அமையப்பாடுவர். இவ்விலக்கியம் முருகனுக்கு நிறைய உண்டு. நமது நாட்டில் கதிர்காமம், மண்டூர் செல்வச்செந்தி, நல்லூர், மாவிட்டபுரம் போன்ற முருகத்தலங்கட்டும் பல புலவர்கள் பாடியுள்ளனர். தமிழகத்திலும் முருகன் மீது எழுந்த பிள்ளைத் தமிழ் இல்கியங்கள் பல, சில வருமாறு. திருமலை முருகன் பிள்ளைத்தமிழ் (கவிராஜபண்பாரததையா) திருவிரிஞ்சை முருகன் பிள்ளைத்தமிழ் (மார்க்க சகாய தேவர்) முத்துக்குமார சுவாமி பிள்ளைத்தமிழ் (குமரகுருபரர்) தணிகைப் பிள்ளைத்தமிழ் (கந்தப்ப தேசிகர்) மயிலம் முருகன் பிள்ளைத்தமிழ் (இலக்கண விளக்கம் வைத்தியநாததேசிகர்) பழனிப் பிள்ளைத் தமிழ் (விசையை கிரிவேலச் சின்னோவையன்) கேஷத்திரகோவை பிள்ளைத்தமிழ் (காஞ்சி சிதம்பர முனிவர்) சேயூர் முருகன் பிள்ளைத்தமிழ் (அந்தகக்கவி வீரராகவர்) போரூர் முருகன் பிள்ளைத்தமிழ் (சிதம்பர சுவாமிகள்) முருக பக்தர்கள் முருகன் பிள்ளைத்தமிழை நித்திய பாராயணமாய்க் கொண்டு உய்தி காண்பார்களாக

கையா விழைத்த சிற்றிலைநின்

காலா ல்லவழிக்கை கடனல காண்

காப்பா னழிக்கத் தொடங்கில் எங்கள்

கவலை யெவரோ டினியு ரைப்போம்

ஜயா! உனது வழியடிமை

அடியேம் சிற்றில் அழியேலே

அலைமுத் தெறியும் திருச்செந்தூ

ரரசே சிற்றில் அழியேலே

திருச்செந்தூர்ப் பிள்ளைத்தமிழ்..

9. முருகச் சிந்தை.

எல்லாமே முருகமயம் என வாழ்பவர்கள் நினைப்பு, மறப்பற்ற முருக சிந்தை மிக்கவர்கள், முருகனை. முருக பக்தர்கள் கலியுகத்தின் கண்கண்ட தெய்வமாய் வழிபடுவர். இவ்வண்ணம் வாய்ந்த சிந்தனை யுள்ளவர்களின் அனுபவமே இவ்வத்தியாயமாகும். பாடல் பெற்ற தலம் திருக்கேதீஸ்வரம். ஆனுடையபிள்ளையும், ஆனுடைநம்பியும் கெளரீசரைப் பாடியுள்ளனர். எம்பெருமானைத் தரிசிக்கவும், என்குருநாதரின் திருவாசகப் பேருற்றிற் குளித்து மனதிற் சேமிக்கவும் விரும்பி ஓர்முறை திருக்கேதீஸரம் சென்றிருந்தோம். சென்று அப்பு (திருவாசககவாமிகள்) அவர்களது வத்தைக்கக்குப் போய்த்தங்கினோம். அன்று ஏதோ சிறப்புமிகு திருநாள்.

பாலாவியில் நீராடி, மாதங்களை (கணபதி) வழிபட்டு, மதியப் பூஜைக்குப் போனோம். உள்வீதியை வலம் வரும்போது ஒரு காட்சி. உயரமானவர். உச்சிக்குடுமியுள்ளவர். மஞ்சள் நிற ஆடையணிந்திருந்தார். கழுத்திலே உருத்திராட்ச மணிமாலை. நீண்ட பெரிய தாடியுடன் நடராஜ பாவத்தில் வாய்முனுமுனுப்புடன் ஆடிக் கொண்டிருந்தார். பூஜை ஆனது பிரார்த்தனை முடிந்ததும் வெளியேறிப் போம்போது வாயிலருகே ஒருவர் புத்தகங்கள் பரப்பி வியாபாரம் செய்து கொண்டிருந்தார். நாம் அப்புவின் திருமடம் போய் - அவர்களுடனும், பழவடியார் உடனும் அளவளாவிக் கொண்டிருந்தோம். சிறிது நேரத்தில் மதிய போஜனம் நடந்தது அப்பு வழங்கினார். குருவித்தலைப் பாகற்காயிற் குழம்பு, இலைக்கறிகளின் சுண்டல், மோர், தேவாமிர்தம்தான். எல்லோரும் போய்விட்டனர். அடியேன் சுவாமிகளுடன் பேசிக் கொண்டு இருந்தேன். சிறப்பாக அவர் பேசுவது திருவாசகம் ஒன்றேதான். சிறிது நேரத்தில் அவ்வளவின் முன்புறம் அமைந்த கட்டிடத்தில் கதைத்த சத்தம் கேட்டது. திடிரென “கைத்தலநிறைகள் அப்பமோடவல் பொரி” என ஒசை தவழ்ந்தது. திருப்புகழ் வரிசையாய்க் காற்றோடு கலந்தது. அப்புவைக் கேட்டேன். போ பிள்ளை போய்க் கேளன். முருகன் முன்னிற்பான் என்றார். அவ்வளவுதான் போனேன். ஆடினவரும் (கோவிலில்) புத்தக வியாபாரியும் ஊதுபத்தி கமகமவென வாசனைவீசத்திருப்புகழைக் கர்ணாமிர்தமாகப் பாடிக் கொண்டிருந்தார்கள். அதிலொரு மேன்மை சரளமாகப் பாடம் அவர்க்கு. தாளம் தவறாமற் சந்தம் பிச்காமல் பாடினார்கள். ஒரு திருப்புகழ் இது

தானத்த தான தனாதனா	தன	
தானத்த தான தனாதனா	தன	
தானத்த தான தனாதான	தன	தனதானா
சீர்சிறிக்கு மேனி பசேல்பசே	லென	
நூபுரத்தி னோசை கலீர் கலீ ரென		
சேரவிட்ட தாள்கள் சிலேல் சிலே லென		வருமானார்
சேகரத்தின் வாலை சிலோர் சிலோர் கஞ்		
நூறுலகஷி கோடி மயால் மயால் கொடு		
தேடியொக்க வாடி யையோ வையோ வென		மடமாதர்
மார்படைத்த கோடு பளீர் பளீ ரென		
ஏமலித்தெ னாவி பகீர் பகீ ரென		
மாமசக்கி லாசை யுனோ முனோ	மென	நினைவோடி
வாடை பற்று வேளை யடாவடாவென		
நீமயக்க மேந்து சொலாம் சொலாயென		
வாரம்வைத்த பாத மிதோ இதோ என		அருள்வாயே
பாரதத்தை மேநு வெளீ வெளீ திகழ்		
கோடொ டித்த நாளில் வரைஇ வரைஇ பவர்		
பானி றக்க ணேசர்க்குவா குவா கனர்		இளையோனே
பாடல்முக்ய மாது தமீழ் தமீ ழிறை		
மாழுநிக்கு காதி ழுணார் ழுணார்விடு		
பாசமற்ற வேத குருகுருபர		குமரேசா
போர் மிகுத்த குரன் விடோம் விடோ மென		
நேரெதிர்க்க வேலை பார் பாரென		
போயறுத்தபோது குபீர் குபீ ரென		வெகுசோரி
பூமியுக்க வீசு குதா குதா திகழ்		
சோலை வெற்பின்மேவு தெய்வா தெய்வானை தொள்		
பூணி விச்சை யாறு புயாபுயாறுள		பெருமாளே
பாடல்கள் சிறப்புதனும் அழகுதனும் உள்ள தமிழழத் தமிழ்க்		
கடவுளாகி நீஞ்று பெரியராம் அகத்திய முனிவருக்குக் காதில்		
நன்கு உபதேசம் செய்த குமாரனே. மாது - அழகு		
அவர்கள் இருவரும் சேர்ந்து முழுப்பாடலையும் திருப்பித் திருப்பிப்		
பாடினர். பாடல்களைச் சிலபோது தனித்தனியாகப் பாடுவர்.		
சிலவேளை ஓன்றைவிட்டொரு அடிகளை இசைபிசகாது மாற்மாறிப்		
படிப்பர். சில தொடர்களை இருவரும்கூட்டாகப் படிப்பர். சிலபோது		
ஆடிப்படிப்பர். பாடல்கள் தாலாட்டிக் கொண்டேயிருக்கும். சிற்சில		
போது கையிலே தட்டித்தாளம் போடுவர். ஊதுவத்தி தொடர்ந்து		

வெல்வா வடி வெல்வா

எரிய மாறிமாறிக் கொஞ்சத்துவர். சாம்பிராணியின் சுகந்தமும் பாடல்களின் தமிழ் மணமும், இசைமணமும் சேர்ந்து கேட்போரைப் பிரமையடையச் செய்துவிடும். இப்படிப் பாடுகையில் முருகனே முன்நிற்கிறான். அடுத்த தேவகானம் சரணகமலாலயத்தை.....

சரணகம லாலயத்தை அரைநிமிஷத்தே மட்டில்

தவழுறைதி யானம் வைக்க	அறியாத
சடகசட மூடமட்டி பவவினையிலேசனித்த	
தமியன்மிடி யால்ம யக்க	முறுவேனோ

கருணைபுரி யாதி ரூப்ப தெனகுறையி வேளா செப்பு	
கயிலைமலை நாதர் பெற்ற	குமரோனே
கமடபுய மீதி ரத்ந மணியணிபொன் மாலை செச்சை	

கமழுமண மார்க டப்ப	மணிவோனே
-------------------	---------

தருணமிதை யாமி குத்த கனமதுறு நீள்ச வுக்ய	
சகல செல்வ யோக மிக்க	பெருவாழ்வு
தகைமை சிவஞானமுத்தி பரகதியு நீ கொடுத்து	

தவிபுரியவேணு நெய்த்த	வடிவேலா
----------------------	---------

அருணதள பாதபத்ம மதுநிதமு மேது திக்க	
அரியதமிழ் தான எித்த	மயில்வீரா
அதிசயம நேகமுற்ற பழநிமலை மீதுதித்த	
அழகதிரு வேரகத்தின்	முருகோனே
அதிசயமான திருப்புகழ் மாலைகளை அவர்கள் இரட்டையராய் நின்று பாடியதே அதிசயம்தான். எவ்வித பிழையுமின்றி, அட்சர சுத் தியோடு பாடியது அவர்களின் முருக பக்தியை வெளிக்காட்டியது. ஒருவர் (காவியு டுக்கையர் மலையகத்தார். மற்றவர் மீன்பாடும் தேன்நாடாம் மட்டுநகரார்.)	

இன்னோர் திருப்புகழ்

பத்தியால் யானுளைப்	பலகாலும்
பற்றியே மாதிருப்	புகழ்பாடி
முத்தனா மாறைனைப்	பெருவாழ்வின்
முத்தியே சேர்வதற்	கருள்வாயே
உத்தமா தானசற்	குணார்நேயா
ஓப்பிலா மாமணிக்	கிரிவாசா
வித்தகா ஞானசத்	தீநிபாதா
வெற்றிவேலாயுதப்	பெருமானே!

திருப்புகழ் படிப்பவர் சிந்தை வலுவாலே ஒருத்தரை மதிப்பதில்லை. உன்னருளாவே என்பதை நிதர்சனமாகக் கண்டேன். இப்படியான முருகச் சிந்தையுடையோர் நம்மிடையே பலர் இருக்கின்றனர். மயிலேறும் பெருமானுடன் பேசும் திருப்புகழ்களில் ஒன்றை அவர்கள் பாடும்போது மெய்புளகாங்கிதம் காண்கிறது. அவ்வளவு ஒசை நயம். ஆனந்த லாகிரி

முந்துதமிழ் மாலை கோடிக் கோடி

சந்தமொடு நீடு பாடிப்பாடி

முஞ்சர்மணை வாசல் தேடித் தேடி

யழலாதே

முந்தைவினை யேவ ராமந் போக

மங்கையர்கள் காதல் தூரத்தேக

முந்தடிமை யேனை யாளத் தானு

முனையிதே

திந்திதிமி தோதி தீதித் தீதி

தந்ததன தான் தானத் தான

செஞ்செணகு சேகு தாளத் தோடு

நடமாடுஞ்

செஞ்சிறிய கால்வி சாலத் தோகை

துங்கஞானு கூல பார்வைத் தீர

செம்பொன் மயில் மீதி லேயெப் போது

வருவாயே

அந்தண் மறை வேள்வி காவற்கார

செந்தமிழ் சொல் பாவின் மாலைக்கார

அண்டருப கார் சேவற்கார

முடிமேலே

இப்பாடலினைப்பலமனிசூரம் பாடினார்கள். முந்து தமிழ் இனிமையை அனுபவித்தார்கள்.

பெரும் பெயர் முருகனையே பாடும் பணியாகக் கொண்ட அவர்களைப் போன்ற மனம் எல்லார் மாட்டும் அமைய வேண்டும். முருகச் சிந்தையுள்ளவர்களே தனித்துவமான போக்குடையவர்கள். அவர்கள் நாவிலே முருக நாமமே ஒலித்துக் கொண்டிருக்கும். முருகனை மறவாத சித்தம் உள்ளவர்கள். இவர்கள், சாதாரணமான இவர்களின் உறைத்த பக்தியே பக்தி. நாமுமவுழியிற் செல்வோம். சிங்கார வேலன் அருள்பாலிப்பான்.

10. பண்களி கூர்த்துபாடலோடு ஆடல்.

தேன்புக்க தண்பணைகுழ் தில்லைச் சிற்றம்பலவன்
தான்புக்கு நட்டம் பயிலுமது என்னேம்
தான்புக்கு நட்டம் பயின்றிலனேல் தரணியெல்லாம்
ஊன்புக்க வேற்காளிக்கு ஊட்டாங்காண் சாழலோ.

திருவாசகம் திருச்சாழல் - 14

கன்றுப் பறைகறங்கக் கண்டவர்தம் கண்களிப்ப
மன்றில் மரக்கால்கூத் தாடினான் காணேம
மன்றில் மரக்கால்கூத் தாடினா னாகிலும்
என்றும் அரியன் இமையோர்க்கும் சாழலே

பெரிய திருமொழி 11:5.6

சாழல் என்பது பெண்கள் விளையாட்டுகளுள் ஒன்று. இரு கட்சிகளாய்ப் பிரிந்து விளையாடுவது இதன் அமைப்பு. இவ்விளையாட்டில் ஒரு கட்சியினர் கொடுக்கும் விளைவுக்கு எதிராய் அமைந்துள்ளவர்கள் விடைக்கிறார்கள். இருக்கும்களுக்கும் ஒவ்வொருவர் தலைமை தாங்கிக் கேள்விக் கணைகளைத் தொடுப்பர். விளைவும் கூர்த்த சிந்தனைத்திறன் உள்ளதாய் இருக்கும். விடையும் விவேகத்தின் வெளிப்பாடாய் அமைந்திருக்கும். முதற்பாடல் மணிவாசகப் பெருந்தகை அருளியது. மற்றது திருமங்கை ஆழ்வாரின் அருளிச் செயல். நடனம் - நட்டம் - கூத்து - ஆடல், இங்கே ஒருபொருள் உடையன. நடம் நட்டம் என விரிந்தது. சிவ நடனம் நூற்றெட்டு எனப் பேசப்படும். இறைவன் நட்டம் பயில்வது. உலகம் நடைபெறுதற் பொருட்டே. உலகம் அம்பலவிதம் என்பர் ஞானிகள். மக்களோ உலகம் பலவிதம் என்பர். மன்று, அரங்கு, மேடை, சபை வேண்டும் ஆடுதற்கு. இவ்வீலையில் முக்கண்ணனும், கண்ணனும், முருகனும் பல நடனம் இயற்றினர். இது உலகம் உய்யும் பொருட்டேயாம்.

உலக மகாகவியான செகப்பரியர் “நானிலம் யாவுமோர் நாடகசாலையே ஆண்பெண் அனைவரும் அதில் நடிப்பவர்தாம்” என்ற கருத்தைத் தன் இலக்கியத்திலே வடித்தார். இந்நாடகத்தை இயக்குபவர் யார்? இயங்குநர் யார்? நம் இந்துசமயம் இறைவனே

எனக் காட்டும் அவன் ஆட்டுகிறான். நாம் ஆடுகிறோம்.
உடம்பு யந்திரம் - அவன் யந்திரி

ஆட்டுவித்தா லா ரொருவர் ஆடாதாரே
அடங்கு வித்தா லாரொருவர் அடங்காதாரே
ஓட்டுவித்தா லாரொருவர் ஓடாதாரே
உருகுவித்தா லாரொருவர் உருகாதாரே
பாட்டுவித்தா லாரொருவர் பாடாதாரே
பணிவித்தா லாரொருவர் பணியாதாரே
காட்டுவித்தா லாரொருவர் காணாதாரே
காண்பாரார் கண்ணுதலாய்க் காட்டாக்காலே
- அப்பர் தேவாரம்.

ஊட்டுவிப்பானு முறங்குவிப்பானு மிங்கொன் நோடொன்றை
முட்டுவிப் பானு முயங்குவிப்பானு முயன்றவினை
காட்டுவிப் பானு மிருவினைப் பாசக் கயிற்றின்வழி
ஆட்டுவிப்பானு மொருவனுண் தேதில்லையம்பலத்தே
- பட்டினத்தார்.

இலக்கிய இலக்கணங்களில் கூத்துப் பற்றிய வரலாறுகள் காணப்படுகின்றன. அவை மக்களோடு அரசளோடு, ஆண்டவளோடு தொடர்புடையனவாய்க் காணப்படுகின்றன. பொதுவாழ்வுக்கு அப்பாலே - மனத்தையுங் கடந்து - ஆத்மதரிசனத்தால் ஒரு மனோகரமான வாழ்வியல் நமக்கு இன்றியமையாதது. எனின் இறைவன் நாட்டத்திலே லயித்து நாமும் ஆடுகிறோம். இதை அப்பர் பெருமான் “தலையாரக் கும்பிட்டுக் கூத்துமாடி” எனப்பாடுகிறார். திருவாதவூர் “நக்கும் அழுதும் தொழுதும் வாழ்த்தி நாணாவிதத்தாற் கூத்தும் நவிற்றி” எனப் பேசுகின்றார். இவ்வண்ணம் ஆழ்வார்கள், பாகவதர்கள் கூடிக் கூடிப் பாடினர் ஆழ்னர்.

இந்நிலை கடந்த நிலை - ஆனந்தாதீதநிலை. சிவன் பஞ்சகிருத்திய நடம் செய்கிறான். அவன் கரத்து அக்கினி அழித்தலையும், உடுக்கு படைத்தலையும், தூக்கிய திருவடி அருளலையும், அபயகரம் காத்தலையும், ஊன்றிய பாதம் மறைத்தலையும் குறிக்கின்றன. பாம்பணையிற் பள்ளி கொள்ளும் பரந்தாமனின் திருக்கரத்தின் சங்கு - படைத்தலையும், மறுகரத்திற்

தாங்கிய சக்கரம் அழித்தலையும், கதை காத்தலையும், செந்தாமரையோடு இருக்கும் கரம் அருளலையும், நெளியும் பாம்பு மறைத்தலையும் குறிப்பதாக அநுபூதிச் செல்வர்கள் கூறுகின்றனர். ஸ்ரீரங்கம், சிதம்பரம் இரண்டும் வைணவர்களாலும் சைவர்களாலும் கோயில் என்றழைக்கப்படும். சிவனும் விட்ணுவும் ஆடிய கூத்துக்கள் பல. நூற்றெட்டுத் திருத்தாண்டவங்கள் சிவனது. குடக்கூத்து, மரக்காற்கூத்து, காளிங்க நர்த்தனம், குரவைக் கூத்துப் பலவும் திருமாலின் லீலைகளாகும்.

கூடிய இலயம் சதிபிழை யாமைக்
கொடியிடை உமையவள்காண
ஆடிய அழகா அருமறைப் பொருளே
அங்கணா எங்குற்றாய் என்று
தேடிய வானோர் சேர்ந்திரு முல்லை
வாயிலாய் திருப்புகழ் விருப்பால்
பாடிய அடியேன் படுதுயர் களையாய்
பாசுப தாபரஞ் கடரே

- சுந்தரர்.

இலயம் -தாளம், சதி - தாளத்துக்கமைய காலால் மிதித்தல்

கொண்டல் வண்ணா! குடக் கூத்தா!
வினையேன் கண்ணா! கண்ணா! என்
அண்டவாணா! என்றென்னை
ஆளக் கூப்பிட் டழைத்தக்கால்
விண்டன் மேல்தான் மண்மேல்தான்
விரிநீர்க் கடல்தான் மற்றுத்தான்
தொண்ட னேனுன் கழல்காண
ஒருநாள் வந்து தோன்றாயே
-திருவாய் மொழி 8 5-6

பஞ்ச சபைகளிலே கூத்தப்பிரான் ஆடுகிறான் பஞ்சகிருஷ்ண தலங்கள் திருமாலது. பொன்னம்பலம் (சிதம்பரம்) வெள்ளியம்பலம் (மதுரை) செப்பறை (திருநெல்வேலி) சித்திரசபை (திருக்குற்றாலம்) இரத்தினசபை (திருவாலங்காடு) இங்கேதான் ஊழிக்கூத்து நுடந்ததாய் வரலாறு. என்தோஞ்சுடன் நின்றாடும் பரமன் இவன். சிவனைத் தில்லைக்கூத்தன் என்பதுபோல, திருமாலை, குடக்கூத்தன்,

காளிங்கநர்த்தனன், குடமாடு கூத்தன் எனப் போற்றுவர் வைணவர். இவ்வண்ணம் தில்லைநடராஜனும், கோவிந்தராஜனும் கோயில் கொண்ட இடம் சிதம்பரம். தில்லைநகர் கோவிந்தராஜன் கிழக்குமுக மண்டலத்துடன் யோக சயனனாய்க் காட்சி தருகிறார். ஆடல்வல்லான் தென்திசை நோக்கி நடனம் ஆடுகிறார். இத்தலத்தை ஆழ்வார்கள் திருச்சித்திரகூடம் என மங்களாசாசனம் செய்துள்ளனர். இத்தலப் பொதுவான சிறப்பம்சம் தில்லை மூவாயிரவர். இவர்களை வைணவம் சைவம் போற்றுகிறது. மற்றொன்று உலகின் எல்லா நடன கோலங்களும் இங்கே சிறப்பமாய்ச் செதுக்கப்பட்டுள்ளன.

மாவாயினங்கம் மதியாது கீறி

மழைமா முதுகுன் நெடுத்து ஆயர்தங்கள்
கோவாய நிரைமேய்த துலகுண்ட மாயன்

குரைமா கழல்கூடும்குறிப் புடையீர்
மூவா யிரநான் மறையாளர் நாளும்
முறையால் வணங்க அணங்காய சோதி
தேவாதி தேவன் திகழ்கின்ற தில்லைத்
திருச்சித்ர கூடம் சென்று சேர்மின்களே.

பெரிய திருமொழி 3 2 .8
தில்லைவாழந்தனர் தம்மடியார்க்கு மடியேன் - சுந்தரர் தேவாரம். இராமனும், சீதாபிராட்டியும் வனவாசம் போனபோது முதற்தங்கிய இடம் சித்திரகூடம் என்கிறது இராமகாதை. ஆழ்வார்கள், நாயன்மார்கள், வள்ளலார், தாயுமானார் உட்பட, கீர்த்தனை ஆக்கியோர் வரை இப்பொன்னம்பலத்தை நாவினிக்க மனமினிக்கப் பாடினர். அருணகிரியாரும் பாடுகிறார்.

இருவினையின் மதிமயங்கித் திரியாதே
எழுநரகி லுமலு நெஞ்சத்தலையாதே
பரமகுரு அருள்நினைந்திட் டுணர்வாலே

பரவுதுரிசனையை என்றெற் கருள்வாயே
தெரிதுமிழை உலவு சங்கப் புலவோனே
சிவனருளுமுருக செமபொற்கழலோனே
கருணைநெறி புரிய மன்பர்க் கெளியோனே
கனகசபை மருவு கந்தப் பெருமானே.

-திருப்புகழ் 592

அப்பர் பெருமான் தில்லை நடனம் கண்டு பாடிய பதிகத்தில் ஒரு பாடல் இது.

முடிகொண்டமத்தமும் முக்கண்ணின் நோக்கும் முறுவலிப்பும் துடிகொண்ட கையும் துதைந்த வெண்ணீரும் சுரிகுழலாள் படிகொண்டபாகமும் பாய்விலித் தோலும் என்பாவி நெஞ்சில் குடி கொண்டவா தில்லையம்பலக் கூத்தன் குரைகழலே.

அம்மையப்பராய்க் காட்சி கொடுத்த இறைவனைப் பலபாசுரங்களில் படம் பிடித்தார் நாவேந்தர். கருமையான கேசம் நிறைந்த கண்ணனை, ஆச்சியர் உரைலோடு கட்டியவேளை மருதமரங்களான அசுரரை மாய்த்தவன் கோவர்த்தன கிரியைக் குடையாய்ப் பிடித்து, இந்திரன் பெய்வித்த கல்மாரியினின்று, கோபியரையும் ஆழிரைகளையும் காத்தவன், திருச்சித்திரகூடத்திலுள்ளவனே என்கிறார் திருமங்கை மன்னர்

வாட மருதிடை போகி

மல்லரைக் கொன்றோக்க லித்திட்டு
ஆடல்நல் மார்வுடைத் தாயர்

ஆழிரைக் கன்றிடர் தீர்ப்பான்

கூடிய மாமழை காத்த

கூத்த னெனவரு கின்றான்

சேடுயர் பூம்பொழில் தில்லைச்

சித்திர கூடத்துள் ஓனே

-பெரிய திருமொழி 3:3.1

உலகெங்கும் தில்லைக்கூத்தனின் வடிவம் எல்லார் உள்ளங்களையும் கவர் கின்றன. சாட்சி, அப்படிமங் களைக் களவாடி மேலைநாட்டினர்க்கு விற்கிறார்கள். இவ்வண்ணம் கண்ணனின் கவினார் வடிவமும் யாவர் உள்ளங்களையும் தன்பால் ஈர்க்கும் தன்மை நிரம்பியது. நிரம்ப அழகிய தோற்றும் கண்ணனின் வடிவம். திருவாசகம் எனும் மணிவாசகத்தின் உட்பொருளே நடராஜன் தான் என்கிறார் மணிமொழிப்பிரான். அதிலே இழையோடும் பாடல்கள் பல ஆடல் இறையை அழகுதமிழில் பழகு மொழியில் பேசுகின்றன.

பாடவேண்டும் நான்போற்றி நின்னையே

பாடி நெந்து நெந்துருகி நெக்குநெங்

காட வேண்டும் நான்போற்றி அம்பலத்
தாடும் நின்கழற் போது நாயினேன்
கூடவேண்டும் நான் போற்றி...

-திருச்சதகம் 100

உற்றாரை யான்வேண்டேன் ஊர்வேண்டேன் பேர்வேண்டேன்
கற்றாரை யான்வேண்டேன் கற்பனவும் இனியமையும்
குற்றாலத் தமர்ந்துறையுங் கூத்தாஉன் குரைகழற்கே
கற்றாவின் மனம்போலக் கசிந்துருக வேண்டுவனே.

திருப்புலம்பல் 3

ஆடுகின்றிலைக் கூத்துடையான் கழற்கன்பிலை என்புருகிப்
பாடுகின்றிலை பதைப்பதுஞ் செய்கிலை பாதமலர்
குடுகின்றிலை.....

திருச்சதகம் 31

அரைசே பொன்னம் பலத்தாடும் அமுதே
என்றுன் அருள்நோக்கி
இரைதேர் கொக்கொத்து இரவுபகல்
ஏசற்றிருந்தே வேசற் றேன்

- கோயில் முத்த திருப்பதிகம் 5.

கம்பர் அலகிலா விளையாட்டுடையான் எனக் காப்புச் செய்தார்
திருமாலை. அம்பலத்தாடுவான் மல்ல சிலம்படி வாழ்த்தி வணங்கினார்
சேக்கிழார். கண்ணன் செய்த காளிங்க நடனம் உயர்ந்தது.
நஞ்சு உமிழும் நாகம் கிடந்த பொய்கை புகுந்து கலக்கி, அடங்கா
நஞ்சைக் கக்கும் பாம்பின் வாலை, பற்றி ஈர்த்து, படமெடுத்த
ஜூந்தலை மேற்பாய்ந்து ஏறி பல்மணி சிந்த, தூய சுதந்திரநடம்
பயின்று அருளினான் கிருஷ்ணன். இதை அரவில் பள்ளி கொண்டு,
அரவம் தூரத்திட்டு அரவப்பகையூர்தி எனப் பாடுகிறார் பெரியாழ்வார்.
இக்காளிங்க நடனம் பாகரங்களாய் ஆழ்வார்கள் திருவாக்கினின்று
உதிர்ந்த வண்ணமே தனிப்பாவந்தான்.

காளியன் பொய்கை கலங்கப் பாய்ந்திட்டு, அவன்
நீள்முடி யைந்திலும் நின்றுநடஞ் செய்து

திருநாலாயிரம் 313

சாடுசாடு பாதனே சலங்கலந்த பொய்கைவாய்

ஆடராவின் வன்பிடர் நடம் பயின்ற நாதனே

மேலது 837

வளைக்கை நெடுங்கண் மடவா	
ராய்ச்சிய ரஞ்சி, யழைப்ப	
தளைத்தவிழ் தாமரைப் பொய்கைத்	
தண்ட்டம் புக்கண்டர் காண	
முளைத்த எயிற்றழல் நாகத்	
துச்சியில் நின்றது வாட	
திளைத்தமர் செய்து வருவான்	
சித்திர கூடத் துள்ளானே.	மேலது 1171
பல்லவம் திகழ் பூங்கடம் பேறியக்	
காளியன் பணவரங்கில்	
ஒல்லை வந்துறப் பாய்ந்தரு நடஞ்செய்த	
உம்பர்கோ னுறை கோயில்	மேலது 1259
படவரவுச்சி தன் மேல்	
பாய்ந்துபல் நடங்கள் செய்து	
மடவரல் மங்கை தன்னை	
மார்பகத் திருத்தினானே	மேலது 1302

மணல் குன்றமான மேடைஏறி முத்த அவைகாணக் கண்ணன் கூத்தாடினான். குடங்களைத் தலைமீது எடுத்துக் கொண்டு சுழன்று ஆழினான். குடங்களை எடுத்து மேலெறிந்து கூத்தாடினான். தெருவிலே குடம் இரண்டேந்தி ஆர்? ஆர்? எனச் சொல்லிப் பறைமுழங்க, பாரோர் மகிழ, குடக் கூத்தாடினான்.

கன்றதனால் விளவெறிந்து கனியதிர்த்த காளை

காமருசீர் முகில் வண்ணன் காலிகள் முன்காப்பான் குன்றதனால் மழை தடுத்துக் குடமாடு கூத்தன்

குலவுழிடம் கொடிமதிள்கள் மாளிகை கோபுரங்கள் துன்று மணி மண்டபங்கள் சாலைகள் தூ மறையோர்

தொக்கீண்டித் தொழுதி யொடு மிகப்பயிலுஞ் சோலை அன்றலர்வாய் மதுவுண்டங் களிமுரலு நாங்கூர்

அரிமேய விண்ணகரம் வணங்கு மடநெஞ்சே.

- பெரியதிரு மொழி 3: 10.8

சிவனும், விஷ்ணுவும் ஆடும் நடனபாவங்கள் பாவியமாய் அமைத்த நாயன்மார், ஆழ்வாராதிகள் போல, குன்றுதோறாடும் குமார வடிவேலன்- முருகனின் திருநடனங்களை அருணகிரியார் - தான்

கண்டபடி பாடினார். சிறப்பான ஒரு கட்டம். காளி உபாசகனான சம்பந்தாண்டானுடன் வாதிட்டு, திருவருணையில் சிவகங்கைக்கு அருகில் உள்ள 16 கால் மண்டபத்தில் உள்ள சுசான்த்தாணில் (வடகிழக்கு) இருந்து முருகனை வரவழைத்து காட்சிதரச் செய்தார். முருகனின் நடனக்காட்சி கிடைக்கப்பாடிய திருப்புகழ் இது

அதல சேடனாராட அகில மேரு மீதாட	
அபினகாளி தானாட	அவளோடன்
ந்திர வீசி வாதாடும் விடையி லேறு வாராட	
அருகு பூத வேதாள	மவையாட
மதுர வாணி தானாட மலரில் வேத னாராட	
மருவு வானு னோராட	மதியாட
வனச மாமியாராட நெடியமாம னாராட	
மயிலு மாடி நீயாடி	வரவேணும்
கதைவி டாத தோள்வீம் னெதிர்கொள் வாளி யால்நீடு	
கரு தலார் கள் மாசேனை	பொடியாகக்
கதறுகாலி போய் மீள விஜை னேறு தேர்மீது	
கனக வேத கோடுதி	அலைமோதும்
உததி மீதி லேசாயு மூலகமுடு சீர்பாத	
உவண மூர்தி மாமாயன்	மருகோனே
உதய தாம மார்பான பிரபுட தேவ மாராஜ	
ஞுளமு மாட வாழ்தேவர்	பெருமானே.

- திருப்புகழ் 1056

முருகனது ந்ருத்த தரிசனத்தை அருணகிரியார் தில்லை, திருத்தணி, செந்தூர். கொடுங்குன்றம் முதலிய தலங்களில் கண்டுகளித்தார். ஒரு பாடல்:-

நித்தமுற் றுணைநினைத்து	மிகநாடி
நிட்டைபெற் றியல்கருத்தர்	துணையாக
நந்தியுத் தமதவத்தி	னெறியாலே
லக்கியலக்கண நிருத்த	மருள்வாயே
வெற்றிலிக் ரமவ ரக்கர்	கிளைமாள
விட்டநத் துகரனுக்கு	மருகோனே
குற்றமற் றவருளத்தி	வுறைவோனே
குக்குடக் கொடிதரித்த	பெருமானே.
	திருப்புகழ் 1294

நடன முருகன் கோலம்
அலங்கார முடிக்கிரணத் திரண்டாறு முகத்தழகிற
கசைந்தாடு குழைக்கவசத் திரள்தோனும்
அலந்தாம மணித்திரளைப் புரண்டாட நிரைத்தகரத்
தணிந்தாழி வளைக் கடகச் சுடர்வேலும்
சிலம்போடு மணிச்சுருதிச் சலங்கோசை மிகுத்ததிரச்
சிவந்தேறி மணத்த மலர்ப் புனைபாதம்
திமிந்தோதி திமித்திமிதித் தனந்தான தனத்தனனத்
தினந்தோறு நடிப்பதுமற் புகல்வேனோ.

11 சொல்லுக்கு அருணகிரி.

வாக்கிற் கருணகிரி வாதவு ரார்கனிவில்
தாக்கிற் திருஞானசம்பந்தர் - நோக்கிற்கு
நக்கீர் தேவர் நயத்துக்குச் சுந்தரனார்
சொற்குறுதிக் கப்பரெனச் சொல்.

காசுக்குக் கம்பன் கருணைக் கருணகிரி
ஆகுக்குக் காளமுகி லாவனே - தேசுபெறும்
ஊழுக்குக் கூத்தன் உவக்கப் புகழேந்தி
கூழுக்கிங் கெளவையெனக் கூறு

தனிப்பாடல்கள்.

சுமார் ஐந்நாறு ஆண்டுகட்குமுன், நினைக்க முத்தி தரும் திருவநுணையிலே, தமிழ் நாடு செய்த தவப்பயனால் அவதரித்தார் அருணகிரிநாதர். இவர் இளமையில் தனக்கு நேர்ந்த பிணியின் காரணமாக, வல்லாள மன்னன் கோபுரத்தின் உச்சியினிற்றும், உயிர்துறக்கும் பொருட்டு வீழ்ந்தார். அக்கோபுரத்து வடதிசையில் கோயில் கொண்டிருக்கும் முருகன், குருவாகத் தோன்றி, அவரைச் சொங்கரத்தாற் தாங்கி “சும்மா இரு சொல்லற” என்ற மௌன வேதத்தை உபதேசித்து மறைந்தருளினார். அருணகிரிநாதர் குருவருள் பெற்று, பலகாலம் தவநெறியில் நிலைத்து நின்று சித்தி பெற்றார். ஒரு தினம் முருகனே பச்சை மயிலில் அவர் முன் தோன்றினான். அருணகிரியே! ‘எமது திருப்புகழைப் பாடு’ என முருகப் பிரான் பணித்தருளினான். வேதாகமங்கட்கும் எட்டாத திருப்புகழை, கல்வியறிவில்லாத சிறியேன் எப்படிப் பாடுவேன் என, முருகன் அவருடைய நாவிலே வேலின் அடியால் பிரணவத்தை எழுதி, “பத்தி தரு முத்திநகை அத்தி இறைவா” எனப்பாடு என்றார். பாடினார்.

முத்தைத்தரு பத்தித் திருநகை
அத்திக்கிறை! சத்திச் சரவண
முத்திக் கொரு வித்துக் குருபர!
முக்கட்பர மற்குச் சுருதியின்
முற்பட்டது கற்பித் திருவரும்
முப்பத்துமு வர்க்கத் தமரரும்

எனவோதும்
அடிபேணப்

பத்துத்தலை தத்தக் கணை தொடு
 ஒந்றைக் கிரி மத்தைப் பொருதொரு
 பட்டப்பகல் வட்டத் திகிரியில் இரவாகப்

பத்தற்கிரி தத்தைக் கடவிய
 பச்சைப் புயல் மெச்சத் தகுபொருள்!
 பட்சத்தொடு ரட்சித் தருள்வதும் ஒருநாளே?

தித்தித்தெய ஒத்தப் பரிபுர
 நிர்த்தப் பதம் வைத்துப் பயிரவி
 திக்கொட்கந் டிக்கக் கழுகொடு கழுதாடத்

திக்குப்பரி அட்டப் பயிரவர்
 தொக்குத்தொகு தொக்குத் தொகுதொகு
 சித்ரப்பவு ரிக்குத் தரிகடக எனவோதக்

கொத்துப்பறை கொட்டக் களமிசை
 குக்குக்குகு குக்குக் குகுகுகு
 குத்திப்புதை புக்குப் பிடியென முதுக்கை

கொட்புற்றெழ நட்பற் றவுண்ணரை
 வெட்டிப்பலி யிட்டுக் குலகிரி பெருமாளே!

குத்துப்பட ஒத்துப் பொரவல் - திருப்புகழ்.

தமிழ்த் தெய்வமாம் செவ்வேட்பெருமான், அடியெடுத்துக் கொடுக்க,
 உடனே அருணகிரியார் திருவாக்கில், ஞான அருவி போலத்
 தமிழ் வெள்ளம் பெருக்கெடுத்து ஓடியது. அருணகிரியார் முருகன்
 தட்ட எழும்பித் திருப்புகழைப் பாடி அருளியபின் மீண்டும்
 சிவயோகத்தில் அமர்ந்துவிட்டார். முருகப் பெருமான்
 அருணகிரியாரை வயலூருக்குவா என அசீரியாகக் கூறிப் போயினார்.
 அப்போ அருணகிரியார் வயலூருக்குச் சென்று (வயலூர்-செய்ப்பதி)
 முருகன் வேலினால் எடுத்த சக்தி தீர்த்தத்தில் மூழ்கி கந்தனை
 வழிபட்டார். முருகன் ஒரு திருமுகமும், நான்கு திருக்கரங்களுமாகக்
 காட்சியளித்து, திருப்புகழைத் தொடர்ந்து பாடுக என்றார்.
 செய்ப்பதியைப் பாடிய திருப்புகழிலே வரலாறு வருகிறது.

பக்கரைவி சித்ரமணி பொற் கவனை யிட்டநடை
 பட்சியெனு முக்ரதூர் கழுநீப்ப
 பக்குவம் லர்த்தொடையும் அக்குவடு பட்பொழிய
 பட்டுருவ விட்டருள்கை வடிவேலும்

திக்கதும் திக்கவரு குக்குடமும் ரட்சைதரு	
சிற்றடியும் முற்றியப்	பனிருதோனும்
செய்ப்பதியும் வைத்துயர் திருப்புகழ்வி ருப்பமொடு	
செப்பென எனக்கருள் கை	மறவேனே
இக்கவரை நற்கனிகள் சர்க்கரைப் ருப்புடனேய்	
எட்பொரிய வற்றுவரை	இளநீர்வண்
டெச்சில்பய றப்ப வகை பச்சரிசி பிட்டு வெள்	
ரிப் பழ மிடிப்பல்வகை	தனிமூலம்
மிக்க அடி சிற்கடலை பட்சணமே னக்கொளாரு	
விக்கிநச மர்த்தனெனும்	அருளாழி
வெற்பகுடி லச்சடில விற்பரம் ரப்பருள்	
வித்தகம ருப்புடைய	பெருமாளே!

திருப்புகழ் 3

வயலூர் என்ற திருப்பதி திருப்புகழில் மட்டும் வருகிறது. இப்பாடலில் வயலூரைப் பாடச் சொன்ன வரலாறு இருக்கிறது. 16000 திருப்புகழ் பாடினார் அருணகிரியார். இன்று கிடைத்துள்ளவை 1324 தான். திருப்புகழ், கந்தரலங்காரம், கந்தரநுழை, கந்தரந்தாதி, திருவகுப்பு, வேல்விருத்தம், மயில் விருத்தம், சேவல் விருத்தம் என்பன அவர் பாடிய ஆறு நூல்கள், திருச்செந்தாரில் முருகனைப்பாடி திருநடன தரிசனம் கண்டார். தலைவலியை திருப்புகழ்பாடி மாற்றினார். திருவேரகத்தில் பிரணவ உபதேசம் பெற்றார். சனியூரில் வில்லிபுத்தூரரச் சந்தித்து வாதில் வென்றார். காளி உபாசகனாகிய சம்பந்தாண்டானுடன் வாதிட்டு, திருவருணையிற் சிவகங்கைக்கரையில் உள்ள 16 கால் மண்டபத்தில் உள்ள சுசானத்துத் தூணில் இருந்து முருகனை வரவழைத்தார். திருத்தணிகையிலும் திருநயன தரிசனம் பெற்றார். வடக்கே சரஸ்வதி நதிபாயும் வயிரவிவனம், காசி போன்ற தலங்களையும் தரிசித்தார். மன்னன் பிரபுடதேவமாராசனது கண் ஒளி குறைந்த படியால், அரணகிரிநாதரை விண்மலர் கொண்டு வரும்படி வேண்டினார். சுவாமிகள் அருணை மேற்புறமுள்ள பேய்க் கோபுரத்தில் தன் உடலை வைத்து, கிளிவடிவங் கொண்டு, விண்ணுலகம் சென்று பாரிஜாத மலர் கொண்டு வந்தார். கிளியுருவுடன் சுவாமிகள் வந்திருந்த கோபுரத்தை இன்றும் கிளிக்கோபுரம் எனக் கூறுவர். பிரபுடதேவனுக்குக் கண்ணொளி கிடைத்தது. வேறு பலரும் கண்ணொளி பெற்றனர். அப்போதுதான் கந்தரநுழை பாடினார். சம்பந்தாண்டான் சுவாமிகள் விட்டுப்போன

உடலை கோயில் அருணாசலேஸ்வரருக்கு மேற்கே புதைத்துவிட்டான்.
அந்த இடத்தில் பிரபுடதேவராசா மண்டபங்கட்டி தன்பூச்சக்கரக்
குடையை நாட்டினான். பின்னர் அருணகிரிப் பெருமான் தன்பழைய
உடலை எல்லாருக்கும் காட்டி ஆனிமாத, பெளர்ன்மி கூடிய
மூலநட்சத்திரத்தன்று கந்தன் திருவடியை எய்தினார்.
இளந்தமிழின் செழுங்கொண்டல் என உலகம் பரவும்
எம் பெருமான் அருணகிரி நாதர்க்கும் அடியேன்..

சேய்த தொண்டர்த் தொகை.

கந்தர் அநுபூதி பெற்றுக் கந்தரங் பூதி சொன்ன
எந்தை அருள் நாடி இருக்குநாள் எந்நாளோ!

தாயுமானார்,

12. முருகனின் திருவடிவங்கள்.

மகேஸ்வர மூர்த்தங்கள் இருபத்தைத்து, விநாயக மூர்த்தம் முப்ததிரண்டு எனப் பேசப்படுவதுபோல சுப்பிரமணியருக்குப் பதினாறு திருக்கோலங்கள் உண்டு.

1. ஞான சக்தி தரமுர்த்தி.

ஒரு திருமுகம், இரண்டு திருக்கரம், வலது திருக்கரத்தில் சக்திவேல். இச்சை, ஞானம், கிரியை என்ற மூன்று இலை கொண்ட வேல், பகைவரை அழிக்கும் இடதுகை தொடையில் அமைந்திருக்கும். இதுவே திருத்தணிகை முருகன் மூலவர் திரு உருவம்.

“இச்சா ஞானகிரியை எனும் இவை மூன்றிலையாய்க் கிளைத் தெழுந்திட (ட) ...

அயில் வேல் ஒரு கை வலத்தமைத்து, நச்சாதவரைத் தெறும் ஒருகை..

குறங்கின் அமைத்து ஞானசக்தி தரனதுருவம்
தணிகைப் புராணம் - அகத்தி 64

2. ஸ்கந்த மூர்த்தி.

ஒரு திருமுகம், இரண்டு திருக்கரம், மழுப்படை போன்ற கோவணத் தண்டு வலக்கரத்தில் இடுப்பில் இடது கரம் அமைந்திருக்கும். இது பழனித் தண்டாயுதபாணியின் திருவுருவம் போலும்.

வைவாய்க் கணிச்சிப் படையென்ன வதிவித் திடுங் கோவணத்தண்டு கைவாய்

வலத்தின் அமைந்திருளிக் கடியில் இடக்கை பதித்தருளி --- கந்தன் உருவம் மேலது 65

3. ஆழுமுக தேவசேனாபதி.

ஆழுதிருமுகம், பன்னிரண்டு திருக்கரங்கள். ஒரு கை வலது தொடையில் தேவசேனையைத் தழுவி மார்பை அணைப்பது போல, ஒருகை - அபயத்திருக்கை. ஏனையபத்துத் திருக்கரங்களில் - கேடயம், வாள், குலம், குலிசம், வேல், வில், கதை, சேவல், தாமரை, அம்பு

“ஒருகை தனது வலக்குறங்கின் அணங்கைத் தழுவி யுகளாழலை மருவ அபயம் ஒன்றாக வளர்தோல் வாள்குலங் குலிசம்

பொருவேல், வாள்வில், கதை, புள், அம்புயம், கோல் பத்தும்
கரம்பத்தின்
இருவும் ஆறுமுகத் தேச சேனா பதிசீர் இழைப்போரும்
மேலது 66

4. சுப்பிரமண்யமுர்த்தி.

ஒரு திருமுகம், இரண்டு திருக்கரம், இடது கை இடுப்பில், வலது
அபயம். இது திருவிடைகழி முருகன் திருவுருவம் போலும்.
“இருள்கால் சீக்கும் மணிக்கடக இடக்கை கடியிற்கொள் இருவி
வெருள்கால் உளத்தோர்க் கஞ்சலென விரவும் பயஞ்சா டபயமெனத்
தெருள்கால் ஒருகை வலத்தமைத்துத் திகழ்ந்து பணிவோர்
தமக்கெல்லாம்
அருள்கால் விழிச்சுப் பிரமணிய அண்ணல் உருவும் அமைப்போரும்
- மேலது 67

5. களிற்றுர்திப் பெருமான் (கஜாரூடமுர்த்தி).

ஒரு திருமுகம். இருவிழிகள். நான்கு திருக்கரங்கள். இடப்பக்கம்
- வரதம் ஒரு திருக்கரம். சேவல் ஒரு திருக்கரத்தில், வலது
புறத்தில் - வேல் ஒரு திருக்கரத்தில். வாள் ஒரு திருக்கரத்தில்.

“ஏற்றைமுகமும் இணைவிழியும் மும்மைப் பயனும் ஒருங்களிக்கும்
கொற்றவரத முன்றலைக் குக்குட மோரிரண்டும் இடங் கதிர்ப்ப
மற்றை வலப்பால் மணிவேலும் வாஞ்சு கதிர்ப்பக் கரநான்கும்
பெற்ற மதவெங் களிற் றார்திப் பெருமாள் உருவும் அமைப்போரும்
- மேலது 68

6. சரவண பவழுர்த்தி.

திருமுகம் ஆறு, திருக்கரங்கள் பன்னிரண்டு, திருக்கரங்களில்
விளங்குவன, வேல், கேடயம், கண்டாமணி, தாமரை, கோழிக்கொடி,
கதை, உளி, அம்பு, வாள், வரதம், அபயம், வில்
“ஞாங்கரப் படைகே டகங் கண்டை
நளினம் சேவல் கதை இடங்கம்
ஒங்கும் பகழி வாள் வரதம்
ஒளிரும் அபயம் சிலையவை தாம்
தாங்கும் கரங்கள் ஈராறும்
தயங்கும் வதனம் ஓராறும்

ஆங்க விளங்க அருட் சரவ
ணபவன் உருவம் ஆக்குநரும்

மேலது 69

7. கார்த்திகேயமூர்த்தி.

திருமுகம் ஆறு, திருக்கரங்கள் ஆறு, இடது திருக்கரங்களில் - குலிசம், கேடகம், வரதம், வலது திருக்கரங்களில் - வேல், வாள், அபயம், இம்மூர்த்தி பயம் (பிறவிப்) பினி இவைகளை நீக்குவார்.

“சீர்த்த குலிசம் கேடகமே செழித்த வரதம் இடப்பாலும்
கூர்த்த மணிவேல், வாளபயம், குலாவு வலப்பாலும் கவின
ஏர்த்த ஆறுமலர்க்கரமும் இலங்கும் வதனம் ஓராறும்
குர்த்த பினிகள் தபுங்கார்த்திகேயன் உருத்தொகுப்போரும்”

- மேலது 70

8. குமாரசவாமி.

ஒரு திருமுகம். நான்கு திருக்கரம். வலது புறத்தில் வேலும்
வாளும், இடது புறத்தில் சேவற் கொடியும், கேடயமும், நகைமுக
வள்ளி சமேதர்.

“வைத்த சுடர்வேல் வாளிரண்டும்

வலப்பால்; இடப்பால் வாரணப்புள்
பைத்த மணித்தோல் ஓரிரண்டும்
பயில அலர்ந்த நாற்கரமும்
முத்த முறுவற் குறமாது
விளங்கமுன்வந் தடுத்து மலக்
கொத்து விளியக் கடைக்கணிக்கும்
குமாரன் உருவம் குயிற்றுநரும்

-மேலது 71

9. ஆறுமுகசவாமி

ஆறுதிருமுகங்கள், மயில்வாகனம் - தேவசேனை-வள்ளிசமேதர்.
வலது திருக்கரங்கள் ஆறில் -வேல், அம்பு, வாள், திகிரி -
(சக்கரம்) பாசம், அபயம். இடது திருக்கரங்கள் ஆறில் குலிசம்,
வில், கேடயம், சேவல், அங்குசம், வரதம்.

“படைவேல், பகழி, வாள், திகிரி

பாசம், அபயம், வலத்து இடத்துச்
கடர்வார் குலிசம், சிலை, தோல், புள்
தோட்டி வரதம், இவைபரித்த
தடவான் கரமும் முகம் ஆறும்
தனிமா மயிலும், இருமாதர்
உடனாம் எழிலும் தரும் ஆறு
முகவன் உருவம் உஞ்சுநஞ்சும்”

- மேலது 72

10. தாரகாந்தக மூர்த்தி.

ஆறுதிருமுகம், பன்னிரு திருக்கரங்கள், வரதம், சேவந்கொடி, கேடகம்
அங்குசம், பாசம், குலிசம், அபயம்-வாள், குலம், சக்கரம், தண்டம்,
வேல் திருக்கரங்களில் விளங்கும்.

“வரதம், கொடி, கேடகம், தோட்டி
வார்ந்த ஏறுழப்பா சங்குலிசம்
பரவும் அபயம் வாள் குலம்
பரிதி, முசலம், வேல் முந்நாற்
கரமும் விளங்க ஆறுமுகமும்
கதிர்ப்ப விழிகள் கருணைமழை
தரவென் றஞ்சும் தாரகாந்
தகன்சீர் உருவம் சமைப் போரும்”

மேலது 73

11. சேனாபதி மூர்த்தி.

ஆறு திருமுகம், பன்னிரு திருக்கரம், அபயம் முசலம், வாள்,
குலம், வேல், அங்குசம்.வலது திருக்கரங்களில் - வரதம், குலிசம்,
வில், தாமரை, தண்டம் கதை இடது திருக்கரங்களில்
“அபயம், முசலம், வாள், குலம்

அயில்வேல், தோட்டிவலம், வரதம்
தபுசீர் குலிசம், சிலை, பதுமம்,
தண்டம், கதை, மற்றிடமாக
உபய ஈராறு கரதலமும்
ஒளிர்வித் தாறு முகந் தோற்றிச்
சுபநன் கருளி இடர் துமிக்குஞ்
சேனா பதிசீர் தொகுப்போரும்”

மேலது 74

12. பிரம சாத்தமுர்த்தி.

ஒரு திருமுகம். நான்கு திருக்கரம். வரதம், குண்டிகை (கமண்டலம்) - இது கரங்கள், இரண்டில். அபயம், ருத்திராட்ச மாலை (அக்கவடம்) வலது திருக்கரங்கள் இரண்டில்.

“வரத மணிக் குண்டிகை, யிரண்டும்
வாமத் திருக்கைத் தலமாக்கிப்
பரவு புரியும் அபயமொடு
புரைதீர் அக்க வடம் வலப்பால்
இரவை யிரிக்கும் வலத்தமைத்திட
டெல்லா உலகும் இனிதளித்துப்
பிரம சாந்தன் எனப் பொலிந்த
பெருமான் உருவம் பிறக்கு நரும்

- மேலது 75

13.வல்லி கல்யாண முர்த்தி. (வல்லி - வள்ளி)

ஒரு திருமுகம், நான்கு திருக்கரம், வல்லி வலதுபாகத்தில், வலது கரங்கள் - அபயம், அக்கவடம், இடக்கரங்கள் ஒன்றில் (ரத்தினகும்பம்) ஒருகரம் கடியில் (இடுப்பில்) திருமால் நீர்வார்த்துத் தத்தம் செய்வது

“அல்யாப் பவிழ்க்கும் வரக்கரங்கள்
அபயம், அக்க வடந்தாங்க
வெல்யாப் புறுத்த மணிக்கடமும்
கடியும், இடக்கைத் தவஞ்சேரச்
சொல்யா மூனைய வள்ளிவலந்
துன்ன மணிநீர் அரிவாக்கக்
கல்யாணதின் ஏழில்வாய்ந்த
கடவுள் உருவம் காண்போரும்”

- மேலது 76

14. பாலகுப்பிரமணியமுர்த்தி.

ஒரு திருமுகம், இரண்டு திருக்கரம், இதுகை இடுப்பில் அமைந்திருக்கும்; வலது கையில் தாமரைமலர், திருவடியிற் கிண்கிணி; பால உருவம்

“கடியில் இடக்கைத் தலம் இருவிக்
கமலம் வலக்கைத் தலம் ஏந்தி
அடியில் மணிக்கிண் கிணி கவை
அமரும் பால உருத்தோற்றி
முடிகள் உரிஞ் எதிர்வணங்கும்
முகுந்தன் முதலோர்க் கருள்கருக்கும்
படியில் எழிந் சுப் பிரமணிய
பகவன் உருவம் பயிற்றுநரும்

- மேலது 77

15. கிரவஞ்ச பேத மூர்த்தி.

ஆயுதிருமுகம். எட்டுத் திருக்கரங்கள்; வலது நாலுகரங்களில்
வேல், வாள், அம்பு, அபயம், இடது நாலு திருக்கரங்களில் குலிசம்,
கேடகம், வரதம், வில்.

“அழலும் நெடுவேல், வாள் பகழி

அபயம் வலநாற் கரத்தமைத்துத்
தழல்வச் சிரங்கே டகம் வரதம்
சாபம் இடம்நாற் கரத்தாக்கி
எழில்மிக் கொழுகு முகம் ஆயும்
இலங்கத் தோற்றிக் கிரவஞ்சம்
புழைப்பட் டழியப் படை விடுத்த
புத்தேள் ஆருவம் பொறிப்போரும்

- மேலது 78

16. மயில்வாகன மூர்த்தி

ஒரு திருமுகம், நான்கு திருக்கரங்கள். வலது இரண்டு
திருக்கரங்கள். வேலும் அபயமும், இடது இரண்டு திருக்கரங்கள்
- வரதம், குலிசம், மயில் ஊர்தி.

“புலிங்கம் கதிப்பத் தீத்தும்மும்

பொருவேல் அபயம் வலத் திருகைத்
தலங்கொண்டு, இடப்பால் இருக்கரத்தும்
தக்கவரதம் வச்சிரமும்
இலங்க அணிந்து திரைக் கடலும்
எழுபல் வரையும் உலகனைத்தும்
குலுங்கக் கடவும் மயிலுர்திக்
கோமான் உருவம் இயற்றுநரும்”

- மேலது 79

இத்திருக்கோலம் முருகவேள் பன்னிருதிருமுறைத் தொகுதி 4 இல் இருந்து தரப்பட்டது. பக்கம் 690-94

குமார தந்தீரத்திற் கூறப்பட்ட திருவுருவங்கள் ஸ்தத்துவ நிலையிற் கூறியுள்ளபடி உருவவேறுபாடுகள் காணப்படுவதை ஷநாலிலே கண்டு தெரிக.

13. கால்கள் எனது, காவடி உனது; காவடி எனது, கால்கள் உனது.

தீபமங்கள் ஜோதீ நமோ நம
தூய அம்பல பாலா நமோநம
தேவ குஞ்சரி பாகா நமோநம அருள்தாராய்
திருப்புகழ் 200

நித்தியக் குருதாநற் பெருவாழ்வே
நிர்த்த ஜெக ஜோதிப் பெருமாளே

மேலது 1280

“கார்த்திகைத் தீபமடி, கண்டோர்க்கு மோட்சமடி; நேர்த்தியிலும் நேர்த்தியடி” - இவ்வடிகள் கதிர்காமக் கந்தனின் கார்த்திகைத் தீப மகிமையைப் பேசகிறது. இவ்வொளிநாள் அண்ணாமலையிலும் சிறப்புத்தினம். ஒளிமயமான ஒரு திருமுருகனின் சந்நிதானத்தில் ஆயிரமாயிரம் மக்கள் குழுமி கருப்பூரச் சட்டி ஏந்தி வழிபாடு செய்வார்.

சீவ னொடுக்கம் பூதவொடுக்கம்
தேறவுதிக்கும் பரஞான
தீப விளக்கம் காண எனக்குன்
சீதள பத்மந் தருவாயே
திருப்புகழ் 636

என்பது அருணகிரிவாக்கு அரோகரா ஒசை விண்ணில் எதிரொலிக்கும். இப்பெரிய அளப்பெருங்காட்சியை ஜம்பதுகளில் அடியேனும் கண்டேன். அவ்வேளை பெருந்திரளானவர்கள் காவடி தாங்கி வந்தனர். சுவாமி வலம் வருகையில் அப்போது ஜேர்மன் சுவாமிகள் கௌரிபாலா- “கால்கள் உனது காவடியெனது, காவடி உனது கால்கள் எனது” - எனப்பாடியாடிக் களித்தார். சது ஓர் உணர்வு பூர்வமான நிலை. இக்காட்சியும் ஒலியும் என் கண்ணிலும், கருத்திலும், காதிலும் நிலைபெற்றுவிட்டன. இவ்வத்தியாயத்திற் காவடி பற்றிச் சந்திப்போம். காவடி என்றதும் மயிலின் காட்சி, தோகையை விரித்து ஆடும் அழகு நினைவுவருகிறது. ஏன் முருகனுமே எதிர்நிற்கிறான்.

வாதினை யடர்ந்த வேல்விழியர் தங்கள்
மாயம தொழிந்து தெளியேனே

மாமலர்கள் கொண்டு மாலைகள் புனைந்து	
மாபத மணிந்து	பணியேனே
ஆதியொடு மந்த மாகிய நலங்கள்	
ஆழுமுக மென்று	தெரியேனே
ஆனதனி மந்தர ரூபநிலை கொண்ட	
தாடுமயி லென்ப	தறியேனே
இப்பாடல் ஆடும் கலாபம் ஓங்கார ரூபமே எனப் பேசகிறது.	
இதனாலே தான் ஆடும் பரிவேல் அணிசேவலெனப் பாடும் பணியே	
பணியாய் அருள்வாய் என முருகனை அருணகிரியார் கேட்கிறார்.	
மயிற்பறவையைப் பல நாடுகள் தேசியப்பட்சியாகப் பிரகடனம்	
செய்துள்ளன. சமணத்துறவிகள் மயிற்பீலியால், தாம்போகும்	
வழியைக் கூட்டிச் செல்வார். காரணம் ஏறும்பு, போன்ற பிராணிகளை	
மிதியாமல். இச்சமனை அப்பருக்குச் சூலைநோய் வந்தபோது	
மயிற்பீலியாற் தடவி நோய்தீர்த்ததாய் பெரியபுராணம் கூறுகிறது.	

புண்தலைவன் முருட்டமனை புலர்ந்து செயல் அறியாது
 குண்டிகைநீர் மந்திரித்துக் குடிப்பித்தும் தணியாமை
 கண்டுமிகப் பீலிகொடு கால் அளவுந் தடவிடவும்
 பண்டையினும் நோவுமிகப் பரிபவத்தால் இடர்உழந்தார்.

திருநாவுக்கரச நாயனார் புராணம் 53

மயில் இறகின் முருத்தை (அடிப்பக்கம்) பெண்களின் பற்களுக்கு
 உவமானமாகப் பாடுவர் கவிஞர்கள். வள்ளுவர் இதை வைத்து
 ஒரு உண்மையைப் புலப்படுத்தினார் மக்கட் சமுதாயத்துக்கு,
 பீலிபெய் சாகாடும் அச்சிறும் அப்பண்டஞ்
 சால மிகுத்துப் பெயின்

திருக்குறள் 475

பீலி - மயில் இறகு, சாகாடு - வண்டி, அச்சுஇறும் - அச்சுமுரியும்
 வண்டியில் அளவுக்கதிகமாகப் பாரம் ஏற்றாதே என்பது
 ஒருஅறிவுறுத்தல். இதை வாழ்வோடு ஓட்டிப் பார்க்க வேண்டும்.
 மழையைக் கண்டால் மாமயில் ஆடும். மயிலின்
 தலைக்கொண்டைபோல ஒரு மலர் உண்டு. அதற்கு மயில்
 கொன்றை என்பர். இந்த மயிலின் தோகையே காவடிக்குப்
 பயன்படும் நீலம், பச்சை, பொன்றிறம் கொண்டமயில் இறகு
 அழகானது. பளபளவென்று ஒளியானது. இதை மரக்கொட்டில்
 வரிசைப்படுத்தி வட்டமாகக் கட்டப்பட்டிருக்கும். அதன் அடி
 உறை காவி, மஞ்சள் உறையால் அழகு படுத்தப்படும். அதை

காவடியில் கட்டியிருப்பர் ஆடாமல் அசையாமல். காவடி வளைவு மேலே (பன்னாங்கு) அழகான - வர்ணமிழைத்த, வண்ணத்துணியால் தேர்த்தொங்கல் போல, மூடப்பட்டிருக்கும் காவடியைத் தோளிற் தாங்கும் நடு அச்சு - தடி. கைபிடிகளோடு இணைந்திருக்கும் பாற் செம்பு கட்டும் இடம் அதுவே.

இக்காவடி எடுக்கும் வகையிற் பல பெயர் வழக்காற்றில் இருப்பதை நாம் அவதானிக்க முடிகிறது. பாற்காவடி, பன்னிக்காவடி, ஆட்டக் காவடி, தாளக்காவடி, செடிந்காவடி, துலாக்காவடி (பறவைக்காவடி) தூக்குக்காவடி, நட்சத்திரக்காவடி, தேர்க்காவடி, மற்சக்காவடி என்பன அவைகள் உடம்பிலே வேல் (108-1008) ஏற்றும் வழக்கமும், முள்மிதித்தி மேற்காவடியுடன் நடக்கும் நேர்த்திகளும் சகசம். முதுகிலே செடில்குத்தி வாயில் வேல்வடிவான அலகு பூறிக் குத்துவர். செடில் பிடிப்பவர் கயிற்றிலே பிடிக்க ஆட்டம் நடக்கும். ஆடும்போது மயில் ஆடுவது போல் இருக்கும். மேளவாத்தியம் இன்றியமையாதது. நெடுந்தாரம் அங்குப் பிரத்சினை பண்ணிக் காவடி எடுப்பர். திருக்கேதீஸ்வரத்திற் பாலாவித் தீர்த்தத்தைக் குடத்தில் நிறைத்து ஈருடையுடன் தலைமேற் சுமந்து அரோகரா ஒலியுடன் நடந்து வந்து மகாலிங்கப் பெருமானுக்கு அபிஷேகம் செய்வர். இது தீர்த்தக் காவடி என அழைக்கப்படும். துறவிகள் அன்னக்காவடி தோளிற் சுமந்து சென்று பிச்சை கேட்பர். மறுவன்புலவு சின்னத்தம்பிச் சுவாமிகள் பாவித்த அக்காவடி சமாதியில் இன்றும் பேணப்படுகிறது. இதை விடச் சர்ப்பக்காவடி எடுத்தவர்களாறு திருச்செந்தூரனோடு தொடர்புடையது. மற்சக் காவடியெடுக்கும் வழக்கம் தமிழகத்தில் உண்டு. அவை உயிர்பெற்ற அற்புதங்களும் வரலாற்றில் இடம்பெற்றுள்ளன.

மாதகல்-துணைசைமுருகன் கோயில், மாவைக்கந்தன் ஆலயம், நல்லைக்கந்தன் ஆலயம், தொண்டைமாணாறு செல்வச்சந்தி ஆலயம் புலோலி மந்திகை அம்மன் கோயில், வெருகற்சித்திர வேலாயுதர் சினகரம், கதிரகாமகேஷத்திரம் என்பன காவடி நேர்த்திகளால் நிறைந்த ஆலயங்களாம். மலேசியா சிங்கப்பூர் போன்ற நாடுகளிலும் இவ்வழக்காறு உண்டு. புலம்பெயர்ந்த நாடுகளில் ஜேர்மனி கணடா போன்ற நாடுகளில் முருகபக்தர்கள் காவடி எடுப்பதும், பாற்செம்பு (பெண்கள்) எடுப்பதும் இன்றைய நடைமுறை அனுபவமாம்.

வருடந்தோறும் இப்படிக்காவடி எடுப்பர். உடம்பிலே பாய்ச்சும் வேல் ஏற்றிய, செடிற் குத்திய இடங்கள் புண்படாமற் தாமே

இயற்கையாய் ஓரிருதினங்களிற் காய்ந்து போவதும் ஒரு அந்புதமே. இதை மேல்நாட்டார் ஆராய்ச்சி செய்துள்ளனர். விஞ்ஞான நியில் அக்கியூபங்கர் வைத்தியம் போல இது ஒரு இயற்கை வைத்தியமென்ற முடிபை இலங்கையில் உள்ள ஒரு ஆங்கிலப்பத்திரிகையில் ஒரு மேனாட்டறிஞர் வெளியிட்டுள்ளார். காவடி எடுப்போர்க்குக் காவடி எடுக்கும்போது ஒரு தன்னிழப்பு ஏற்பட்டு இறைவனிடம் தம்மை ஒப்புக்கொடுக்கிறார் முருகப்பக்தர். இந்த நட்சத்திரக் காவடி அறுகோண (ஷட்கோண) அமைப்புடையது. இதுவே சடாட்சர யந்திரம். சடாட்சரம்-ஆற்றமுத்து மந்திரம் - சரவணபவ. ஒவ்வொரு முலையிலும் ஒவ்வொரு காவடி சிறியன. பெரியகாவடி நடுவில் அமையும். இதைத்தாங்கி செடிற்குத்தி ஆடுவார் காவடி எடுக்கும் அடியார். இவ்வமைப்புத்தான் தேர்க்காவடியும். நடுவில் ஒரு காவடி மட்டும் இருக்கும். இவர் ஒரு சிறிய தேரை இழுத்து வலம் வருவார்.

காவடி - என்ற பிரயோகம் எப்படி வந்தது என்பதும் புதிர்தான். கா சுமைகாவிச் செல்லும் தடிக்குரிய பெயர். இதை வள்ளுவர் காதல் தலைவன் - தலைவியர் மாட்டு காதல் - சமமாய் அமைய வேண்டுமென்பதை விளக்க உவமையாகு பெயராய் ஆண்டுள்ளார்.

ஒரு தலையான் இன்னாது காமங்காப் போல

இருதலையானும் இனிது

திருக்குறள் 1196

பொருள்களைக் காவிலே சுமப்பது இன்னும் தென்னிலங்கையில் வழக்கம். எனவே உடம்பைக் காவுவது பாதம்-அடி. எனவே கா + அடி = காவடி. காவு + அடி = காவடி யெனப் புணர்ச்சி விதிக்கமைய வரும். காவடியைத் தோளிற் தாங்கும் பக்தன் சுமந்து நடந்து சென்று முருகனின் ஞேர்த்தியை நிறைவேற்றி கந்தனின் திருவடிகளிலே காவடியை இறக்கி வைத்துச் சரண் அடைகிறான். இதுவே சரணாகதித் தத்துவம். அடைக்கலம் கொடுத்தல் - ஒப்புக் கொடுத்தற் தத்துவம். இடும்பன் வழிவந்த தாயும் கூறுவர். எது என்னவானாலும் சைவசமயப் பண்பாட்டியற் கோலங்களின் உயரிய தத்துவ வெளிப்பாடே காவடியெடுப்பதும் - ஞேர்த்திக்கடன் செய்வதும். நோய்நீங்கியோர் - குழந்தைச் செல்வம் பெற்றோர் துன்பம் நீங்கியோர் நினைத்த காரியம் எய்தியோர் என்று பலவிதமான நல்லெண்ணங்கள் நிறைவானதும் உண்டு.

காவடியில் தேன்பால்மற் றவைகமந்து செலுத்திக்

கந்தனையே போற்றுவார் அடியார்க்கும் அடியேன்
பாவல்ர்மா மணிபழநித் தலசரிதம் பகர்ந்த

பாலகப் பிரமணியர் அடியார்க்கும் அடியேன்
நாவலர்தம் மாமணிசின் னப்பர்க்கும் சாமி

நாதர்க்கும் நலமருவு சேய்ததொண்டர் தங்குற்
நேவல்புரி தொண்டரடித் தொண்டர்க்கும் அடியேன்
எம்மான், எந் திருத்தணிகை அம்மானுக்காளே.

சேய்த தொண்டர்ததோகை 6

14. திருவிசைப்பாவில் இடைகழிமுருகன்.

மனிதவாழ்வியலை ஒருவன் ஒருத்தி இணைந்து வாழும் செந்நெறியை அன்பின் ஜந்தினை என்பர். இதுவே அகப்பொருள் எனத் தொல்காப்பியர் காலத்திலிருந்து வழங்கப்படும். மேற்கணக்கிலும், கீழ்க்கணக்கிலும் பலநூல்கள் அகத்தினைப் பாடல்களாகும். அகநானாறு ஒரு உதாரணம். இவ்வண்ணம் இறைவனைத் தலைவியாகத் தலைவனாகப் பாடிய பாசுரங்கள் திருநாலாயிரம், தேவார, திருவாசகம் திருவிசைப்பாவில் நிறைய உண்டு. மகள் படும் காதல் வேதனையைக் கண்டு, தாம் இரங்கும் பாணியில் அமைந்த பாடல் ஒன்று நம்மாழ்வார் வாக்கிற் பார்ப்போம்.

கங்குலும் பகலும் கண்டுயில் ஸ்ரியாள்
 கண்ணநீர் கைகளால் இறைக்கும்
 சங்குசக கரங்க ளென்றுகை கூப்பும்
 தாமரைக்கண் என்றே தளரும்
 எங்கனே தரிக்கே ஞுன்னைவிட் டென்னும்
 இருநிலம் கைதுழா விருக்கும்
 செங்கயால் பாய்ந்த திருவரங் கத்தாய்!
 இவள்திறத் தென்செய்கின்றாயே?

திருவாய்மொழி 7:2.1

ஸ்ரீரங்கனை விளித்துப் பாடியது இப்பாசுரம்	கணையாலே
இவ்விலக்கிய மரபு பக்தி இலக்கியங்களில் விரவி - திருப்புகழிலும்	கடலாலே
முத்திரை பதித்துளது. அப்படியான பல திருப்புகழ்ப் பாடல்களுள்	குயிலாலே
ஒன்று இது	தழுவாயே
துள்ளுமத வேள்கைக்	தெளிவோனே
தொல்லை நெடு நீலக்	திறலோனே
மெள்ளவரு சோலைக்	கழலோனே
மெய்யுருகு மானைத்	பெருமானே.
தெள்ளுதமிழ் பாடத்	
செய்யகும் ரேசத்	
வள்ளல் தொழு ஞானக்	
வள்ளிமண வாளப்	

திருப்புகழ் 1290

ஆண்டாளும், மீராவும் மதுரபக்தியாற் கண்ணனோடு கலந்தவர்கள்.

ஆத்மாவெல்லாம் பெண்கள். புருஷோத்தமன் ஒருவனே தலைவன். எனவே மனித ஆன்மாவெல்லாம் பக்திவழி இறைவனையடைய வேண் டும் என்பதும் ஒரு பாவம். மதுரபாவம் அது. திருக்கோவையாரும் காமஞ் சான்ற ஞானப்பனுவல் ஆகும். சைவத்திருமுறைகள் பன்னிரண்டு. இவற்றிலே முதல் ஒன்பதும் இசைப்பாடல்கள் ஆகும். இருப்பினும் ஒன்பதாம் திருமுறையில் வரும் திருப்பல்லாண்டு தவிர்ந்த மற்றைய எல்லாம் திருவிசைப்பா என வழங்கப்படுகின்றன. பஞ்சப்பாணத்தில் ஒன்றுதிருவிசைப்பா. இசையுமாறிசையே எனச் சிலபதிகங்கள் நிறைவூறும். சேந்தனார்திருவிசைப்பாவும், திருப்பல்லாண்டும் பாடியருளினார். அவற்றுள் திருஇடைகழி முருகன் மேலே காதல் கொண்டதன் மகளின் நிலையை இடைகழிமுருகனுக்கு எடுத்துச் சொல்லும் பாங்கில் பதினொரு பாடல்கள் உள்ளன. சிறப்பாக முருகன் மேலெழுந்த பாடல் இவை. இதை நற்றாய் இரங்கல் என்பார். மாலுலா மனந்தந் தென்கையிற் சங்கம்

வவ்வினான் மலைமகள் மதலை
மேலுலாந் தேவர் குலமுழு தாஞும்.

குமரவேள் வள்ளிதன் மணாளன்
சேலுலாங் கழனித் திருவிடைக்கழியில்
திருக்குரா நிழற்கீழ் நின்ற
வேலுலாந் தடக்கை வேந்தனென் சேந்தன்
என்னும்என் மெல்லியள் இவளே
பாடல் ।

திருகுராமர நீலவிலே முருகன் வீற்றிருக்கிறான். அவனோ வள்ளி மணாளன் (எனவே என்பெண்ணின் நிலைமை தெரிந்தவன்) தேவர்கள் போற்றும் பார்வதியின் மைந்தன். அவன் இளமையானவன் (குமரவேள்) சேல்மீன்கள் உலவுகின்ற கழனிகள் நிறைந்த இடைகழியை இருப்பிடமாகக் கொண்டவன். வேலைத்தாங்கிய சேந்தன், தலைவன், எனக்கு மயக்கத்தைத் தந்து என வளையலையும் கவர்ந்து கொண்டான் என என் மகள் தவிக்கின்றானே என்று அன்னை பேச்சாக அமைந்துள்ளன பாடலெல்லாம். எனவே இதன் உட்பொருளென்ன. முருகன் வந்து கலந்து அவளைக் காக்க வேண்டும் என்பதாம். வள்ளியும் காதல் கொண்டு அணைந்த ஆத்மா என்பதை திருப்புகழிலே அருணகிரியார் பேசியுள்ளார் வள்ளிச் சன்மார்க்கமாக.

இவ்வாறு தோடரும் பாடல்களில் இலக்கிய வளமும், இனியதமிழ்

வளமும் காதற்செவ்வியும் கவினுறப்பேசப்படுகின்றன. ஆமாம் அவன் எப்பேர்ப்பட்டவன் தெரியுமா? வள்ளிமணாளன் மட்டுமல்ல. தேவயானைக்கும் கணவன்

இளம் பெண்களே! இவனுடைய அழகையெல்லாம் கவர்ந்து கொண்டவன் வேறுயாருமல்ல. இளமையானவன், யானை மேலே, கவரிவீச, குளிர்ந்த குடையின் கீழ் பொற்குன்றும் போல்வரும் கள்வன். திருக்குரா மரத்தடியில் வீற்றிருப்பவன். குவளை மலர் போன்ற கண்களையுடைய தேவகுஞ்சரிக்கும் காதலன் இடைகழியை இடமாகக் கொண்டவன். குழகன், நல்லழகன் - நம்தலைவன் எனப் பேசுகிறாள் தாய் இப்பாகரத்தில்

இவளைவா ரிளமென் கொங்கையீர் பொங்க

எழில் கவர்ந் தான்இளங் காளை
கவளமா கரிமேல் கவரிகுழ் குடைக்கீழ்க்

கனக்குன் றெனவருங் கள்வன்
திவளமா ஸிகைகுழ் திருவிடைக் கழியில்
திருக்குரா நிழற்கீழ் நின்ற
குவளைமா மலர்க்கண் நங்கையா ணைக்கும்
குழகன் நல் அழகன்நங் கோவே

பாடல் 2

இப்பாடல்கள் அந்தாதியாய் அமைந்துள்ளன. ஆம் குணத்தினாலே சிறந்த சிவனார் மைந்தன். என்றாலும் கொவைப்பழம் போன்ற வாயை உடைய என்மகள் படுந்துயரைக் கண்டும் காணாதது போல் இருத்தல் இடைகழிவாசனாம் முருகனுக்கு அழகாகுமா.? வேதியர்களும் தேவர்களும், இந்த உலகமும் உய்யும்படி குராமர நிழற் கீழ்நின்ற, கங்கையில் வந்த சிறுவனாகிய முருகப் பெருமான் கணபதியின் தம்பியன்றோ. செவ்விய அழகான சிவகுமாரன் கிரவுஞ்சத்தைப் பொடியாக்கிய ஆனுமைமிக்க, கேடிலாத வேற்படையை உடையவன் அன்றோ, இளம்பிறையாளனின் செல்வச் செவிலி, கரியதிருமாலின் மருகன், இளம்பொழில் நெருங்கிய திருவிடைகழியில் வதிபவன். யானைக்கன்று போன்ற அவன், செறிந்த கூந்தலையுடைய என் சிறுமிக்கு இரங்கி அருள்புரிய வேண்டும் எனத்தாய் கூற்றாக இருபாடல்கள் தொடர்கின்றன.

குணமணிக் குருளைக் கொவ்வைவாய் மடந்தை
படுமிடர் குறிக்கொளா தழகோ
மணமணி மறையோர் வானவர் வையைம்
உய்யமற் றடியேன் வாழத்

தினமணி மாடத் திருவிடைக் கழியில்
திருக்குரா நிழற்கீழ் நின்ற
கணமணி பொருள்க் கங்கைதன் சிறுவன்
கணபதி பின்னிளங் கிளையே.

பாடல் 5

கிளையிளங் சேயக் கிரிதனைக் கீண்ட
ஆண்டகை கேடில் வேற் செல்வன்
வளையிளாம் பிறைச்செஞ் சடையரன் மதலை
கார்ந்திற மால்திரு மருகன்
திளையிளாம் பொழில்குழ் திருவிடைக் கழியில்
திருக்குரா நீழற்கீழ் நின்ற
முளையிளங் களிறேன மொய்குழற் சிறுமிக
கருஞுங் கொல் முருகவேள் பரிந்தே

பாடல் 6

இவ்வண்ணம் பாடிய சேந்தனார் மரபுவழிநின்று பதிகப் பயன்
கூறுகிறார். அம்முத்திரைக் கவிதை வருமாறு
கொழுந்திரள் வாயார் தாய்மொழி யாகத்
தாய் மொழி அமர்கோ மகனைச்
செழுந்திரட் சோதிச் செப்புறைச் சேந்தன்
வாய்ந்த சொல் விவைகவா மியையே
செழுந்தடம் பொழில்குழ் திருவிடைக்கழியில்
திருக்குரா நீழற்கீழ் நின்ற
எழுங்கதி ரொளியை ஏத்துவார் கேட்பார்
இடர்கெடும் மாலுலா மனமே.

பாடல் (11)

எல்லாப் பாகரங்களின் ஆறாவது வரின்றாய் அமைந்திருப்பது
ஒரு பொதுமை ஆகும். (திருக்குரா நிழற்கீழ்நின்ற) ஆம் இப்பதிகம்
படிப்போர், ஏத்துவோர், கேட்போர் இடர்கெடும் எனப் பேசப்பட்டமை
ஆழ்வார்கள், சுந்தரர், ஞானசம்பந்தர் மரபு எனலாம். இந்த இடைகழி
முருகப்பெருமாணை அருணகிரியார் ஒரு திருப்புகழிற் போற்றிப்
புகழ்ந்து இருக்கிறார்.
அனலப் பரிபுக் ககுணத் ரயம்வைத்
தடர்பொய்க் குருதிக் குடில்பேணா
அவலக் கவலைச் சவலைக் கவலைகற்
றதனிற் பொருள்சற் றறியாதே

குனகித் தனகிக் கனலொத் துருகிக்	கொடியார்தங்
குலவிக் கலவிக்	
கொடுமைக் கடுமைக் குவளைக் கடையிற்	கடவேணோ
குலைபட் டலையக்	
தினைவித் தினநற் புனமுற் றகுறத்	
திருவைப் புணர்பொற்	புயவீரா
தெளியத் தெளியப் பவளச் சடிலச்	
சிவனுக் கொருசொற்	பகர்வோனே
கனகச் சிரக் குலவெற் புருவக்	
கறுவிப் பொருகைக்	கதிர்வேலா
கழியைக் கழியக் கயல்தத்துமிடைக்	
கழியிற் குமரப்	பெருமானே

திருப்புகழ் 796

இதன் பொருள்

(அனல்) நெருப்பு, (அப்பு) நீர் (அரி) காற்று முதலான பஞ்சஸ்தங்கள் சேர்ந்ததும் (குண்தரமயம்) சத்துவம், இராசதம், தாமதம் என்ற முக்குணங்கள் வைக்கப்பட்டதும், நிரம்பப் பொய்யானதும் (சற்றும் நிலைத்து நிற்காததும்) ரத்தத்தோடு கூடியதுமான (இந்தக் குடிசையை (உடலை) விரும்பி

பயனற்றதும், கவலைகளுக்கிடம் தருவதும், மனக்குழப்பம் தருவதுமான நூல்களைக் கற்று - அந்நால்களில் உள்ள பொருள்களையும் கொஞ்சம் கூட அறியாமல்.

(குனகி) கொஞ்சிப் பேசியும், (தனகி) உள்ளாம்களித்தும், நெருப்பிற் (பட்டமெழுகு போல் உருகியும்), (குலவி) நெருங்கி உறவாடியும், (கலவி) புணர்ச்சி செயும் (கொடியன்ன) (அல்லது பொல்லாத) பெண்களின்

கொடுமையிலும், கடுமையிலும், குவளை மலர் போன்ற கண்ணின் கடைப்பார்வையிலும் (குலைபட்டு) நிலைகெட்டு நான் அலைச்சல் உறக்கடவேணோ (அந்த அலைச்சல் வேண்டாம்)

தினைவிதைக்கப்பட்ட நல்ல கொல்லையில் இருந்த குறலகஷ்டமில் வள்ளியை அணைந்த அழகிய தோள்களை உடைய வீரனே! தெளியத் தெளிய (தெள்ளத் தெளியும்படி) நன்கு தெளியும்படி

பவள நிறமான சடையை உடைய சிவப்பிரானுக்கு, ஒப்பற்ற பிரணவச் சொல்லை உபதேசித்தவனே!

தங்க மயமான சிகரங்களைக் கொண்ட சிறந்த கிரவுஞ்சமலை ஊடுருவும்படி கோபித்துப் பொருத ஓளிவேலவனே!

கழியை (உப்புநீர்ப்பரப்பு) கிழியும்படிக் கயல்மீன்கள் குதிக்கின்ற திரு இடைகழி என்னும் தலத்தில் வீற்றிருக்கும் குமரப் பெருமானே!

15.வெற்றிடம் நிரம்புகிறது

71. ஓம் முருகா ஓம்
72. ஓம் முருகா ஓம்
73. ஓம் முருகா ஓம்
74. ஓம் முருகா ஓம்
75. ஓம் முருகா ஓம்
76. ஓம் முருகா ஓம்
77. ஓம் முருகா ஓம்
78. ஓம் முருகா ஓம்
79. ஓம் முருகா ஓம்
80. ஓம் முருகா ஓம்
81. ஓம் முருகா ஓம்
82. ஓம் முருகா ஓம்
83. ஓம் முருகா ஓம்
84. ஓம் முருகா ஓம்
85. ஓம் முருகா ஓம்
86. ஓம் முருகா ஓம்
87. ஓம் முருகா ஓம்
88. ஓம் முருகா ஓம்
89. ஓம் முருகா ஓம்
90. ஓம் முருகா ஓம்
91. ஓம் முருகா ஓம்
92. ஓம் முருகா ஓம்
93. ஓம் முருகா ஓம்
94. ஓம் முருகா ஓம்
95. ஓம் முருகா ஓம்
96. ஓம் முருகா ஓம்
97. ஓம் முருகா ஓம்
98. ஓம் முருகா ஓம்
99. ஓம் முருகா ஓம்
100. ஓம் முருகா ஓம்
102. ஓம் முருகா ஓம்
103. ஓம் முருகா ஓம்
104. ஓம் முருகா ஓம்
105. ஓம் முருகா ஓம்
106. ஓம் முருகா ஓம்
107. ஓம் முருகா ஓம்
108. ஓம் முருகா ஓம்

16. ஆறுமுகமான பொருள்.

ஏறுமயில் ஏற்வினை யாடுமுகம் ஒன்றே
 சசநூடன் ஞானமொழிபேச முகம்ஒன்றே
 கூறுமடி யார்கள்வினை தீர்க்குமுக மொன்றே
 குன்றுருவ வேல்வாங்கி நின்றமுகம் ஒன்றே
 மாறுபடு குரரை வதைத்த முகம் ஒன்றே
 வள்ளியை மணம்புணர வந்தமுகம் ஒன்றே
 ஆறுமுக மானபொருள் நீயருள வேண்டும்
 ஆதியம ராவதி யமர்ந்த பெருமாளே!

முருகக் கடவுள்துதி - திருப்புகழ்.

முருக உபாசகர்கள் ஆறு என்னும் எண்ணோடு தொடர்புடைய வர்கள். விபூதி பூசும்போது ஆறுமுறை முருகநாமம் சொல்வர். வாயில் எந்நேரமும் முருகநாமம் ஓலிக்கும். பிள்ளைகட்டகுக் கந்தனோடு தொடர்பான பெயர் வைப்பர். வீடு கட்டினால் வைக்கும் பெயரும் முருகனோடு தொடர்புடையதாய் அமையும். ஆலயத்தை ஆறுமுறை வலம் வருவர். தர்மம்கூட ஆறு எண் அமையும் படிக்கு எண் அமையும். (சதம் 6ரூபா 666ரூபா) அவ்வளவு உறைப்பான பக்தி அது. இந்த நிலைப்பாட்டை உணர்வுபூர்வமாகப் பேசுகிறது ஒரு திருப்புகழ். ஆறுமுகம், ஆறுமுகம், ஆறுமுகம், ஆறுமுகம், ஆறுமுகம், ஆறுமுகம் என ஆறுமுறை கூறித்திருந்து அணிபவரின் பெருமை முதல் அடியிலேயே அமைந்துளது. இத்திருப்புகழில் ஆறுமுகம், ஆறுமுகம், ஆறுமுகம், ஆறுமுகம்

ஆறுமுகம், ஆறுமுகம்	என்றுபூதி
ஆகமணி மாதவர்கள் பாதமலர் குடுமடி	தென்றுநாளும்
யார்கள்பத மேதுணையை	தென்றுமோதும்
ஏறுமயில் வாகனகு காசரவ னாளனது	தென்றுமோதும்
சசஙன மானமுன	தென்றுமோதும்
ஏழைகள் வியாகுலமி தேதெனவி னாவிலுனை	
யேவர்புகழ்வார் மறையு	மென் சொலாதோ
நீறுபடு மாழைபொரு மேனியவ வேல அணி	
நீலமயில் வாகவுமை	தந்த வேளே

நீசர்கட மோடெனது தீவினையெ லாமடிய	
நீடுதனி வேல்விடும்	டங்கல் வேலா
சீறிவரு மாறுவண னாவியினு மானைமுக	
தேவர்துணை வா சிகரி	அண்டகூடஞ்
சேருமழு கார்பழநி வாழ்குமர னேபிரம	
தேவர்வர தாமுருக	தம்பிரானே

பூதி -திருநீற்றை உடலிற் பூசி, வியாகுலம் -துன்பம், மறை -வேதம், மாழை பொரு மேனி - பொன் போன்ற உடம்பு, நீசர் - அசரர் சிகரி அண்ட கூடம் - மலை உச்சி ஆகாய முகடு. சுப்பிரமணியப் பெருமானின் பெருமை பேசும்போது எல்லாம் ஆறாய் அமைவதைக் காணலாம். சிவனின் ஆறுமுகங்களில் உதயமானவன் ஆறுமுகன். கங்கை (ஆறு) வழிவந்து ஆறுதாமரை மலர்களில் வளர்ந்தான். கார்த்திகைப் பெண்கள் அறுவர் பாலுட்டினர். அவனது திருமுகங்கள் ஆறு. உலகிலே ஆறுபடை வீடுகளிற் கோயில் கொண்டுள்ளன. உடம்பின் ஆறு ஆதாரங்கட்கும் அவனே அதிபதி. அவனுக்கு ஆற்றமுத்து மந்திரம் சடாட்சரம் எனப்படும். (சரவணபவ - குமாராய நம, குகசரவண முருகாய நம) தந் தையின் மந் திரம் ஆற்றமுத்துதான். (ஓம்நமசிவாய) கந்தப் பெருமானின் ஷஷ்டிவிரதம் ஆறுநாட்கள். அருணகிரி பாடிய நூல்கள் ஆறு, கவசநூல்கள் ஆறு. முருகனைச் சிறப்பாக அறுவர் பாடினர் (அருணகிரியார், நக்கீரர், கச்சியப்பர், பாம்பன் சுவாமிகள், சிதம்பர சுவாமிகள், குமரகுருபர். திருப்புகழ், அலங்காரம், திருவகுப்பு, ஆற்று(ப)படை என்பன ஆற்றமுத்தால் அமைந்தன. முருகத்தலங்கள் பலவுமப்படியே அமைந்துள்ளன. உதாரணம் கதிர்காமம், திருக்கோயில், வெருகற்பதி, நல்லைப்பதி, தொண்டைமானாறு (சந்நிதி) செந்திற்பதி, திருவேரகம், திருத்தணிகை, ஆவிநன்குடி, திருவிடைகழி, சிக்கல்பதி.

தமிழ்க்கடவுளாம் குறிஞ்சிக் குமரன் தமிழ் நெடுங்கணக்குடன் இணைந்தவன். உயிரமுத்துக்கள் 12. அவனது திருக்கரங்கள் 12. ஆய்த எழுத்துப் போல் முருகனது ஆயுதப்படைவேல் - மெய்யெழுத்துக்கள் 18. அவன் திருவிழிகள் 18. எள்ளுள் எண்ணெய் போல் எங்கும் நிறைந்த அவன்போல் அகர ஒசை எல்லா எழுத்திலும் நிறைந்துளது. அகரஉகர மகரம் சேர்ந்தாற்

பிரணவம். அதைத்தந்தைக்குபதேசம் செய்தவன். ஒங்காரம் சிறைக விரித்தாடும் மயில். வஸ்லெமுத்து ஆறு. திருமுகங்கள் ஆறு. மெல்லெமுத்தும் ஆறு. தாமரை மலர்கள் ஆறு இடையெழுத்தாறு போற் சடாட்சரம் திருப்புகழ். அருணகிரிப் பெருமான் அளித்த முருகச் செல்வம். தமிழகத்திலே திருப்புகழிலிலே ஸயித்துப் போனவர். திருப்புகழ்மணி D.M. கிருஷ்ணசாமி ஜயர் (சென்னை வக்கீல்) அவர்கள். தீந்தமிழ் ஈழத்திலும் திருப்புகழ்ச் சவாமி முத்தையா அவர்களும் திருவாசக சவாமிகளைக் குருவாகக் கொண்ட சிந்தாமணி (மண்டைதீவு) அவர்களும். வேறுபல முருகபக்தர்களும் திருப்புகழாலே விழுங்கப்பட்டவர்கள். இத்திருப்புகழிலே மிகச் சிறிய பாடல்களும். மிகப் பெரிய பாடல்களும் உண்டு. எனவே நாம் சிறிய வடிவில் அமைந்தவற்றை மனனம் செய்து பாடுவது நமக்குப் பயன் தருவதாகும்.

காமியத் தழுந்தி

யிளையாதே

காலர் கைப்படிந்து

மடியாதே

ஓமெழுத்தி ஸன்பு

மிகவுறி

ஓவியத்தி ஸந்த

மருள்வாயே

தூம மெய்க் கணிந்த

சுகலீலா

குரனைக் கடிந்த

கத்ரிவேலா

ஏம வெற் புயர்ந்த

மயில்வீரா

ஏரகத் தமர்ந்த

பெருமாளே.

திருப்புகழ் 213

காமியம் - ஆசை, காலர் - யமதூதர், ஓம்- ஒங்காரம் (பிரணவம்) ஓவியம் - சித்திரம் போன்ற மோனநிலை. தூமம் - நறும்புகை கடிந்த - சங்கரித்த, ஏம வெற்பு - மேருமலை அல்லது கநக கிரி, ஏரகம் - சவாமிமலை

வாழ்வின் படிமுறைக்கிரமமான நிலைப்பாட்டைப் பல இடங்களிலும் பேசிய திருப்புகழார் இனிவரும் பாடலில் நிலையற்ற போக்கைக்கூறி, பாசம்விட்டு -பாடி, பணிந்து - பாசம் அகற்றும்படி கூறுகின்றார்.

இத்தா ரணிக்குள்மநு வித்தாய் முளைத்தழுது

கேவிக் கிடந்துமடி மீதிற் றவழந்தடிகள் தத்தா தனத்ததன இட்டே தெருத்தலையில்

ஒடித் திரிந்து நவ கோடிப் ப்ரபந்தகலை

யிச்சீர் பயிற்றவய தெட்டோடு மெட்டுவர

வாலக் குணங்கள் பயில் கோலப் பெதும்பையர்க

- ஞநுறவாகி

இந்தத் தரணியில் மநுவின் வித்தாக (மனிதனாக) ப் பிறந்து, அழுது, பெருமுச்ச விட்டுத் தின்றி, கிடந்து, தாயின் மடிமேல், தவழ்ந்து, அடிகளைத் தத்தித் தத்தி நடந்து, தெருவில் ஓடி ஒன்பது கோடிக் கணக்கான நூல்களில் நூற்கலைகளில் இங்கு சீராகப் பயிற்சிதரப்பெற, வயதும் எட்டுடன் எட்டு - பதினாறுவர், இளமைக் குரிய குணங்களிற் பயின்ற, அழகிய இளம்பெண்களுடன் உறவுடைன் (பொதுமகளிர்)

இக்கார் சுரத்துமத னுக்கே இளைத்துவெகு

வாகக் கலம்பவகை பாடிப் புகழ்ந்துபல

திக்கொடு திக்குவரை மட்டோடி மிக்க பொருள்

தேடிச் சுகந்த அணை மீதிற் துயின்றுசுக

மிட்டா தரத்துருகி வட்டார் முலைக்குளிடை

மூழ்கிக் கிடந்துமய லாகித் துளைந்துசில பிணியதுமுடிச் கரும்பு வில்லும் நிரம்ப மலர்ப்பாணங்களும் கொண்ட மன்மத சேஷ்டையால் சோர்வடைந்து, மிகவும் நிறைய கலம்பகவகையிற் பலதிறப்பட்ட பாடல் வகைகளிற் பாடிப், பொருள் உள்ளவர்களைப் புகழ்ந்து, பலதிசைகளிலும் - ஒருதிக்கில் இருந்து மற்றொரு திக்கு வரையும் ஓடி, அதிக பொருள் தேடி, நறுமணம் வீசும் படுக்கை மீது துயின்று, சுகத்தைத்தந்து, ஆசையில் உருகி வட்டமான கொங்கைகள் இடையே, மூழ்கிக் கிடந்து, காமமயக்கத்தில் அழுந்தி, வலியிழந்து, சோர்வுற்றுச், சிலநோய்கள் வந்து மூடி

சுத்தான புத்தியது கெட்டே கிடக்கநம்

னேடித் தொடர்ந்துகயி றாடிக் கொளும்பொழுது

பெற்றோர்கள் சுற்றியழ வுற்றார்கள் மெத்த அழ

ஊருக் கடங்கலிலர் காலற் கடங்க வுயிர்

தக்கா திவர்க்குமய னிட்டான் விதிப்படியி

னோலைப் பழம்படியி னாலிற் றிறந்ததென

- எடுமெனவோடிச்

நல்லறிவு கெட்டுக் கிடக்கும்பொழுது யமன் ஓடிவந்து என்னைத் தொடர்ந்து பாசக் கயிற்றை ஆட்டி வீசி, என் உயிரைக் கொண்டு போம்பொழுது, என்னைப் பெற்றவர்கள், என்னைச்

சுற்றி அழ எனக்கு வேண்டியவர்கள் மிக அழ, ஊராளின் சொல்லுக்கு அடங்காத இவர், இப்பொழுது காலனுக்கு அடங்கி இவர் உயிர்போய்விடும். இவருக்குப் பிரமன் இட்ட விதியாடியே ஒலையில் முன்பு எழுதின எழுத்தின்படி இன்று உயிர்பிரிந்தது. எனவே பின்த்தை எடுங்கள் எனக்கூற அயல் நின்றவர் ஓடிச் சென்று

சட்டா நவப்பறைகள் கொட்டா வரிச்சுடலை
யேகிச் சடம்பெரிது வேகப் புடஞ்சமைய

இட்டே யனற்குளௌரி பட்டா ரெனத்தழுவி

நீரிற் படிந்துவிடு பாசத்தகன்றுனது

சற்போ தகப்பதும் முற்றே தமிழ்க் கவிதை

பேசிப் பணிந்துருகு நேசத்தை யின்றுதர இனிவரவேணும்
நன்றாகப் பலவித பறைகளை அடித்து, நெருப்பு எரியும்
சுடலைக்கும்போய், உடம்பு நன்றாக வேகும்படி, விறகால்
(எரிமுட்டைகளால்) முடிப் பின்த்தை எரித்து, கவலையோடு
தண்ணீரில் முந்கி - அதனுடன் விடுபட்டுப் போகும் பாசத்தில்
இருந்தும் விடுபட்டு, உனது நல்ல ஞானத் திருவடித் தாமரையை
அடைந்து, தமிழ்க் கவிகளை ஒதிப் பணிந்து உருகும்படியான
அன்பை இன்று அடியேனுக்குத்தர இனிவந்தருள வேண்டும்.

தித்தா திரித்திகுட தத்தா தனத்தகுத

தாதத் தனந்ததன தானத் தனந்ததன
செச்சே செகுச் செகுகு தித்தா திமித்ததிகு

தாதத்த செந்திருத தீத்தத் செந்திரிக
தித்தா கிடக்கணக டக்கா குகுக்குகுகு

தோதக் கணங்கணக கூகுக் கிணங்கினென

ஒரு மயிலேறித்

இது மயிலின் ஓலி, -தித்தா திரித்தகுட தத்தா தனத்தகுத என
ஒலிக்கும் படி ஒப்பற்ற மயில் மீதேறி

இட்டே ரதத்தகர்ர பட்டே விழப்பொருது

வேலைத் தொளைந்து வரையேழைப் பிளந்துவரு
சித்தா பரத்தமர்ர கத்தா குறத்திமுலை

மீதிற் புணர்ந்துகுக லீலைக் கதம்பமணி

சுத்தா வுமைக்குமொரு முத்தாய் முளைத்த குரு

நாதக் குழந்தையென வோடிக் கடம்பமலர் அணிதிரு

மார்பா

திண்ணிய தேர்களாகிய ரதங்களில் இருந்த அசுரர்கள் இறந்து விழச் சண்டை செய்து, கடலை வற்றுச் செய்து, மலை ஏழையும் பிளந்து நின்ற சித்த மூர்த்தியே! விண்ணிலுள்ள தேவர்களுக்குத் தலைவனே! குறத்தி வள்ளியின் மூலை மேற் சேர்ந்து, சுகலீலைகளை ஆடி நறுமணம் அணிந்துள்ள பரிசுத்த மூர்த்தியே! உமையம்மையின் முத்தன்ன மைந்தனே குருநாதக் குழந்தையெனப் பேர் பெற்றும் ஓடிவிளையாடிக் கடப்பமலரை அணிந்துள்ள திருமார்பனே!

மத்தா மதக்களிறு பிற்றா னுதித்தகுக

நேதத் திலங்கையினி லாதிக்க முண்டதொரு
முட்டா ளாக்கர்தலை யிற்றே விழக்கணைக

ஓலெதாட்ட கொண்டவுரு வாகிச் சுமந்ததிக
மட்டார் மலர்க் கமல முற்றா சனத் திருவை
மார்பிற் புணர்ந்தரகு ராமற்கு மன்புடைய

மருமகனாகி

களிப்பு மதங் கொண்ட கஜமுகக் கடவுள் கணபதியின் (பின் + தான் + உதித்த = பிற்றானுதித்த) பின்பு உதித்த குகனே. குற்றுச் செயல்கள் நிறைந்த இலங்கையில் தலைமை கொண்ட முட்டாள்களான அசுரர்களின் தலைகள் வீழ அம்புகளைவிட்ட மேகநிற்தை உடையவரும், தேன்கமழும் தாமரையில் வாசம் செய்யும் திருமகளை மார்பிற் கொண்டவருமான ரகுராமனுக்கு மருமகனாகி

வற்றா மதுக்கருணை யுற்றே மறைக்கலைக

லோதித் தெரிந்து தமிழ் சோதித் தலங்கலனி
யத்தா பரத்தையறி வித்தாவி சுற்றுமொளி

யாகிப் ப்ரபந்தமணி வேல்தொட்ட மைந்தபுய
வர்க்கா மருப்புழுகு முட்டா திருப்பழநி

வாழ்வுக் குகந்தடிய ராவிக்குள் நின்றுலவி

- வருபெருமானே

திருப்புகழ் 162

உலகோர் மாட்டு வற்றாத் தேன் போன்ற கருணையைப் பொழிந்து வேதத்தை ஒதாமல் ஓதித் தெரிந்து, தமிழை ஆராய்ந்து, மாலைகளைத் தந்தைக்குச் சூட்டிய அத்தனே! (முருகனே திருஞானசம்பந்தர் என்பர்) பரம்பொருளை உலகோர்க்கு அறிவித்து, அடியவர் ஆவியைச் சுற்றியுள்ள பேரோளியாய் அமைந்து, துதி

நூல்களைப் பெற்றனனிந்த வேலாயுதத்தை ஏந்தி விளங்கும் புயக் கூட்டத்தை உடையவனே வாசனையுள்ள புனுகு, வாசனைப் பொருப்பொருள்கள் எப்போதும் கமழும் பழனிப்பதியில் அமர்ந்து, மகிழ்ந்து அடியார்களின் ஆவிக்குள் நின்று உலவிவரும் பெருமாளே! (மாதர்கள் நேசம்விடுவதும் எந்நாளோ? அதுகறுவாயே இவ்வண்ணம் பெரும்பெயர் முருகனின் பெரும்புகழைப் பேசும் திருப்புகழைப் படிப்போர் என்னவெல்லாம் பெறலாம்.

ஞானம் பெறலாம்! நலம்பெறலாம் எந்நாளும்
வானம் அரசாள் வரம் பெறலாம் - மோனவீடு
ஏறலாம் யானைக்கிளையான் திருப்புகழைக்
கூறினார்க் காமே இக் கூறு.

ஆறுமுகம் தோன்றும் அழகியவேல் தோன்றும் அவன்
ஏறுமயில் தோன்றும் எழில் தோன்றும் - சீறிவரு
குரன் முடியைத் துணித்தோன் திருப்புகழைப்
பாரில் வழுத்தினோர் பால்

நாற்பயன்

எனவே தினமும் திருப்புகழ் படிப்போம்	
பத்தியால் யானுனைப்	பலகாலும்
பற்றியே மாதிருப்	புகழ்பாடி
முத்தனா மா ரெனைப்	பெருவாழ்வின்
முத்தியே சேர்வதற்	கருள்வாயே
உத்தமா தான் சற்	குணர்நேயா
உப்பிலா மாமணிக்	கிரிவாசா
வித்தகா ஞான சத்	திநிபாதா
வெற்றி வேலாயுதப்	பெருமாளே

பாடல் எண் 349

தான் சற் குணர் நேயா - ஈகைக் குணம் உள் எ
நற்குணமுள்ளவர்களின் நேசனே! மணிக்கிரி - இரத்தினகிரி.
சத்திநிபாதம் - பக்குவம் உடைய ஆன்மாக்களிலே திருவருள்
பதிதல்.

17. வயலூர் வள்ளலும் - வடலூர் வள்ளலும்.

வயலூரிற் கோயில் கொண்ட முருகனை, திருமுருக கிருபானந்தவாரியார் சுவாமிகள் வயலூர் வள்ளற் பெருமான் என்றே அள்ளுந அழைப்பார். இறைபுகழ் பாடிய இராமலிங்க சுவாமிகளையும் வள்ளலார் என்றழைப்பார். அருட்சோதி வள்ளலாம் இராமலிங்க சுவாமிகள் உத்தரஞான சிதம்பரம் கண்டார். வடலூரில் வாழ்ந்தார். வரையாது வழங்குவோர் வள்ளல்கள். முருகனும் வரையாது வழங்கினான், அருளை ஆசியை, இராமலிங்கரும் ஓய்விலாது இறைவனைப் போற்றிப் பாமாலைகளை அள்ளி அள்ளி வழங்கினார். முருகனையே முதல் வணங்கினார். பாமாலை சாத்தினார். செய்ப்பதியாம் வயலூருக்கு வரும்படி முருகன் அருணகிரியாரை அழைத்தார். போன அருணகிரிப் பெருமான் “செய்ப்பதியும் வைத்துயர் விருப்பொடு திருப்புகழ் செப்பென” எனக் கருள்கை மறவேனே என ஒரு வரலாற்றுப் புகழ் தோய்ந்த திருப்புகழைத் தந்துள்ளார். சுவாமிகளும் சென்னைக் கந்த கோட்டத்தைப் பாடினார். அதுவே முதலாந்திரமுறையாக வகுக்கப்பட்டுள்ளது. இதற்குப் பூக்கடைக்கந்த சுவாமி கோயில் என்றும் பெயர். சிற்பங்கள் நிறைந்த சிருங்காரக் கற்றளி அது. எந்நேரமும் மக்கள் கூட்டம் நிறைந்த கந்தகோட்டம். இப்பதியை இறுதியிலமைத்து அழுர்வமான பாடல் களை அருளியுள்ளார் வள்ளலார். இப்பைந்தமிழ்ப் பாவியத்திற்குத் தெய்வமணிமாலை என்று திருநாமம் அளித் துள்ளார்கள். முதற் பாடல் திருஒங்கு புண்ணியச் செயல்ஓங்கி அன்பருள்

திறலோங்கு செல்வம் ஓங்கச்
செறிவோங்க அறிவோங்கி நிறைவான இன்பம்
திகழ்ந்தோங்க அருள்கொடுத்து
மருஒங்கு செங்கமல மலர் ஓங்கு வணம் ஓங்க
வளர்கருணை மயம் ஓங்கி ஓர்
வரம்ஓங்கு தெள்ளமுத வயம்ஓங்கி ஆனந்த
வடிவாகி ஓங்கி ஞான
உருஒங்கும் உணர்வின் நிறை ஓளி ஓங்கி ஓங்கும் மயில்
ஊர்ந்தோங்கி எவ்வுயிர்க்கும்

உறவோங்கும் நின்பதம்னன உளம்ஒங்கி வளம் ஒங்க

உய்கின்ற நாள்எந்தநாள்

தருங்கு சென்னையில் கந்தகோட் தத்துள்வளர்

தலம் ஒங்கு கந்தவேளை

தண்முகத் துய்யமணி உண்முகச் சைவமணி

சண்முகத் தெய்வமணியே!

இப்பாடற் தொகுதி சென்னையிற் கந்த கோட்டத்துள் வளர்

தல மோங்கு கந்தவேளை

தண்முகத் துய்யமணி உண்முகச் சைவமணி

சண்முகத் தெய்வமணியே என அமைந்துள்ளது

அற்றஷ்டிகளில் புண்ணியச் செயல் திறலோங்கு செல்வம், அறிவு, இன்பம் கருணை, ஒளி, உறவு என்பன அன்பருள் ஒங்கி இறைபதம் மனத்தோங்க வேண்டும் என்கிறார் வள்ளலார். அதுமட்டுமன்றி நின்பதம், என் உளம் ஒங்கி வளம் ஒங்க உய்கின்ற நாள் எந்நாளோ வென முருகனிடம் ஆராமையோடு கேட்கிறார். கம்பன் பஞ்சவடியை ஒங்குமரன் ஒங்க, மணல் ஓங்கு, மலையோங்கி என வர்ணிக்கிறான். அடுத்த அருட்பாவிலே காம, குரோத, லோப மோக மத மாற்சரிய மென்பவை உருவகம் செய்யப்பட்டுள்ளது.

காம உட் பகைவனும் கோபவெங் கொடியனும்

கனலோப முழுமுடனும்

கடுமோக வீணனும் கொடுமதம் எனுந்துட்ட

கண்கெட்ட ஆங்காரியும்

ஏமம்துறு மாச்சரிய விழலனும் கொலைன்

நியம்புபா தகனுமாய் இவ்

வெழுவரும் இவர்க்குற்ற உறவான பேர்களும்

எனைப் பற்றிடாமல் அருள்வாயே

சேமமிகு மாமறையின் ஒம்எனும் அருட்பதத்

திறன் அருளி மலய முனிவன்

சிந்தனையின் வந்தனை வந்தமெய்ஞ் ஞானசிவ

தேசிக சிகா ரத்னமே

தாமம் ஒளிர் சென்னையில் கந்தகோட்டத்துள்வளர்

தலம் ஒங்கு கந்தவேளை

தண்முகத் துய்யமணி உண்முகச் சைவமணி

சண்முகத் தெய்வ மணியே

காமம் - பேராசை, குரோதம் - சினம், லோபம் - கடும்பற்று, மோகம்-முறையற்ற பால்கவர்ச்சி, மதம்-உயர்வு தாழ்வு மனப்பான்மை, மாந்சரியம் - வஞ்சம். இவ்வாறுடன் கொலையும், இவ்வேழுடன் தொடர்பான கெட்ட குணங்களும் எனைப் பற்றாமல் இருக்க வேண்டும். அத்துடன் ஓங்காரத்துட்பொருள் கண்டு உணையணுகவும், அகத்தியன் வழிபாட்டுக்குக்கந்தருளிய தெய்வமே எனை அஞ்சலோம்புதி என்கிறார் வள்ளலார்.

மேலும் கந்தவேளே! யாரிடமும் சென்று பிச்சை கேட்காத இயல்பும், என்னிடம் யாரேனும் வந்து இரந்து ஏதேனும் கொடுங்கள் என்றால் அவர்களுக்குக் கொடுக்கும் வளமும் தருவீராக. பரம்பொருளாகிய நீங்கள் என்னைக் கைவிடாத நிலையும், அதேவேளை தங்களையான் தினைத்துனையும் மறவாத நெறியும் தாருங்கள். அம்மட்டுமென்றி பிறர் பொருளிலே ஆசைப்படாத மனோபக்கவழும், உண்மையினின்று தவறாமலும் மெய்யுணர்வு என்னைவிட்டு நீங்காமலும் இருத்தல் வேண்டும். உலகிலே மற்றவர்களைப் பார்த்து சீயென்று, பேயென்று, நாய் என்று பேசாத பெருந்தன்மையும், புனிதமும், ஸ்திரமாய் நிற்கக் கூடியதாய்த் தந்து உங்கள் பாதங்களுக்கே ஆளாக்குவீர்களாக.

என்று நான் ஒருவர் இடம்நின்று கேளாத

இயல்பும்என் னிடம் ஒருவர்ச்.

திடுளன்ற போதவர்க் கிலையென்று சொல்லாமல்

இடுகின்ற திறமும் இறையாம்

நீஎன்றும் எனைவிடா நிலையும் நான் என்றும் உன்

நினைவிடா நெறியும் அயலார்

நிதிஒன்றும் நயவாத மனமும் மெய்ந்நிலைநின்று

நெகிழாத திடமும் உலகில்

சீஎன்று பேய் என்று நாய் என்று பிறர்தமைத்

தீங்குசொல்லாத தெளிவும்

தீரம் ஒன்று வாய்மையும் தூய்மையும் தந்துநின்

திருவடிக் காளாக்குவாய்

தாய்ஒன்று சென்னையில் கந்தகோட்டத்துள்வளர்

தலம் ஒங்கு கந்த வேளே

தண்முகத் துய்யமணி உண்முகச் சைவமணி

சண்முகத் தெய்வமணியே

தாயுமானசவாமிகளும் இப்பாணியிலே ஓர்பாடல் தந்துள்ளார்.
இரவாது இருப்பது மேலானது. அதிலும் மேலானது
இரந்தவர்க்கு ஈவது.

எற்றி ரைக்கடல் நிகர்த்த செல்வம்மிக
அல்லல் என்றுஒருவர் பின்செலாது
இல்லை என்னும் உரைபேசி டாது, உலகில்
எவரும் ஆழ்வன மதிக்கவே
நெறியின் வைகிவளர் செல்வ முழுதவி
நோய்கள் அற்றக்க வாழ்க்கையாய்,
நியமம் ஆதிநிலை நின்று, ஞானநெறி
நிஷ்டை கூடவும் எந்நானுமே
அறிவில்நின்று, குருவாய் உணர்த்தியதும்
அன்றி, மோனகுரு ஆகியே
அகிலம் மீதுவர வந்த சீர்அருளை
ஜய ஜயாஇனி என்சொல்கேன்?
சிறியன் ஏழைநமது அடிமை என்று உனது
திரு எத்தினில் இருந்ததோ?
தெரிவ தற்குஅரிய பிரம மேஹமல
சிற்க கோதய விலாசமே!
அநுபுதிச் செல்வர்கள்கூட நோயற்ற வாழ்வை வேண்டி நின்றனர்.
தாயுமானார் நோய்களற்ற சுகவாழ்க்கையாய் எனப் பாடிய
பாங்கில் வள்ளலார் நோயற்ற வாழ்வு நான் வாழ வேண்டும்
என இரக்கின்றார்.
ஒருமையுடன் நினதுதிரு மலரடி நினைக்கின்ற
உத்தமர்தம் உறவு வேண்டும்
உள்ளன்று வைத்துப் புறம்பொன்று பேசவார்
உறவுகல வாழை வேண்டும்
பெருமைபெறு நினதுபுகழ் பேசவேண்டும் பொய்மை
பேசா திருக்க வேண்டும்
பெருநேறி பிடித்தொழுக வேண்டும்மத மானபேய்
பிடியா திருக்க வேண்டும்
மருபு பெண் ணாசையை மறக்க வேண்டும் உனை
மறவா திருக்க வேண்டும்
மதிவேண்டும் நின்கருணை நிதிவேண்டும் நோயற்ற

வாழ்வில்நான் வாழவேண்டும்
தருமமிகு சென்னையில் கந்தகோட்டத்துள் வளர்
தலம் ஓங்கு கந்த வேளே
தண்முகத் துய்யமணி உண்முகச் சைவமணி
சண்முகத் தெய்வமணியே.

பதினாறு செல்வங்களும் தருவான் சிவசுப்பிரமணியன் என்பதை
நமக்குச் சுட்டிக் காட்டுகிறார் வள்ளலார்.
நீருண்டு பொழிகின்ற கார்உண்டு விளைகின்ற
நிலன்றுண்டு பலனும் உண்டு
நிதிஉண்டு துதிஉண்டு மதிஉண்டு கதிகொண்ட
நெறி உண்டு நிலையும் உண்டு
ஊருண்டு பேர்உண்டு மணிஉண்டு பணிஉண்டு
உடைஉண்டு கொடையும் உண்டு
உண்டுண்டு மகிழவே உணவுண்டு சாந்தம் உறும்
உளம்உண்டு வளமும் உண்டு
தேருண்டு கரிஉண்டு பரிஉண்டு மற்றுள்ள
செல்வங்கள் யாவும் உண்டு
தேன் உண்டு வண்டுறு கடம்பணியும் நின்பதத்
தியானமுன் டாயில் அரசே
தார் உண்ட சென்னையில் கந்தகோட்டத்துள்வளர்
தலம் ஓங்கு கந்தவேளே.
தண்முகத் துய்யமணி உண்முகச் சைவமணி
சண்முகத் தெய்வமணியே
பதினாறு செல்வங்களும் தருவான் சிவசுப்பிரமணியன் என்பதை
நமக்குச் சுட்டிக் காட்டுகிறார் வள்ளலார்.

தணிகை நாயகன் தன்னை வேண்டிப் பாடிய பாடலிலே
கணவிலேறும் காட்சி கொடாதது கண்ணேறுபட்டுவிடுமோ என்று
தானோ என விசாரிக்கிறார் வள்ளலார்.

பண்ணறும் மொழி அடியர் பரவி வாழ்த்தும்
பாதமலர் அழகினைஇப் பாவிபார்க்கில்
கண்ணறு படும்என்றோ கணவி லேறும்
காட்டென்றால் காட்டுகிலாய் கருணைதோ

விண்றறும் அரிமுதலோர்க் கரிய ஞான

விளக்கே என் கண்ணேமெய் வீட்டின் வித்தே
தண்று பொழில்தணிகை மணியேஜீவ
சாட்சியாய் நிறைந்தருஞும் சகசவாழ்வே

ஜீவசாட்சிமாலை

18. கந்தவேள் விரதங்கள்.

“விரத மெலாம் மாண்ட மனத்தார் மனத்தான் கண்பாய்”
அப்பர் பெருமான்.
நான் கொண்ட விரதம் நின்னடியலால் பிறர்தம்மை நாடாமை
வள்ளலார்.

கொல்லாவிரதம் குவலயம்எல் லாம்ழங்க
எல்லார்க்கும் சொல்லுவதுன் இச்சை பராபரமே
கொல்லா விரதம் ஒன்று கொண்டவரே நல்லோர் மற்று
அல்லாதார் யாரோ அறியேன் பராபரமே

தாயுமானார்

விரதமாவது:

மனம் பொறிவழி போகாது நிற்றந் பொருட்டு உணவை விடுத்
தேனுஞ், சுருக்கியேனும் மனம் வாக்குக் காயம் என்னும்
முன்றினாலும் கடவுளை விதிப்படி மெய்யன்போடு விஷேஷமாக
வழிபடுதல் -தவத்திரு நாவலர் ஜயா.

சைவத்தின் மேலாம் தரங்களில் ஒன்று விரதம் அனுஷ்டித்தல்
- நாளாந்த வாழ்வில் ஏற்படும் உணவு ஒழுங்கீனங்களைக்
கட்டுப்படுத்திப், பட்டினி இருந்து, உடலைச் சமச்சீர் பண்ணுவதும்,
உள்ளக்குவிவால் இறைதியானம் செய்வதும், சைவ ஆசார
அனுஷ்டானங்களின் வழிநடப்பதும் விரதத்தின் உண்மைநிலை
எனலாம். இந்த ஒழுங்கு வெவ்வேறு சமயங்களாலும்
கடைப்பிடிக்கப்படும். எமது பிறவியின் நோக்கம் நிறைவேற
என்னென்ன செய்ய வேண்டுமோ அவற்றுள் ஒன்றுவிரதம்
மேற்கொள்ளல். இதனால் இறைநினைப்பும், பரிசுத்தமும்,
பகிர்ந்துண்ணலும் ஏற்படுகிறது. ஒருநாள் உணவை ஒழியென்றால்
ஒழியாய் என ஒளவை வயிற்றுக்குக் கூறுமாப்போலே எமக்குக்
கூறினாள். இந்த விரதமான்பு நூல்கள் தோறும் காணப்பட்டாலும்
நாவலர் பெருமான் தந்த சைவ விளாவிடையிற் தொகுத்தும் வகுத்தும்
கூறியுள்ளார். சுப்பிரமணியப் பெருமானுக்கு முன்று முக்கிய
விரதங்கள் மக்களால் அனுஷ்டிக்கப்படும்.

வெள்ளிக்கிழமை விரதம்.

கார்த்திகை விரதம்.

கந்தஷ்டஷ்டி விரதம்.

இவற்றைவிட வைகாசி விசாக விரதமும் மக்களால்

அனுஷ்டிக்கப்படும்.

வெள்ளிவார விரதம் - சுக்கிரவாரம் - சுக்கிரன் வெள்ளி. ஜப்பசி மாசத்து முதற் சுக்கிரவாரந் தொடங்கி வெள்ளிக்கிழமை தோறும் சுப்பிரமணியக் கடவுளைக் குறித்து அனுஷ்டிக்கும் விரதம் இது. இதில் உபவாசம் உத்தமம் (உபவாசம்-உண்ணாநோன்பு உணவு-அருந்தாது இருத்தல்) அது முடியாதவர் இரவிற் பழம் முதலியன உண்ணலாம். அதுவும் முடியாதவர் ஒருநேரம் பகலில் உணவு அருந்தலாம். இவ்விரதம் முன்று ஆண்டுகள் அனுட்டித்தல் வேண்டும்.

தெய்வங்களில் நான் அறுமுகவன், கிழமைகளில் நான் வெள்ளிக்கிழமை எனக் கண்ணபிரான் கூறுகிறார். ஒருகிழமையிலே ஏழு நாட்கள். அவற்றில் வெள்ளிக்கிழமை விரதம் முருகப்பெருமானுக்கு உரியது. இந்நோன்பை மேற்கொண்டால் எண்ணிய நல்லகருமங்கள் திண்ணியதாய் நிறைவாகும். இதைப்பற்றிக் கந்தபுராணம் கூறும் பாடல் வருமாறு எள்ளாருஞ் சிறப்பின் மிக்க எழுவகை வாரந்தன்னுள் வெள்ளிநாள் விரதம் தானே விண்ணவர் உலகம்காத்த வள்ளல்தன் விரதமாகும், மற்றது புரிந்த மேலோர் உள்ளமேஇல் நினைந்த எல்லாம் ஒல்லையின் முடியுமன்றே எல்லா வெள்ளிக்கிழமைகளிலும் விரதம் இருக்க முடியாதவர்கள் ஒவ்வொரு மாதமும் வரும் கடைசி வெள்ளிக்கிழமை தோறும் நோன்பு இருக்கலாம். இவை பொருந்தாவிடின் ஜப்பசித் திங்களில் வரும் வெள்ளிக்கிழமைகளில் விரதம் அனுட்டிக்கலாம். பகீரதன் என்னும் அரசன் சுக்கிரவார விரதம் பிடித்து, சோரன் என்னும் அரக்கனை வென்று, இழந்த தனது அரசுடீரிமையை மீளவும் பெற்றான்.

துள்ளித் திரியும் மனம் உள்ளடங்க நின்தோத்திரங்கள் அள்ளிக்குடித்தேன் உடலம் கூத்தாட அகக்கதவை மெள்ளத் திறந்து குளிர்ந்து விளக்கேற்றினேன் வெள்ளிக் கிழமையில் வந்தருள்வாய் ஞான வித்தகியே - அகத்தியார்

கார்த்திகை விரதம்.

கார்த்திகை மாதத்தில் வரும் கார்த்திகை நட்சத்திரம் தொடங்கி, ஒவ்வொரு மாதக் கார்த்திகை நட்சத்திரம் தோறும் கந்தவேளை

முன்னிட்டு அனுப்டிக்கும் விரதமே இது. இவ்விரதம் பன்னிரண்டு ஆண்டு காலம் அனுப்டிக்க வேண்டும். நாரதர் விநாயகப் பெருமான் சொன்ன பிரகாரம் இவ்விரதத்தை மேற்கொண்டு ஏழு முனிவர்களிலும் உயர்ந்த நிலை எய்தினார் என்பது வரலாறு.

பரணி நாளில் நண்பகல் ஒருவேளை உணவு அருந்தி, கார்த்திகைத் தினத்தில், புனிதமுடன் நீராடி, பரிசுத்த ஆடையணிந்து, ஆறுமுககளை முறைப்படி வழிபடவேண்டும். அன்று உபவாசம் இருத்தல் வேண்டும். அடுத்த நாள் ரோகிணி நட்சத்திரத்தன்று வழமைபோல் ஸ்நானம் செய்து அறுமுகன் ஆலயஞ் சென்று பிரார்த்தனை செய்து, பூசை கண்டு வணங்கி உணவு உண்ணல் வேண்டும். கார்த்திகைக்குக் கார்த்திகை சிறந்த தினமாகும்.

வைகாசி விசாகம்.

வைகாசித் திங்களில் வரும் விசாக நாள் முருகனது முக்கிய விரதத்தினம் ஆகும். எம்பெருமானின் நெற்றிக்கண்ணில் இருந்து தூான்றிய ஆறுதீப்பொறிகள் சரவணப் பொய்கையில் சேர்ந்து தாமரை மலர்களில் ஆறுகுழந்தைகளாகத் தவழ்ந்த தினமே வைகாசி விசாக நன்னாளாகும். இது சைவசமயத்தவர்க்கு மிகச் சிறந்த தினமாகும். இந்நாளில் விரதம் மேற்கொள்வோர் சாவசித்தியும் பெறுவர்.

கந்த சட்டி விரதம்.

சஷ்டியை நோக்கச் சரவண பவனார்
சிஷ்டருக் குதவும், செங்கதீர் வேலோன்
பாதம் இரண்டில் பன்மணிச் சதங்கை
கீதம்பாடக் கிண்கிணி யாட
மையல் நடஞ் செயும் மயில் வாகனனார்
கையில்வே லால்எனைக் காக்கவென் றுவந்து
வரவர் வேலாயுதனார் வருக

கந்தர் கட்டி கவசம்

அமாவாசையின் பின்வளர்பிறை. இதைப் பூர்வபக்கம் என்பர். சுக்கிலபட்சம் எனவும் கூறப்படும். பூரணையின் பின் தேய்பிறை. இதை அபரபட்சம் என்பர். வளர்பிறைப் பட்சத்தில் வரும் - பிரதமைத்திதி முதல் சஷ்டி வரையும் முருகனை நினைந்து அனுஷ்டிக்கும் விரதமே கந்த(ர்) சஷ்டி ஆகும். ஸ்ரீசுப்பிரமண்யர் ஆறுதினங்கள் குருபத்தமனுடன் போர்புரிந்தார். சஷ்டி அன்று குரளைச்

சங்கரித்தார். இதை நினைந்து எம்பொல்லாத குணங்களை ஒழித்து நன்னெறியளிக்கும்படி வேண்டி உபவாசம் இருப்பதே இதன் நடைமுறை. எல்லா ஆலயங்களிலும் இவ்விழா நடைபெறும். ஆறாம் நாள் சூரசம்மாரம் நிகழும். அடுத்த தினமே பாரணை செய்யப்படும். ஆறுநாட்களும் உபவாசம் இருப்பது உத்தம். இவ்விரதம் தொடர்ந்து ஆறுவஞ்சம் மேற்கொள்ள வேண்டும் மாதந்தோறும் சுக்கிலபட்ச சட்டியிலே சுப்பிரமணியக்கடவுளை வழிபட்டு மா, பழம், பால், பானகம், மிளகு என்பவைகளுள் இயன்றது ஒன்று உட்கொண்டு வருதல் உசிதம். சட்டியில் இருந்தால் அகப்பையில் வரும் என்பது பழமொழி. சஷ்டியில் விரதமிருந்தால் கருப்பையில் குழந்தை உண்டாகும் என்பது இதன் பொருள். திருக்குற்றாலக் குறவுஞ்சியிலே இவ்விரதம் தொடர்பான பாடல் ஒன்று உண்டு.

மீறு மிலஞ்சிக் குறத்தியைக் கொண்ட செவ்
வேட்குறவன் முதல் வேட்டைக்கு போனா
ஊறுநாட் சூடியொரு கொக்குப்பட்ட
தகப்பட்ட கொக்கை அவித்தொரு சட்யிற்
சாறாக வைத்தபின் வேதப் பிராமணர்
தாழும் கொண்டார் சைவர்தாழும் கொண்டார் தவம்
பொறாழுனிவரு மேற்றுக் கொண்டாரிதைப்
பிக்குச் சொல்லாமலே கொக்குப் படுக்கவே
கண்ணி கொண்டுவா குளுவா

இது இரு பொருள் கொண்ட சிலேடைப் பொருள் அமைந்தது. வள்ளியை மணம் முடித்த செவ்வேட் பெருமான் முதன்முதற் சண்டைக்குப் போய் ஆறுநாட்கள் சண்டை செய்தார். அப்போது மாமரமாக (கொக்கு) நின்ற சூரனை, சட்டித் திதியிலே கொன்று மறக்குநை புரிந்தார். இச்சட்டித்திதியிலே சூரபத்மனைச் சங்கரித்த திருவிழாவை வேதப்பிராமணரும் சைவர்களும் முனிவர்களும் முறையாகக் கொண்டாடுகிறார்கள்.

இதேபோல இருபாலைச் சேனாதிராய முதலியார் நல்லுரையும் இருபாலையையும் இணைத்து ஓர் சிலேடைப் பாடல் பாடியுள்ளார். திருவாரும் நல்லைநகர்ச் செவ்வேள்ப் பெருமானார் இருபாலைக் குயத்தியரோ டின்பமுற்றார் அம்மானை இருவாலைக் குயத்தியரோ டு டின்பமுற்றார் ஆமாயின் தருவாரோ சட்டிகுடம் சாறுவைக்க அம்மானை பாடினர்காண் அம்மானை பாடினார் அவராயின்

எனவும் பாடம்

இருபாலை யாழ்ப்பாணத்தில் உள்ள ஒரு ஊரின்பெயர்.

இருபாலை மருவி இருவாலைன வழங்கி வருகிறது.

குயத்தியர் - குயச்சாதிப் பெண்கள் (சட்டிபானை வணவோர்)

இருவாலைக் குயத்தியார் - இளமையான வள்ளி தெய்வானை என்னும் இரு பெண்கள்.

சட்டி, குடம்- சட்டி, குடம் என்னும் மண்பாத்திரங்கள்

சட்டி- ஷஷ்டிதிதி குடம் - பூசநாள்

சாறு - சொதி - குழம்பு.

சாறு - விழா - திருவிழா.

19. திருமுருகாற்றுப்படை

குன்ற மெறிந்ததுவுங் குன்றப்போர் செய்ததுவும் அன்றங் கமரிடர் தீர்த்ததுவும் - இன் நென்னைக் கைவிடா நின்றதுவுங் கற்பொதும்பிற் காத்ததுவும் மெய்விடா வீரன்கை வேல்.

சங்க இலக்கியம் மேற்கணக்கு, கீழ்க்கணக்கு எனத் தொகுக்கப்பட்டுள்ளது. பத்துப்பாட்டும் எட்டுத் தொகையும் மேற்கணக்கு நூல்கள் - நாலடியாரில் இருந்து - கைந்திலை வரையுள்ள 18 நூல்கள் கீழ்க்கணக்கில் அமைந்துள்ளன. பத்துப்பாட்டில் பொருநர் ஆற்றுப்படை, சிறுபாணாற்றுப்படை, பெரும்பாணாற்றுப்படை, திருமுருகாற்றுப்படை- ஒரு வகையானவை. பாணரையும், பொருநரையும் வள்ளல்கள் இடத்தே ஆற்று (வழி)ப் படுத்துவன முதல்முன்றும். வீடு (மோட்சம்) பெற்றான் ஒருவன். வீடுபெற விரும்பிய ஒருவனை முருகன் இடத்தே ஆற்றுப்படுத்தும் வகையில் அமைந்ததுதான் திருமுருகாற்றுப்படை. இதைத் தந்தவர் நக்கீர். இப்பாடல் பதினேராந்திரமுறையில் இடம்பெற்றுள்ளது. ஆறு-வழி, ஆற்றுப்படுத்தல் வழிப்படுத்தல், படை, படைவீடுகள். முருகத் தலங்கள். திருப்பரங்குன்றம் (பரங்கிரி) திருச்சீலைவாய் (திருச்செந்தூர்)

திரு ஆவினன்குடி (பழனி) திருவேரகம் (சுவாமிமலை)

குன்று தோறாடல், பழழுதிர்சோலை (சோலைமலை)

இவ்வரும்பாடல் எழுந்தமைக்குப் பின்னணி - பகைப்புலமான கதைகள் வித்தியாசமானவையாய்க் காணப்படினினும் உண்மை ஒன்றே.

சண்பக பாண்டியன், மாளிகையில் தனிமையில் இருந்த வேளை, தன்மனைவியின் கூந்தலில் இருந்து நறுமணம் (சுகந்தம்) வீசியது. இம்மணம் - கூந்தலின் இயற்கை மனமோ! என்ற சந்தேகம் பாண்டியனுக்கு எழுந்தது. எனவே மன்னன் இதை விளக்கிப் பாடுவோக்கு ஆயிரம் பொன்னுள்ள (போஞ்சிழி-கிழிசு) வழங்குவதாக அறிவித்து. அந்த முடிப்பை சங்க மண்டபத்திற் தூக்கினான். நெடுங்காலம் அதை அறுப்பார் இன்றிக் கிடந்தது. நாட்டிலே பஞ்சம் ஏற்பட்டது. மதுரைச் சொக்கநாதருக்குப் பூசை பண்ணும் அர்ச்சகரான தருமி பஞ்சத்தினால் வாட, அதைப் பொறுக்காது முறையிட்டார். சுந்தரேசர், அன்ப! நான் தரும் இப்பாடலைக்

கொண்டு சென்று பாண்டியன் இடம் காட்டு அம்மன்னன் மதுரைச் சங்க மண்டபத்தில் தூக்கி வைத்திருக்கும் ஆயிரம் பொற்காக உனக்குக் கிடைக்கும் எனக் கூறி இப்பாடலைத் தருமி இடம் கொடுத்தார்.

“கொங்குதேர் வாழ்க்கை அஞ்சிறைத் தும்பீ
காமங் செப்பாது கண்டது மொழிமோ
பயிலியது கெழீஇயந்த்பின் மயிலியற்
செறியிரிற் றரிவை கூந்தலின்
நறியவும் உளவோ நீயறியும் பூவே

மதுரைச் சொக்கர் சொன்னபடி மன்னன் இடம் அப்பாடலைக் காட்டினான். அவன் ஊன்றிப் படித்தபோது நல்ல பொருள் அமைவு இருக்கக் கண்டு மகிழ்ந்து, சங்கப்புலவர் இடம் இப்பாடலைக் காட்டுக என்றான். பிராமணரும் கொண்டு சென்று காட்டினார். சங்கப் புவர்களுள் (49) ஒருவரான நக்கீர் இப்பாடலிலே, குற்றம் இருக்கிறது என்றார். தருமி வந்து சிவபிரானிடம் முறையிட்டார். அவர் ஒரு புலவனாக வந்து இப்பாட்டிற் குற்றம் கண்டவர் யார், என வினவினார். நக்கீர் “நானே கூறினேன்” - பெண்கள் கூந்தலுக்கு இயற்கை மணம் கிடையாது என்றார். நீ வழிபடும் தேவி ஞானப்பூங்கோதை அம்மையின் கூந்தலுக்கு எனப் புலவனாய் வந்த சிவன் வினவ - நக்கீர் அம்மை கூந்தலுக்கும் கிடையாது என்றார். வந்த புலவர் தான் யார் என்பதை அறிவிக்க நெற்றிக்கண்ணைக் காட்டினார். நெற்றிக் கண்ணைக் காட்டினும் குற்றம் குற்றமே என்றார். இதனாலே சிவன் நீ குட்ட நோய் கொள்வாயாக எனச் சபித்தார். நக்கீர் இரந்து வேண்ட இறைவன் தணிந்து - நீகைலை சென்றாற் தீரும் என்று மறைந்தார். தருமி பொற்கிழி பெற்றார்.

நக்கீரும் இமயமலை சென்று அரசின் கீழ்த்தவம் செய்தார். அப்போது இலை ஒன்று கீழே விழப் பாதி நீரிலும், பாதி நிலத்திலும்படிந்தது. நீரில் விழுந்த பாதி மீனாகவும், மண்ணில் விழுந்த பாதி பறவையுமாகி ஒன்றை ஒன்று இழுத்தன. இதனால் நிலைகுலைந்த நக்கீரரைப் பூதம் ஒன்று தூக்கிப் போய் இருட்குகையில் அடைத்து நீராடக் குளத்துக்குச் சென்றது. அக்குகையில் ஏற்கனவே அடைக்கப்பட்டிருந்த 999 பேரும் - நீவந்ததால் ஆயிரம் பேர் ஆயினோம். அதற்காகத் தான் பூதம் காத்திருந்தது. இனிநாமெல்லாம் பூதத்துக்கு இரையாவது நிட்சயம் என்றனர். நக்கீர் முருகனை நினைந்து திருமுருகாற்றுப்படை-

பாடினார். தமிழ்ச் சுவையிற் தோய்ந்த முருகன் எழுந்தருளி - பூத்ததைவேலால் அழித்து - எல்லோரையும் குகையினின்று வெளியேற்றினார். இவ்வரலாற்றைப் பிள்ளைத்தமிழில் பாடியுள்ளனர். ஏர்கொண்ட பொய்கைதனில் நிற்குமொரு பேரரசின்

இலை பார் விழிற் பறவையாம்
இதுநிறக் நீர்விழிற் கயலாம் இதன்றி யோர்

இலையங்கும் இங்குமாகப்
பார்கொண்ட பாதியும் பறவைதா னாகஅுப்
பாதியும் சேல தாகப்

பார்கொண் டிமுக்கஅது நீர் கொண்டிமுக்ககிடுப்
படிகண்ட ததிசயமென

நீர்கொண்ட வாவிதனில் நிற்குமொரு பேழ்வாய்
நெடும்பூத மதுகொண்டு போய்

நீள்வரை எடுத்தன் கீழ்வைக்கு மதுகண்டு
நீதிநால் மங்காமலே

சீர்கொண்ட நக்கீர னைச்சிறை விடுத்தவா
செங்கீரை யாடியருளே

திரையெறியும் அலைவாய் உகந்தவடி வேலனே
செங்கீரை யாடியருளே

திருச்செந்தூர்ப்பிள்ளைத்தமிழ் 13

ஓராயி ரம்பேரை வருடத்தில் ஒருநாளில்
உண்கின்ற கற்கிமுகிதான்

ஒன்றுக்கறை யாகிவிடு மன்றுநக் கீர்வர
ஒடிப்பிடித் தவரையும்

காராய குன்றத் தடைத்துரிய நியதிக
கடன்துறை முடிக்க அகலக்

கருதிமுரு காறவ ருரைத்தருள நீலக்
கலாபமயி லேநி யனுகிப்

பேரான குன்றந் திறந்திவுளி முகியைப்
பிளாந்து நக் கீர்தமையும்

பெரியவேல் கொண்டு புனல் கண்டுக்கண மூழ்கிப்
பிரான்முகலி நதியின் மேவச்

சீராய திருவருள் புரிந்தகர னூராளி
சிறுதேர் உருட்டியருளே

செய்செயன அமர்தொழ அசுர்முடி சிதறுமுனி
சிறுதேர் உருட்டியருளே

திருவிருஞ்ஞஞசை முருகன் பிள்ளைத்தமிழ் 93

இப்பிரபந்தம் 'உலகம் உவப்ப' 'எனத்துவங்கி பழமுதிர்சோலை மலைகிழவோனே' எனப் பூர்த்தியாகிறது. இந்நெடும்பாடலை விடப் பத்துத் தனிப்பாடல் களும் உண்டு. இவையெல்லாம் நித்தியபாராயணத்துக்குரியன. இதன் முத்திரைக் கவியாய் அமைந்த பத்தாம் பாடல் நூற் பயன் கூறும் பாடலாய் அமைந்துள்ளது.

நக்கீர் தாழைரைத்த நன்முருகாற் றுப்படையைத்
தற்கோல நாடோறுஞ் சாற்றினால் - முற்கோல
மாழுருகன் வந்து மனக்கவலை தீர்த்தருளித்
தானினைந்த எல்லாந் தரும்

எப்படி முருக பக்தரை இன்னோர் முருகதாசர் நெறிபடுத்துகிறார் என்பதைச் சுற்றுச் சிந்திப்பாம்.

"பேரொளி வாய்ந்தவனும் தம்மை உற்றவரைக் காப்பவனும், செற்றவரை அழிப்பவனும், தேவசேனைக்கு நாயகனும், கடப்பமாலை அணிந்தனும், காந்தள் மாலையைச் சிரசிற் குடியவனும், ஆகிய செவ்வேற் சேயின் சேவடியைச் சிந்திக்கும் செவ்விய உள்ளத்துடன் செல்லும், செலவைவீர் விரும்பினால், உன் நெஞ்சத்தில் விழைந்த இனிய வீடுபேறு எனும் கதியை, தப்பாமல் நீ பெறுவை. அங்ஙனம் நீ வீடுபேற்றைப் பெறுதற்கு அச்சேய்யான்டு (எங்கே) உறையும் (இருக்கிறான்) என்னிற் கூறுகேன். அச்சேய் மதுரைமாநகர்க்கு மேற்கில் உள்ள திருப்பங்குற்றத்தில் அமர்ந்து உறைதலும் உண்டு. அதுவன்றிச் சீலைவாய்ச் (திருச்செந்தூர்) சேறலாம். திருச்செந்தூரில் நிலைத்து இருத்தலும் உண்டு. அதுவன்றித் திருஆவினன்குடி (பழநி) யில் வீற்றிருத்தலும் உண்டு. அதுவன்றிக் குன்றுகளில் எல்லாம் நின்று விளையாடுதலும் உண்டு. அதுவன்றி அவ்வத்தலங்களில் நடக்கும் திருவிழாக்களிலும், அடியார் துதித்து ஏத்தும் இடங்களிலும் வேலன் வெறியாடுகளத்திலும், காட்டிலும், சோலையிலும், (ஆ) யாற்றிடைக் குறையிலும், நதிகளிலும், குளங்களிலும், பல தலங்களிலும், முச்சந்தி, நாற்சந்தி, ஜஞ்சந்திகளிலும், புதுமலர்க்கடம்பிலும், ஊர்ப்பொதுமரத்தடியிலும், அம்பலத்திலும், ஆதீண்டு குற்றியை உடைய (ஆவரோஞ்சிக்கல்) இடத் திலும், விளங்கும் பெருமையும் வாய்ந் தவன். திருநகர்த்திருக்கோயிலில் இனியவாதியங்கள் ஒலிக்கப்பாடிப் போற்ற ஆண்டு உறைதல் உரியன். இஃதெல்லாம் யான் அறிந்தபடியே கூறினேன். இனியான்மேற்சொன்ன இடங்களிலேயாயினும், பிறஇடங்களிலேயாயினும் நீ அச்சேயைக் கண்டபொழுது மலர்ந்த

முகத்துடன் கையைத் தலைமேல்வைத்து

“மலைமகள் மகனே! மாற்றோர் கூற்றே!

பழையோள்கிழவி! வெறுக்கை!

சொன்மலை! மைந்தர்ஏற்றே! புலவர் ஏற்றே!

சேயே! வேளே! இயவுளே! மதவலி

புலமையோய்!

எனக்கூறி எதிர்முகமாக ஏத்திப் பின்னர் அச்சேயின் திருவடி
உன் தலையிலே உறும் படி தண்டனிட்டு வணங்கி,
ஆற்மர்செல்வ! கடவுட் புதல்வ! கொற்றவை சிறுவ! தானைத்
தலைவ!

மாலை மார்ப! நூலறி புலவ! செருவி லொருவ! மங்கையர்
கணவ!

வேற் செல்வ! குறிஞ்சிக்கிழவ! இசைபேராள! மன்ன! முருக!
போருந!

என்று யானறிந்து நினக்கு (உனக்கு)க் கூறியவாறும், பின்னும்
பலவாறாகவும் கூறிப் புகழ்ந்து. நின்னை அளந்து அறிதல்
மன்னுயிர்க்கு அரிது. நின்திருவடியைப் பேற வேண்டும் என்று
நினைந்து வந்தேன். நின்னொடு ஒப்பாரில்லாத மெயங்குானத்தை
உடையோய்” என்று சொல்லி நீ கருதிய வீடுபேற்றினை. நீ
விண்ணப்பம் செய்வதற்கு முன்னே, அருகிற் சேவித்து நிற்பார்
பலரும், அச்சேயை நோக்கிப் பெரும! நினது வளவியபுகழை
வாழ்த்தி வந்துள்ளான். இவன் உனது திருவருளைப் பெறத்தக்கவன்”
எனக் கூறுவர். அதுகேட்டுப் பழமுதிர்
சோலைமலைகிழவணாங்குரிசிலும் உள்மீது கருணைவைத்து, தெய்வ
மணங்கமழும் தமது இளையவடிவைக் காட்டி. நீ வீடு பேறுநினைத்து
வந்த வரவை யான் முன்னரே அறிவேன். “அது எய்துதல் அரிது
என்று அஞ்சற்க” என அன்புடன் திருவாய்மலர்ந்து கூறிப் பிற்ராற்
பெறுதற்கரிய வீடுபேற்றைத் தந்தருஞ்வார்.

முருகவேள் திருமுறை ॥

அஞ்ச முகந்தோன்றில் ஆறுமுகந் தோன்றும்

வெஞ்சமரில் அஞ்சலென வேல்தோன்றும் - நெஞ்சில்
ஒருகால் நினைக்கில் இருகாலுந் தோன்றும்
முருகாவென் ஞோதுவார்முன்.

பாடல் 6

திருமுருகாற்றுப்படையை முதுரையென அருணகிரியார் பாடியுள்ளார்
இளைய முதுரை மலைகிழவோனென - 668

20. முருகன் திருமால்மருகன்.

முழுநூத்திகளில் ஒருவர் திருமால். முருகப் பெருமானின் பெரும்புகழ் பாடிய அருணகிரியார் - முருகனைப் பற்றிப் பாடிய பிரபந்தங்களிலே - சிறப்பாகத்திருப்புகழ் முழுதிலுமே திருமாலைப் பாடி முருகனைத் திருமால் மருகன் எனப் பாடும்பாணி உயர்ந்தது. அலங்காரத்தில் பல பாடல்கள் அப்படி அமைந்துள்ளன.

கவியாற் கடலடைத்தோன்மரு கோனைக் கணபணக்கட
செவியாற் பணியணி கோமான் மகனைத் திறைரக்கர்
புவியாற் பெழத்தொட்ட போர்வேன் முருகனைப் போற்றியன்பாற்
குவியாக் கரங்கள்வந் தெங்கே யெனக்கிங்ஙன் கூடியவே
கவி - குரங்கு கந்தரலங்காரம் 43

மாலோன் மருகனை மன்றாடி மைந்தனை வானவர்க்கு
மேலான தேவனை மெய்ஞ்ஞான தெய்வத்தை மேதினியிற்
சேலார் வயற்பொழிற் செங்கோட்டனைச்சென்று கண்டுதொழு
நாலா யிரங்கன் படைத்தில னேயந்த நான்முகனே
 கந்தரலங்காரம் 90

கருமான் மருகனைச் செம்மான் மகனைக் களவுகொண்டு
வருமா குலவனைச் சேவற்கைக் கோள்ளை வானமுய்ய
பொருமா வினைச்செற்ற போர்வேல ணைக்கன்னிப் பூகமுடன்
தருமா மருவுசெங் கோட்டனை வாழ்த்துகை சாலநன்றே
 கந்தரலங்காரம் 9

கருமால் - திருமால், செம்மான்மகள் - செவ்விய மானாகவந்த
இலக்குமியின் மகளாகிய வள்ளியை. இப்பாடலிலே கருமான்
செம்மான், மாகுல் (வேடர்) கைக்கோளன், வேலன் (வெறியாட்டாளன்)
என்னும் பிரயோகங்கள் அமைந்துள்ளன. குறுத்திரு (குறலட்சமி)
என்ற பிரயோகம் திருப்புகழில் வருகிறது.

இம்மரபு வழி, திருமாலின் அவதாரமகிமை பேசும் பணியை
உத்தியாகக் கொண்டு பெரும்பெயர் முருகனை - பெரும் பெயர்
இறையாம் திருமாலது, மருகனாகக் காட்டும் அருணகிரியாரது
வாக்குச் சாதுரியமும் திருமால் பிடிப்பும் வெளிப்படையாகப் புலப்படக்
காணலாம்.

ஆயர் பாடியிலே ஆய்ச்சியர் தயிர்கடையும் மத்தோசை

சிறப்பானது அப்படியான பெருமைக்கு கோருலப் பெண்களின் வீட்டிலே உறியில் இருக்கும் நெய், பால், தயிர் உண்பதற்காக நடமாடிக் காட்டியமாயனது மருகோனே - மலைமகள் முலையிற், பாலமுதமுண்டு, கடல் அடும்படிகணையேவிய அரியின் மருகோனே எனப்பாடும் பாடல்கள் இவை

மத்தோசைப் போக்கிற் நயிருறி
 நெய்ப் பாலுக் காய்ச்சிக் கிருபதம்
 வைத்தாடிக் காட்டிப் பருகரி மருகோனே

கரிய கொந்தள மலையா எருதன
 அமுது னுங்குரு பரனே திரைபடு
 கடல் டும்படி கணையேவிய அரி மருகோனே
 அரி - திருமால்

இவ்வண்ணம் பாடும்போது இராவணன் பற்றிய சேதிகளும் விரவிவரும் பூமியிலே மிக்க பராக்கிரமம் மிக்கவனான இராவணனின் படைகலங்கப் போரிட்ட கருடக்கொடியோனான, கார்மேகமன்ன நிறத்தையுடைய திருமாலின் மருகனே
 தாரணி தனக்குள் வீறியே சமர துட்டனான
 ராவணன்மி குத்த தானை பொடியாகச்
 சாடுமுவ னப்பதாகை நீடுமுகி லொத்த மேனி
 தாதுறைபு யத்து மாயன் மருகோனே
 - பொதுத் திருப்புகழ்.

இரு இராம காதையையே கண்முன் கொண்டு வரும் பாடல் இது. காடு சென்ற இராமன், இராவணனது தங்கை குர்ப்பனகையை வென்று, சுக்கிரீவனுக்காக, மராமரங்களைத் துளைத்து, வாலியைக் கொன்று, நாற்பது வெள்ளம் வானர சேனையுடன் சென்று இராவணனைச் சங்கரித்து விபீடனஞுக்கு அரசாட்சியை அளித்த இராமனின் மருகோனே எனப் பேசும் பகுதி இதோ.
 பாலை வனத்தில்ந டந்துநீல அரக்கியை வென்று
 பார மலைக்குள கன்று கணையாலேழ்
 பார மரத்திரள் மங்க வாலி யுரத்தையி டந்து
 பால்வ ருணத்தலை வன் சொல் வழியாலே
 வேலை யடைத்துவ ரங்கள் சாடி யரக்கரி லங்கை

வீட் ணருக்கருள் கொண்டல் மருகோனே
வேதாரண்யம்.

இவ்வரலாற்றிற்கு குலசேகரப் பெருமாளும் திருமங்கையாழ்வாரும்
தம்திருமொழிகளிற் தீட்டியுள்ளனர்.

குரைகடலை யடலம்பால் மறுக எய்து
குலை கட்டி மறுக்கரையை யதனா லேறி
எரிநெடுவே ஸரக்கரொடு மிலங்கை வேந்தன்
இன்னுயிர் கொண் டவன்தம்பிக் கராசமீந்து
- திருநாலாயிரம் 747

அன்றாயர் குலமகஞக் கரையன் றன்னை
அலைகடலைக் கடைந்தடைத்த அம்மான்றன்னை
குன்றாத வலியரக்கர் கோனை மாளக்
கொடுஞ் சிலைவாய்ச் சரந்துரந்து குலங்களைந்து
வென்றானே.....

மேலது 2080

ஹாமனாவதாரம் கொண் டு மாபலியிடம் மூவடிமண்கேட்டு,
அவன்தலையிற் திருவடிவைத்துக் கொட்டம் அடக்கியவன் மருகனே,
இராவணனின் முடிபத்தும் சிந்தச் சரம்துரந்த இராவணாந்தகனின்
மருகனே என்கிறது இப்பாடல்,

மாவலி யைச்சிறை மண்ட ஓரடி யொட்டியளந்து
வாளிப் ரப்பியி ஸங்கை யரசானோன்
மேல்முடி பத்துமரிந்து தோளிரு பத்து மரிந்து
வீரமி குத்தமு குந்தன் மருகோனே

வேதாரண்யம்.

சீதாபிராட்டியைக் கவர்ந்து சென்ற இராவணனைச் சங்கரித்து
சீதையைச்

சிறைமீட்ட தீரனான நாராயணனின் மருமகனே

சீதைகொடு போகுமந்த இராவணனை மாளவென்ற
தீரனாரி நாரணன்றுன் மருகோனே
கோடைநகர்

சொற்செட்டாகப் பாடித் தன் கருதுகோளை வெகுலாவகமாக
வெளிப்படுத்தும் பாடல் அடிகள் இவை.

இருநல்ல வாகுமுன	தடிபேண
இன வல்ல மானமன	தருளாயே
கருநெல்லி மேனியரி	மருகோனே
கனவள்ளி யார்கணவ	முருகோனே - வலிதாயம்
இராகவனை எதிர்ந்து போரிட்ட இராவனன் இடியோசை போல அலறிவாய்விட்டு ஏங்க, பத்துத் தலையையும் திருகிய நீண்ட வடிவினனான மாயவனது மருமகனே.	

முரணிய சமரினில் மூண்ட ராவன
நிடியென அலறிமு னேங்கி வாய்விட
முடிபல திருகிய நீண்ட மாயவன் மருகோனே
திருவானைக்கா

விசவாமித்திரனின் தவத்தைக் கெடுத்தவள் தூடகை. விசவாமித்திர் இராமலட்சுமணரின் உதவியால் தூடகையை அழித்து யாகத்தை மேற்கொண்டார். இவ்வரலாற்றை அருணகிரியும் பாடினார். ஆழ்வாரும் பாடியுள்ளார்.

வெடுத்த தாடகை சினத்தை யோர்கணை
விடுத்து யாகமும் நடத்தி யேமோரு
மிகுத்த வார்சிலை முறித்த மாயவன் மருகோனே
அருக்கொணாமலை.

வந்தெதிர்ந்த தாடகைதன் உரத்தைக்கீறி
வருகுருதி பொழித்தவன் கணையொன் ஞேவி
மந்திரங் கொள் மறைமுனிவன் வேள்விகாத்து
வல்லரக்க ருயிருண்ட மைந்தன் காண்மின்
- குலசேகராழ்வார்

கந்தரலங்காரத்திற் பழந் அருணை, செங்கோடு, செந்தில் திருத்தணி என்னும் ஜந்து திருத்தலங்கள் பற்றிப் பேசப்பட்டிருக்கிறது. இவ்வைந்தினுள் திருச்செங்கோட்டில் அருணகிரியார்க்கு மிகக் கடுபாடு. எனவே ஏழு இடங்களில் அது எடுத்தாளப்பட்டிருக்கிறது. தெய்வமலை. அழகிய பாம்பு போன்றமலை (தென்றலையாம் புச்சிக்குதர) எனப் போற்றப்பட்டிருக்கிறது.

கந்தரந்தாதியில் இப்பொருளமைய சுற்பகிரி வாச. சக்கர, கதைபாணி மருகன் எனப் பாடியவரும் அவரே.

சற்பகிரி நாத முத்தமிழ்வி நோத

சக்ர கதை பாணி

மருகோனே.

திருச்செங்கோடு

மருகனாலே திருமாலும் உயர்ந்தான். திருமாலாலே முருகனும் உயர்ந்தான். இப்படிச் சாயலிலும் பாடல்கள் அமைந்துள்ளன. அவை அற்புதச் சிறுஷ்டிதான்.

வேலை வற்றிட நற்கணை தொட்டலை

மீத டைத்துத னிப்படை விட்டுற

வீற ரக்கன்மு டித்தலை பத்தையு

மலைபோல

மீத யுத்துநி லத்தில டித்து மெய்

வேத ஸகஷ்மி யைச் சிறை விட்டருள்

வீர அச்சுத னுக்குந லற்புத

மருகோனே

- திருத்தணிகை

மார்சனான மாயமானையும், அரக்கர் குலத்தையும் வென்று, சிறியன சிந்தியாத வெந்திறல், வாலியின் மார்பைத் துளைத்த ராமபாணத்தை ஏவிய திண்டுய அச்சுதணான ராகவனின் மருகனே முருகன் எப்பதைப் பேசுகிறார் அருணகிரியார்.

மாய மாணோட ரக்கரை வெற்றிகொள்

வாலி மார்புதொ னளத்திட விற்கொண்டு

வாளி மேவிய மற்புய னச்சுதன் மருகோனே

இலங்கேசன் சீதாபிராட்டியைக் கொணர்ந்து சிறைவைத்த போது கடலையடைத்து, இலங்காபுரியில் சீதையைச் சிறைமீட்டு அரக்கர் குலத்தையே அழித்த அரிதிருமருகோனே என முருகனை அழைக்கிறார் முருக பக்தர்

குரைக்க ருங்கடல் திரு வணை யெனமுனம்

அடைத்தி லங்கையி னதிபதி நிசிசரர்

குலத்தொ டும்பட வொருகணை விடுமரி மருகோனே

திருப்பரங்கிரி.

பைந்தமிழ்ப் பின் சென்ற பச்சைப் பகங்கொண்டலாம் திருமால் திருமகள் விலாசம் நிறைந்த கோகுலத்திற் தயிருண்டவன். அந்த முகுந்தனது மருகோனே

திருவொன் றிவி ளங்கிய அண்டர்கள்

மனையின் தயி றுண்டவ னெஞ்சிசை

திகழும் புகழ் கொண்டவன் வண்டமிழ் பயில்வோர் பின் திரிகின்றவன் மஞ்சுநி றம்புனை

பவன் மிஞ்சதி றங்கொள வெண்றுல

ஜெய துங்கமு குந்தன் மகிழ்ந்தருள் மருகோனே.

திருமழிசை பிரான் காஞ்சியிலே பாடிய பாடலின் பின் சென்ற பெருமானின் பெருமையைக் குமரகுருபரர் தமது முத்துக்குமாரசுவாமிப்பிள்ளைத்தமிழிலே பைந்தமிழ்ப்பின் சென்ற பச்சைப் பசுங் கொண்டலே எனப் பாடினார். அருணகிரியாரும் அக்கருத்தை இப்புகழிலே ஆண்டிருக்கின்றார். ஆக, முருகப் பெருமானைப் பாடல் தொறும் மாயோன் மருகனாய்க் காட்டும் அருணகிரியாரின் திருமால்பாகம் அவர்க்கிருந்த சடுபாட்டை மட்டுமன்றி ஒரு வைணவ சைவவினைப்பையும் தெருட்டி நிற்கிறது. கீதையிற் கண்ணன், நான் தெய்வங்களில் அறுமகவன் எனப் பேசிய குறிப்பு நம்மைப் பெரிதும் ஈர்க்கிறது. இருவரும் கலியுகத் தெய்வங்கள் அல்லவா.

21. கச்சியம்பர் வாக்கில் முப்பொருள்.

சிவனோடு சம்பந்தம் உடையது சைவசமயம். அஃதோர் சிவநெறி. இன்று சைவம் என்பர். இந்து சமயம் என்பர். சமரசமும் பேசுவர். ஒவ்வாத உவலச் சமய ஆராதனை கூடச் சைவசமயிகளிடம் புகுந்துவிட்டது. சைவத்திறு முறைகள் சிறந்தவை. அவை கூட ஓரம் கட்டப்படுவது மேலைநாட்டு நிலைமை. திருமுறை போன்று முடிந்த முடிபுகளைக் கூறுவன் மெய்கண்ட சாத்திரங்கள். இவை முப்பொருள் விளக்கும் தத்துவ நூல்கள். பதி பகுபாசமே முப்பொருள்கள். உலகம் - உயிர்-இறை பேசுவன் இவை. பக - ஆன்மா, பாசம் - மும்மலம், தளை, பதி-சிவன். பகவாகிய ஆன்மாக்களின் தலைவன் பகபதி, அவன் சிவன். இம்முப்பொருள் உண்மை கந்தபுராணத்தில் வருகிறது. இதன் ஆசிரியர் கச்சியப்ப சிவாசாரியர்.

குரன், சிங்கன், தாரகன் உடைய தந்தை காசிப முனிவர். அவர் தர்மம் தெரிந்தவர். நீதி புரிந்தவர். மக்கள் மூவரையும் அழைத்துச் சொல்கிறார்.

உறுதிய தொன்றினை உணர்த்து கின்றனன்
அறைகழல் மைந்தர்கள் ஆரிய மாதவ
நெறிதனில் மூவரும் நிற்றிர் அன்னதன்
முறைகளை மொழிவன் கேண்மினோ

சான்றவர் ஆய்ந்திடத் தக்கவாம் பொருள்
முன்றுள மறையெலாம் மொழிய நின்றன
ஆன்றதோர் தொல்பதி ஆருயிரத் தொகை
வான்றிகழ் தளையென வகுப்பர் அன்னவே
அன்பான பிள்ளைகளே! நீதி நெறிவழிநின்று கேளுங்கள்.
கற்றுவல்லவர்கள் கூறிய பதி பக பாசம் பற்றி வேதங்களே
கூறுகின்றன.

பதி இறைவன், பக-ஆன்மா, பாசம் - தளை, உயிர்கள் ஆணவம், கனமம் மாயையென்ற முன்றனுள்ளும் மூஷ்கியுள்ளன. உயிர்கள் எல்லாம் எண்ணிலாத அநாதியானவை. நல்வினை தீவினைப் பயனால் ஒழிவின்றி, இறக்கும் பிறக்கும் தன்மையன மூவகை எனுந்தளை மூஷ்கி யுற்றிடும் ஆவிகள் உலப்பில் அநாதி யுள்ளன

தீவினை நல்வினைத் தீர்த்தின் வன்மையால்
 ஒவற முறைமுறை உதித்து மாயுமே
 அளித்திடல் காத்திடல் அடுதல் மெய்யுணர்
 வொளித்திடல் பேரருள் உதவலே யெனக்
 களத்திடு செயல் புரி கிண்ற நீலமார்
 களத்தினன் பதியெனக் கழறும் வேதமே
 படைத்தல், காத்தல், ஒடுக்குதல் (அடுதல்) மறைத்தல் (மெய்யுணர்வு
 ஒளித்தல், அருளல் என்பன இறைவனின் தொழில் (ஜந்தொழில்)
 அப்படியான உயிர் இனங்கள் பூமியில், நீரில், நெருப்பில், காற்றில்,
 விண்ணில் பிறக்கும். எனவே அவ்வுயிர்கள் ஓரிடத்தில் நிலைக்கும்
 தன்மை இல்லை.
 பாரிடை உதித்திடும் பாரைச் சூழ்தஞ்சும்
 நீரிடை உதித்திடும் நெருப்பில் வாயுவில்
 சீருடை விசும்பிடைச் சேரும் அன்னவைக்
 கோரிடை நிலையென உரைத்தற் பாலதோ
 முட்டையிற் பிறப்பன, வேர்வையிற் பிறப்பன, நிலத்தில் வெடித்துப்
 பிறப்பன, கருவில் தங்கி இருந்து பிறப்பன எனப் பல்வகைப்படும்.
 இதை எழுவகைப் பிறப்பு நால்வகைத் தோற்றும் என்பர்.

1. தாவரம்
2. நீர்வாழ்வன
3. ஊர்வன
4. நடப்பன
5. பறப்பன
6. மனிதர்
7. விலங்கு (மிருகம்)

இவை வினைகளுக்கேற்க மாறி மாறி வரும்.
 மக்களாம் விலங்குமாம் மாசில் வானிடைப்
 புக்குலாம் பறவையாம் புல்லுமாம் அதில்
 மிக்கதா வரமுமாம் விலங்கல் தானுமாம்
 தீக்கெலாம் இறைபுரி தேவும் யாவுமாம்.
 இவற்றிலே கருவிலேயே அழியும். பிறந்தபின் மாய்ந்து போம்.
 சிலநாள் இருந்து இறக்கும். நல்ல காளைப் பருவம் அடைந்து
 செத்துப்போம். கிழப்பருவம் எய்தி மடியும். இவ்வுயிர்களின்
 நிலையாமை பற்றிக் கூறுவது முடியாது.
 பிறந்திடு முன் செலும் பிறந்த பின்னர் மெய்
 துறந்திடும் சிலபகல் இருந்து துஞ்சுமால்

சிறந்திடு காளையில் தேயும் முப்பினில்
இறந்திடும் அதன்பரி சியம்ப லாகுமோ
(மெய்- உடம்பு)

“எழுகடல் மணலை அளவிடின் அதிகம் எமதிடர் பிறவி அதிகாரம்” எனப் பாடினார் அருணகிரியார். எனவே பிறவியை இவ்வளவு என அளவிட முடியாது. கலைகளால் வரும் உணர்ச்சி, கல்வி, வீரம், மலைநிகர்த்த செல்வம், வலிமை, இளமை, பட்டம் பதவி, முதலியன எல்லாமே நீர்க்குமிழி போன்றவை. நிலை இல்லாதவை. ஒருமைப்பட்ட உணர்வும், ஒன்றாகக் காணும் காட்சியும் உடையவர்களே இந்நிலையாமை பற்றி உணர்ந்து நடப்பார்.

கலைபடும் உணர்ச்சியும் கற்பும் வீரமும்
மலைபடும் வெறுக்கையும் வலிவும் மற்றதும்
அலைபடும் புற்புதம் ஆகும் அன்னவை
நிலைபடும் பொருளென நினைக்க லாகுமோ

இவை யாவும் அழியும் தன்மையன. என்றுமே அழியாத, நிலையான பொருள் ஒன்று உண்டு. அதுதான் தர்மம். இது ஒன்றே அழியாதது. இப்பிறவிக்கும் மறுபிறவிக்கும் (மறுமை) நன்மை தருவது, நல்ல பயன் செய்வது இதை உத்தமர்கள் நன்கு உணர்வார்.

தரும மென நொருபொருள் உளது தாவிலா
இருமையின் இன்புமும் எனிதின் ஆக்குமால்
அருமையின் வரும் பொருளாகும் அன்னதும்
ஒருமையி னோர்க்கலால் உணர்தற் கொண்ணுமோ

எனவே நீங்கள் தர்மம் செய்தல் வேண்டும். தர்மம் செய்யில் அன்பு உண்டாகும். அன்பினால் அருள் உண்டாகும். இந்த அன்பினாலேதான் தவம் என்ற மிக உயர்ந்த பொருள் உண்டாகும். இத்தவத்தினாற் தெளிவு பெற்ற உயிர் சிவத்தை அடையும். தவம் செய்வோர் சிவம் பெறுவார். தவத்திற்கழகு சிவத்தைப் பேணுதல்

தருமமே போற்றிடில் அன்பு சார்ந்திடும்
அருளொனுங் குழவியும் அணையும் ஆங்கவை
வருவழித் தவ மெனும் மாட்சி எய்தும் மேல்
தெருஞுறும் அவ்வுயிர் சிவத்தைச் சாருமால்.

இந்நிலையில் மனிதப் பிறவியின் இறுதிநிலை வந்து சேரும். சிவனையே சேரும் நிலை கிடைக்கும். பிறவி நோய் நீங்கும். இனிப் பிறவா நிலை கிடைக்கும். நம்முயிரோடு நெருங்கிய

அநாதி மலம் நீங்கும். நீங்கவே பேரின்பம் பெருவாழ்வு பெறலாம். எல்லையற்ற இன்பம் எய்தி இறைவனோடிருக்கலாம்.

சேர்ந்துமி பிறவியும் தீரும் தொன்மையாய்ச்
சார்ந்திடு முவகை தளையும் நீங்கிடும்
பேர்ந்திடல் அரியதோர் பேரின் பந்தனை
ஆர்ந்திடும் அதன்பரி சறைதற் கேடுமோ.

ஆகவே அறிவை உடையோர் நல்ல தவம் செய்தல் வேண்டும் எனக் காசிபர் மக்கள் மூவர்க்கும் கூறுகிறார்.

தவமொன்றே உயிர்க்குறுதி தரும்.

திருவருட பேறுதந்து இன்பம் நல்கும். எனவே அவமே செய்து காலங்கழிக்காமல் தவம் செய்து பிறப்பை அறுக்க வேண்டும். இவ்வளவு நன்மைகள் இருக்கவும் மனிதர்கள் பஞ்சமா பாதகம் செய்து முத்திப் பேற்றை இழக்கின்றனர் என்பதைக் கச்சியப்பர் காசிபர் வாக்காகக் கூறியவை இன்றைய மக்கட்கும் பெரிதும் பொருத்தமே.

அறிந்திலை உரைப்பினும் அவனி மாக்கள்தாம்
மறங்ககொலை களவொடு மயக்கம் நீங்கலர்
துறந்திடு கின்றிலர் துன்பம் அற்றிலர்
பிறந்தனர் இறந்தனர் முத்தி பெற்றிலர்
இத்தவத்திற்குத் தவமே சமம்.

தவந்தனில் மிக்க தொன்றில்லை தாவில்சீர்த்
தவந்தனை நேர்வது தானும் இல்லையால்
தவந் தனின் அரிய தொன்றில்லை சாற்றிடில்
தவந்தனக் கொப்பது தவமதாகுமே
இவ்வண்ணம் கந்தன் கதைபேசும் கந்தபூராணம்தான் ஆஸயந்தோறும்
படிக்கப்பட வேண்டும் என நாவலர் பெருமான் கூறி பூராணபடனம்
மேற்கொண்டார். இக்கலாச்சாரமே யாழ்ப்பாணக் கலாச்சாரமென்றார்
பண்டித மணி சி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள். இந்த முப்பொருள் உண்மைதான் சைவசித்தாந்தம்.

22. முருகா என்னும் நாமங்கள்.

திருநாமம் அஞ்செழுத்தும் செப்பாராகில்
 தீவண்ணர் திற மொருகால் பேசாராகில்
 ஒருகாலும் திருக்கோயில் குழாராகில்
 உண்பதன்முன் மலர்பறித்திட் டுண்ணா ராகில்
 அருநோய்கள் கெடவெண்ணீ றணியாராகில்
 அளியற்றார் பிறந்தவா நேதோ வென்னில்
 பெருநோய்கள் மிகநலியப் பெயர்த்துஞ் செத்துப்
 பிறப்பதற்கே தொழிலாகி இறக்கின்றாரே.

இப்பாலிலே அப்பரடிகள், திருநாமத்தின் பெருமையையும் இறைபுகழ் பேசுவதன் அருமையையும், திருக்கோயிலை வலம்வர வேண்டியதன் அவசியத்தையும், மலர்கள் பறித்து இறைவனை வழிபட வேண்டியதன் முக்கியத்துவத்தையும், திருநீற்றின் மேன்மையையும் எடுத்துப் பேசியுள்ளார். இறைவனது திருநாமங்கள் மந்திரங்களே என்பதை ஆழ்வார்கள், நாயன்மார்கள், தொட்டு ஆதிசங்கரர், அருணகிரியார், காஞ்சிப் பெரியவர் வரை சொல்லியுள்ளனர். பஞ்சாட்சரமாயமெந்த சிவாயநம், நமசிவாய, எட்டெழுத்து மந்திரமான ஓம் நாராயணயநம், ஈரெழுத்து மந்திரங்களான சிவசிவ, ராமராம, ஆஸ்ரேழுத்து மந்திரமான சரவணபவ, குமாராயநம், மூன்றெழுத்தாலான முருகா, நான்கெழுத்து மந்திரமான ஓம் சக்தி என்பன சிறந்த நாமசங்கீர்த்தனம், பஜகோவிந்தம் வைணவர்களின் தாரகங்களாகும். இவற்றை இடையறாது, ஒதுவோர் இம்மையிற் புனிதமான வாழ்வையும் மறுமையில் இனிதமான மோட்சத்தையும் பெறுவர் என்பது மறைஞானியர் வாக்கு. இவைநிறைமொழி மாந்தர் கண்டமறை மொழிகளாம். ‘நற் றவா உனைநான் மறககி னுஞ் சொல்லுநாநமச்சிவாயவே’ என்பாடினார் சுந்தரர். நற்றுணையாவது நமச்சிவாயவே என்றார்அப்பர் பெருமான். மெய்ப்பொருளாவது நாதன் நாமம் நமச்சிவாயவே என்பர் சம்பந்தர். நலந்தருஞ் சொல்லை நான்கண்டு கொண்டேன் நாராயணாவென்னும் நாமம் என்பது திருமங்கை ஆழ்வாரின் அருளிச் செயல். திருமூலரோ சிவசிவ என்கிலர் தீவினையாளர் என்பர். திருவாசகத்தின் துவக்கமே பஞ்சாட்சரம்தான். அவ்வையார் வெகுசுஞ்வாக சிவாயநமவென்று சிந்தித்திருப்போர்க்கு அபாயமொருநாளும் இல்லை என அறிவுறுத்தினார். ராமநாமத்தின் பெருமையை சிவவாக்கியர் கட்டிக்காட்டினார். உலகெங்கும் ஒலிக்கும் ஹரேகிருஷ்ணா ஹரேராம

மந்திரம் பிரபுபாத சுவாமிகளின் எழுச்சிமிகு பிரார்த்தனை. காஞ்சிப்பெரியவர்கள் ஜெயேந்திரசரஸ்வதி சுவாமிகளை ஒரு கோடிமுறை நாம ஜெபம் செய்யும்படி எங்கோ அனுப்பியதாக வரலாறு. இந்நெறியிலே அருணகிரிப்பெருமான் முருக மந்திரத்தின் உருக்கத்தை இப்படிப் பாடுகிறார்.

விழிக்குத் துணைதிரு மென்மலர்ப் பாதங்கள் மெய்ம்மை குன்றா மொழிக்குத் துணைமுரு காவெனு நாமங்கள் முன்பு செய்த பழிக்குத் துணையவன் பன்னிரு தோனும் பயந்ததனி வழிக்குத் துணைவடி வேலுஞ் செங்கோடன் மாயூரமுமே.

கந்தர் அலங்காரம் 70

திரு மென் மலர்ப்பாதங்கள் விழிக்குத் துணை. முருகா என்னும் நாமங்கள் மெய்ம்மை குன்றா மொழிக்குத் துணை. அவன் பன்னிரு தோனும் முன்பு செய்த பழிக்குத் துணை. வடிவேலும் செங்கோடன் மாயூரமும் பயந்த தனி வழிக்குத் துணை.

விழி. மொழி. பழி. வழி இவற்றில் மொழி சுப்தம். ஓலிவடிவானது. ஒழுங்கான ஒசை வடிவானது. அதை மெய்ம்மை குன்றா மொழி எனப் பெருமைப்படுத்துகிறது இப்பாடல். அத்திருநாமம் உண்மையானது. உண்மையே பேசுதற்கு உறுதுணையானது. உள்ளத்தில் இருந்து வருவது தான் உண்மை. உள்ளத்தில் உண்மையொளி உண்டாயின் வாக்கினிலே ஒளியுண்டாகும் என்பர் பாரதி உள்ளம் -மனம். எனவே உள்ளம் பேச வேண்டும். உள்ளத்தைச் சொல்ல வேண்டும். உள்ளத்தைச் சொல்லல் உண்மை பேசல். இது நாவழி காற்றிற் கலக்கும். செவிவழி மனதை அருட்டும். ஒசை ஓலியேலாம் ஆனவன் இறைவன். மெய்ம்மையாம் விளைவைச் செய்ய வேண்டும். இந்த மூன்றேழுத்தும் முருகநாமம். அவன் நாமங்களிலே அதி உன்னதமானது என்கிறார்கள். அதை நாமம் எனாது நாமங்கள் எனப் பேசினார் அருணகிரி. அந்த வரிசையில் வரும் குமரா. குகா. கந்தா. கடம்பா என்னும் ஆயிரமாயிரம் திருநாமங்களைக் குறிக்கலாம். (பேராயிரம் பரவி வாணோர் ஏத்தும் பெம்மானை -அப்பர்) அன்றியும் அந்த ஒரு நாமமே ஆயிரமாயிரம் நாமங்கட்குச் சமம் ஆனதுமாம். திரும்பத்திரும் ஆயிரமாயிரம். பல்லயிரி முறை சொல்லிச் சொல்லி கோடி கோடியாகக் குவிய வேண்டும். நாக்கிற எழும்பு ஏற வேண்டும். நாக்குத் தழும்புற ஓயாது படிய வேண்டும். அப்போது

பணிவு வரும். இதுவே முருக கருணையின் முற்றிய பயன். ஆக முருக நாமம் உன்னதமானது, தினம் ஒத வேண்டியது என்பார் நாமங்கள் என்றார். எல்லா மந்திரங்களும் இம்மந்திரத்துள் அடக்கம்.

ஆம் இத்திருநாமம் பேசுவோர் ஓயாத பிறவி என்னும் கடலிற்புகார். புகுந்து அலைச்சலுறார். எல்லாவற்றையும் கெடுக்கின்ற வறுமையால் இப்பூமியில் துன்பம் அடைய மாட்டார்கள்.

முடியாப் பிறவிக் கடலிற் புகார் முழுதுங் கெடுக்கு
மிடியாற் படியில் விதனப் படார்வெற்றி வேற்பெருமாள்
அடியார்க்கு நல்ல பெருமாள் அவுனர் குலமடங்கப்
பொடியாக் கியபெருமான் திருநாமம் புகல்பவரே.

முடியா - ஓயாத, படி-பூமி, மிடி-வறுமை, விதனம் - துன்பம்
கந்தரலங்காரம் 33.

இத்திருநாம செபம் பிரமன் எழுதிய எழுத்தையே அழிக்கும் என்பதைத் திருப்புகழ் மூலம் தருகிறார் சுவாமிகள்.

வதன சரோருக நயன சிலீமுக வள்ளி புனத்தில் நின்று
வாராய்பதி காதங் காதரை யொன்று முரும்
வயலு மொரேவிடை யெனவொரு காவிடை வல்லப மற்றழிந்து
மாலாப் மட லேறுங் காமுக எம்பிரானே
இதவிய காணிவை ததையென வேடுவ ணெய்திடு மெச்சில் தின்று
லீலாசல மாடுந் தூயவன் மைந்த நாளும்
இளையவ முதுரை மலைக்கிழ வோனென வெள்ள மெனக்கலந்து
நூற்றாயிர பேதஞ் சாதமொ ழிந்தவாதான்
கதைகன சாபதி கிரிவளை வாளொடு கைவசி வித்த நந்த
கோபாலம கீபன் தேவிம கிழ்ந்து வாழக்
கயிறோ டுலுகல முருள வலாவிய கள்வ னறப்பயந்து
ஆகாயக பாலம் பீற்றி மிர்ந்துநீள
விதரண மாவலி வெருவ மகாவ்ருத வெள்ள வெளுக்க நின்ற
நாராயண மாமன் சேயைமு னிந்தகோவே!
விளைவய ஹாடிடை வளைவிலை யாடிய வெள்ளி நாதர்க்கமர்ந்த
வேலாயுத மேவுந் தேவர்கள் தம்பிரானே

-திருப்புகழ் 668

சரோருகம் - தாமரை, சிலீமுகம்-அம்பு, வண்டு, மடலேறும்-மோகம்
கொண்ட (மானுடப் பெண்டிரை கடவுள் மணப்பது), வேடுவன்-

கண்ணப்பன், இதவிய - இனிய, லீலாசலம்-சலம் லீலை-பொய்மையானவினையாட்டு, முதுரை-திருமுருகாந்றுப்படை, வெள்ளம்-பேரென், நூறாயிர பேதஞ்சாதம்-(சாதம்-ஜாதம்) வெள்ளக் கணக்காய் என்னக்கூடிய பிறப்பு-என்பத்து நான்கு நூறாயிர பேதமான பிறப்பு, கதை-கெளமோதகி எனும் ஆயுதம், கனசாபம்-சார்ங்கம் (விரைவில்) திகிரி-சக்கரம், கை வசிவித்த-கையில் தங்க வைத்த, விதரண மாபலி-கொடையிற் சிறந்த மாபலி இப்பாடலிலே திருமுருகாந்றுப்படையின் ஈற்றிலமைந்த “மலைகிழு வோனே” என்ற நாமத்தைச் சொன்னால் பிறவி ஒழிந்து போயின-இது என்ன அற்புதம் என முருகநாமப் பெருமை பேசுகிறார் அருணகிரியார்.

கந்தர் அந்தாதியில் குமாரக்கடவுளது நாம சங்கீர்த்தனத்தைச் செபித்தால் பிரமாவின் விதியையும் நீக்கும் என வருகிறது ஒரு பாடல்.

தெய்வ மணம்புனர் தீகால் வெளிசெய்த தேவரெந்த
தெய்வ மணம்புன ராரிக்கு மருக செச்சையைந்தார்
தெய்வ மணம்புன ருங்குழ லாளைத் தினைப்புனத்தே
தெய்வ மணம்புனர் கந்தனென் ஸீ ருங்க ஷதறவே

கந்தரந்தாதி 30

தெய்வ-தேவர்களையும், மண்-பூமியையும், அம்பு-நீரையும், உணர்-அறிவையும், தீ-நெருப்பையும், கால்-காற்றையும், வெளி-ஆகாயத்தையும், செய்த-படைத்த, தே-பிரமாவானவள், வரைந்தது-பொறித்த எழுத்தை, எய்வு-(குமாரக்கடவுளின் சங்கீர்த்தமானது) செயிக்கும் ஆதலால், மண்-மாசற்ற, அம்- அழகிய, புள்-கருடவாகனத்தை உடைய, நராரிக்கு-நரசிங்க அவதாரம் எடுத்த திருமாற்கு, மருக-மருகோனே! செச்சை அம்தார்-அழகிய வெட்சிமாலையை அணிந்த, தெய்வ-கடவுளே! மணம்புனரும்-வாசனையை அணிந்த, குழலாளை-கந்தலையுடைய வள்ளியை, தினைப்புனத்தே-தினைப்புனத்திலே, தெய்வமணம்புனர்-காந்தருவ மணம் செய்த, கந்தன்-குமாரக்கடவுளே! என்ஸீர்-என்று தோத்திரம் பண்ணுங்கள், உங்கள்-உங்கள் உடைய, தீது-தீமை(வினை) அற-ஒழியும்படி-நீர்-தோன்றா எழுவாய், என்ஸீர் பயனிலை.

சுப்பிரமணியப் பெருமானது திருநாமங்களுள் முருகா, குமரா, குகா, கந்தா கடம்பா என்னும் நாமங்கள் மேலாந்தன்மையன. முருகனுக்கு உகந்த நாமங்கள் எனப் பேசப்படுகிறது. இவைகளை ஜெபித்தால் பலன் உண்டு. இப்பண்பினை வெளிப்படுத்த

பெரும்பித்தர் கூடிப்பிதற்றும்மடி
பிழைத்தார் பிழைப்பறிய வல்லவடி
திருந்து நீர்த் தென்கெடில நாடன்னடி
திருவீராட் டானத்தெஞ் செல்வன்னடி

அகத்தியர் தேவாரத்திரட்டு

இறைவன் பற்றிப் பேசியவர்கள் அவன் சமயாதீதப் பழம் பொருள் என்றனர். உருவமும் குணமும், இல்லாதவன் என்றனர். எனினும்நாமருபம் கடந்தவனுக்கு வண்ணம், வடிவம், குணம் பேசியும் வழிபடுகின்றனர். பொதுநிலையிற் குணாதீதனானவன் இறைவன்.

ஊரி லான் குணங்குறியிலான் செயலிலான் உரைக்கும்
பேரிலான் ஒரு முன்னிலான் பின்னிலான் பிறிதோர்
சாரிலான்வரல் போக்கிலான் மேலிவான் தனக்கு
நேரிலான் உயிர்க் கடவுளாய் என்னுளே நின்றான்.

-கந்தபூராணம்.

இந்நிலையிலே சைவம்சார் தெய்வநிலையில் முருகப் பெருமான் சிவனில் வேறாகாதவன். அவனுக்குக் கந்தன், கார்த்திகேயன், சேயோன், வேந்தன், சேந்தன் வள்ளிகாந்தன், குமரன், குகன், சரவணன், காங்கேயன், அறுமுகன், விசாகன், வேள், செவ்வேள், எனப் பலதிருநாமங்கள் உண்டு. மனக்குகையில் வதிபவன் குகன். மலைக்குகை, குடவரைக் கோயில்களில் இருந்து அருள்பாலிப்பவன் குகன். வேடரின் குலதெய்வம், குகன், இப்பெரும் பெயர் முருகனின் மூலமந்திரம் குகா. இக்குகநாமப் பெருமை பேசும் திருப்புகழ் வருமாறு

ஒல மிட்ட சுரும்பு தனா தனாவென

வேசி ரத்தில் விழுங் கை பளீர் பளீரென
வோசை பெற்ற சிலம்பு கலீர் கலீரென விரகலீலை
ஓர்மி டற்றி லெழும்புள் குகூ குகூவென

வேர்வை மெத்த வெழுந்து சலா சலாவென
ரோம குச்ச நிறைந்து சிலீர் சிலீரென அமுதமாரன்
ஆல யத்து ஸிருந்து குபீர் குபீரென
வேகு திக்க வுடம்பு விரீர் வீரென
அரை முத்த மணிந்து அளா வளாவெனமருவுமாதர்
ஆசை யிற்கை கலந்து சுமா சுமாபவ
சாக ரத்தி லழுந்தி எழா எழாதுளாம்
அுறைமுத்தை நினைந்து குகா குகாவென வகைவாராதோ

அருணகிரியார் -கந்தர் அநுபூதியில் ஓர்பாடல் அருளியுள்ளார்.

முருகன் குமரன் குகனென்று மொழிந்
தூருகுஞ் செயல்தந் தூணர் வென் றருள்வாய்
பொருபுங் கவரும் புவியும் பரவுங்
குருபுங்கவ எண்குண பஞ்சரனே

கந்தரநுபூதி 15

குருமூர்த்தியே! முருக, குமர, குக என்று சொல்லிச் சொல்லி உருகும் பக்தி நிலையைத் தருவாயாக என்பது இதன் பொருள். மிக எல்லாராலும் விரும்பப்படும் முருக நாம மகிழையை ஒரு திருப்புகழிலே அழுத்திப் பாடியுள்ளார் சுவாமிகள்.

எருவாய் கருவாய் தனிலே யுருவா

யிதுவே பயிராய் விளைவாகி

இவர்போ யவரா யவர்போ யிவரா

யிதுவே தொடர்பாய் வெறிபோல

ஒருதா யிருதாய் பலகோ டியதா

யுடனே யவமா யழியாதே

ஒருகால் முருகா பரமா குமரா

உயிர்கா வெனவே தருள்தாராய்

முருகா வெனவோர் தரமோ தடியார்

முடிமே விணைதா எருள் வோனே

முநிவோ ரமரோர் முறையோ வெனவே

முதுகு ருரமேல் விடும்வேலா

திருமால் பிரமா அறியா தவர் சீர்

சிறுவா திருமால் மருகோனே

செழுமா மதில் சே ரழகார் பொழில்குழ்

திருவீ ழியில்வாழ் பெருமானே

திருப்புகழ் 851.

இப்பாடலிலே மூன்று முக்கிய அம்சங்கள் இயைந்துள்ளன.

1. எல்லையற்ற பிறவியும் பல கோடிதாயரின் பரிபவமும்.

2. முருகப் பெருமானே! குறைந்தது ஒருமுறை யேனும் உன் நாமங்களான முருகா குமரா பரமாவென ஒதும் பக்குவத்தைத் தருவாயாக.

3. ஒருமுறை யேனும் முருகா வென உன் னைக் கூவியழைப்போர்க்குத் திருவடித் தீட்சை செய்யும் கருணை வள்ளலன்றோ நீ!

இப்பகுதிகளை ஒப்பிட்டால் பிறவில்லையற்றது, வாழ்வோ

நிலையற்றது. எனவே முருகநாமத்தை ஒதி உய்தியடைவீர்களாக பிறவியினின்றும் விடுதலை காண்பீர்களாக. இந்த முருகநாமம் போற்றிற் கூற்றுவனே அஞ்சவான் முருகநாமம் போல சடாட் சரம் (ஆற்றமுத்து) என்னும் மந்திரம் பற்றிப் பல்ஸ் தம் அங்குதி நிலையை வெளிப்படுத்தினார். அருணகிரிப் பெருமானும் அதன் விசேஷம் பேசுகிறார்

வசனமிக வேற்றி	மறவாதே
மனதுதுய ராற்றி	லுழலாலே
இசைபயில் ஷ டாஷி	ரமதாலே
இகபரசெள பாக்ய	மருள்வாயே
பசுபதிசி வாக்ய	முணர்வோனே
பழநிமலைவீற்று	ருஞ்சவேலா
அகர்ர்கிளை வாட்டி	மிகவாழ
அமர்ர்சிறை மீட்ட	பெருமானே

திருப்புகழ் (191)

சடாட்சரம்-சரவணபவ-அட்சரம்-எழுத்து ஆற்றமுத்து மந்திரம் சடாட்சரம்
இந்த முருகநாமசெபம், லிகித செபம் என்பன இறைநினைப்பின் சாதனையாகும்.

அஞ்சமுகந் தோன்றில் ஆறுமுகந் தோன்றும்
வெஞ்சமரில் அஞ்சலென வேல்தோன்றும் - நெஞ்சில்
ஒருகால் நினைக்கில் இருகாலுந் தோன்றும்
முருகாவென் ரோதுவார் முன்.

திருமுருகாற்றுப்படை 6.

23. குகபாத் சரணம்.

ஆனைமுக வற்கு நேரிளைய பத்த	
ஆறுமுக வித்த	கமரேசா
ஆதியர னுக்கும் வேதமுதல் வற்கும்	
ஆரணமு ரைத்த	குருநாதா
தானவர் குலத்தை வாள்கொடு துணித்த	
சால்சதூர் மிகுத்த	திறல்வீரா
தாளிணைக ஞற்று மேவியப தத்தில்	
வாழ்வொடு சிறக்க	அருள்வாயே
வானெழு புவிக்கு மாலும யனுக்கும்	
யாவரொரு வர்க்கு	மறியாத
மாமதுரை சொக்கர் மாதுமை களிக்க	
மாமயில் நடத்து	முருகோனே
தேனெழு புனத்தில் மான்விழி குறத்தி	
சேர மருவுற்ற	திருள்தோளா
தேவர்கள் கருத்தில் மேவிய யயத்தை	
வேல்கொடு தணித்த	பெருமானே

திருப்புகழ் 961.

இப்பாடலில் முருகப் பெருமானை அருணகிரியார் வேண்டுவது-அவனது திருவடிகள் இரண்டையும் தியானித்து, அப்புகழ் சேவடியிற் பொருந்திய பெருவாழ்வாம் நல்வாழ்வுதான், அடைய அருள்புரிய வேண்டும் என்பதாகும்” இறைபதம் திருவடி, மலரடி, திருப்பதம், சேவடி, என்றெல்லாம் போற்றப்படும். திருவடிப்பேறு ஒன்றே ஆன்மாவின் இறுதிநிலை, அதிலே இளைப்பாறுபவர், அந்தமில் இன்பம் அடைவர். அதனால் இறப்பும் இல்லை, பிறப்புமில்லை. இதை இறுவாமற் பிறவாமல் எனையாள் சங்குருவாகி எனப் பாடினர் அருணகிரியார். எம்பிரானது திருவடியைப் பேசும் நாவேந்தரின் சொற்றிறன் ஒரு பதிகமாகவே அமைந்துளது. ஒரு பாடலை மட்டும் காண்பாம்.

அரும்பித்த செய்ஞ்ஞாயி ரேய்க்கும்மடி
யழகெழுத லாகா வருட்சேவடி
சுரும்பித்த வண்டினங்கள் குழ்ந்தவடி
சோமனையுங் காமனையுங் காய்ந்தவடி

இப்படிச் சிற்றின்பக் கலவியால், பிறவிக் கடலில் மீண்டும் மீண்டும் விழாமல் உனது ஆற்றமுத்து மந்திரத்தை எண்ணி.குகா, குகா எனப் பாடிப் பரவும் மனப்பான்மையைப் பெறும் பாக்கியம் எனக்கு வாராதோ என அங்கலாய்க்கிறார் அருணகிரியார். திருக்குறளின் கடவுள் வாழ்த்திலே ஏழு இடங்களிலே இறைவனது திருவடி பற்றிப் பேசப்படுகிறது. ஸற்றிலே இறைவனாடி சேர்ந்தவர் பிறவிப் பெருங்கடலைத் தாண்டுவர் என வள்ளுவர் குறிப்பிடுகின்றார்

பிறவிப் பெருங்கடல் நீந்துவர் நீந்தார்

இறைவன் அடிசேரா தார்

-திருக்குறள் 10

எனவே முருகனது திருப்பாதங்களைச் சிக்கெனப் பிடித்தோர்க்குப் பிறவி தொடராது. முருகனது பூங்கழல்கள் பிரமதேவன் தலையில் எழுதிய (விதி) எழுத்தையே அழித்துவிடும். அழிக்கும் திறமை திருவடிகட்கு உண்டு என அலங்காரம் பேசுகிறது.

சேல்பட் டழிந்தது செந்தார் வயற்பொழில் தேங்கடம்பின் மால்பட் டழிந்தது பூங்கொடியார்மனம் மாமயிலோன்

வேல்பட் டழிந்தது வேலையுஞ் குரனும் வெற்பு மவன் கால்பட் பழிந்ததிங் கென்றலை மேலயன் கையெழுத்தே

-கந்தரலங்காரம் 40.

அருணகிரிப் பெருமானின் தலையெழுத்தே இல்லாமற்போனது செவ்வேளின் செவ்விய திருவடிகளாற்றான் என்பது இப்பாடலால் உறுதியாயிற்று. திருவடி ஞானம் கைவந்தால் வீட்டின்பம் தானே அமையும். எனவேதான் அருணகிரியார் அறுமுகனிடம் “உனது தூமரைமலர் போன்ற பாதங்களாம் கோயிலை அரைநிமிட நேரமாவது வரன்முறையாகத் தியானம் செய்ய அருள்புரிவீராக என இரந்து கேட்கிறார்.

சரணகம லால யத்தை அரைநிமிட நேரமட்டில்

தவமுறைதி யானம் வைக்க அறியாத

சடகசட மூடமட்டி பலவினையி லேசனித்த

தமியன் மிடி யால் மயக்க முறுவேனோ

திருப்புகழ் 214

எவ்வளவுதான் சந்நியாசியாகி, தாடி சடைவளர்த்தும், காட்டுக்குச் சென்று காய் கனிகளை உண்டும், உடம்பை வாட்டி, உலகெங்கும் திரிந்து அலைவதாற் பயனில்லை. நின்வடிவை சிவச் சொருபமாய்த்

தியானித்து ஒடுங்கும் ஒடுக்கமும் ஐம்பூதங்களது ஒடுக்கமும், நன்கு உண்டாகும்படி, மேலான ஒளிவிளக்கை நான் காண்பதற்கு, எனக்கு உனது குளிர்மையான தாமரைமலர் போன்ற திருவடிகளைத் தந்தருள்வாயாக. இந்த ஒழிவில் ஒடுக்கமே திருவடிப்பதிவாகும். இப்பாடலில் முருகனது திருப்பாதங்களைச் சீதளபத்மம் எனப் பாடுகிறார் அருணகிரியார்.

காவி யுடுத்துந், தாழ்சடை வைத்துங்	
காடுகள் புக்குந்	தடுமாறிக்
காய்களி துய்த்துங் காயமொறுத்துங்	
காசினி முற்றுந்	திரியாதே
சீவ ணொடுக்கம் பூதவொடுக்கம்	
தேற வதிக்கும்	பரஞான
தீப விளக்கங் காண எனக்குன்	
சீதள பத்மந்	தருவாயே.
	திருப்புகழ் 638.

முருகப் பிரானின் பொற்பதங்களையே சேரவேண்டும் என்பதைப் பலபாடல்களிலே பேசுகிறார் அருணகிரி.

கயவனறி வீனன் இவனுமுயர் நீடு	
கழலிணைகள் சேர	அருள்வாயே

அறத்தின் பா லொழுகாதமு தேவியை	
வினித்துன் பாதுகை நீதர நானருள் பெறுவேனோ	

செய லிழக் காமலிக் கலியுகத் தேபுகழ்	
சிவபதத் தேபதித் தருள்வாயே.	

அகில சக்தியு மெட்டுறை சித்தியு	
மெனிதெ னப்பெரு வெட்டவெ ஸிப்படு	
மருண பொற்பத முற்றிட வைப்பது மொருநாளே	
திருப்புகழ் போற்றும் திருவடித் தாமரைகளைப் பொருந்தக்	
கைதொழுது அடைக்கலம் புகுந்த மெய்ஞ்ஞானிகள் கூறும் சரணா	
கதித்தத்துவம், அடைக்கலம் கொடுத்தலாகும். கீதையிலும் இது	
பேசப்படுகிறது. எனவே குகனது செம்மலர்ப் பாத பங்கயங்களில்	
எம்மை அர்ப்பணித்து எம்மனச் சுமையையும் காயச் சுமையையும்	

இறக்கி அவனிடம் ஒப்புக் கொடுத்து நாம் வெறுமனே
நடமாடுவோமாக.

முருகனே செந்தி முதல்வனே மாயோன்
மருகனே யீசன் மகனே - யொருகைமுகன்
தம்பியே நின்னுடைய தண்டைக்கால் எப்பொழுதும்
நம்பியே கை தொழுவேன் நான்.
-திருமுருகாற்றுப்படை.

அரகரவேல் மயிலென்பார் எல்லார்க்கும் அடியேன்
ஆலயநற் திருத்தொண்டர் அனைவர்க்கும் அடியேன்
முருகனையே பாடுவார் எல்லார்க்கும் அடியேன்
முத்திநிலை பெறநாடி நித்தமுரு கையன்
திருவருளைச் சிந்திப்பார் அனைவர்க்கும் அடியேன்
திருத்தணியிற் பிறந்தவர்கள் எல்லார்க்கும் அடியேன்
இருக்திரைப் புறங்கானும் அழகுசுடர் வண்ணத்
தெம்மான் எந் திருத்தணிகை அம்மானுக் காளை
- சேய்த் தொண்டர்த் தொகை 5

முருக திருவடிகளே தஞ்சம்
முருகபக்தர்களிலே நெஞ்சம்
குருநாதன் திருவடிகளே மஞ்சம்
முருக கட்டளைத் தேதி 31-5-99
பூர்த்தித் தேதி 1-7-99

சுபம்

24. கந்தகோட்டம்.

தொன்மைமிகு திராவிடர்களின் மொழி, சமயம் பற்றிய ஆய்வுகள் மேலைத் தேய, கீழைத்தேய மேதைகளால் மேற்கொள்ளப்பட்டன. அவர்களின் முடிபுகள் வரலாற்றுக்கு முற்பட்ட இனம் தான் திராவிடர்கள் என்கிறது. திராவிடர்களே தமிழ் பேசும் இனம். இவர்களின் சமயம் சைவம். இவைபற்றிய சான்றுகள் சிந்து வெளிப் படுகையிற் காணப்பட்டன. நதிக்கரை நாகரிகத்தின் சிறப்பை உலகமே போற்றுகிறது. இவ்வுலக மண்ணமைப்பை மனதிற் கொண்ட பழந்தமிழ் இலக்கணம் தொல்காப்பியம். இதைத் தந்த ஒல்காப் புகழ் படைத்த தொல்காப்பியர் நிலங்களை நான்காக வகுத்தார். அவை மூல்லை, குறிஞ்சி, மருதம், நெய்தல் என்பன. இவ்விலக்கண அமைப்பில் முதற் பொருள், கருப்பொருள், உரிப் பொருள்கள் பேசப்படுகின்றன. நிலம், பொழுது, தெய்வம், உயிர், உணவு, ஒழுகலாறுகள் என்பன அவை. இந்நெறியில், திருமால், முருகன், இந்திரன், வருணன் என்பன முறையே மூல்லை, குறிஞ்சி, மருதம், நெய்தற் தெய்வங்களாகப் பேசும் தொல்காப்பியம் மாயோன்மேய காடுறை உலகமும் சேயோன்மேய மைவரை உலகமும் வேந்தன்மேய தீம்புனல் உலகமும் வருணன் மேய பெருமணல் உலகமும் மூல்லை குறிஞ்சி மருதம் நெய்தல் எனச் சொல்லிய முறையாற் சொல்லவும் படுமே.

தொல்காப்பியம் அகத்திணை -5

மருதமும் மூல்லையும் திரிந்து பாலையான தென்பர். அப்பாலை நிலக்கடவுள் கொற்றவை எனப் பிற்காலத்திற் பேசப்படுகிறது. எனவே இவ்வைந்து நிலங்களும் அன்பின் ஜிந்திணை எனப்படும். இத்தூய்வு நிலையின்முன் சூரிய, சந்திர, அக்கினி வழிபாடு இருந்தது என்னும் தொல்காப்பியத்தில் வேலன் வழிபாடு பற்றிய குறிப்புகள் உண்டு. வெறியாட்டயர்த்தல் அவற்றில் ஒன்று. சங்க இலக்கியங்கள் சிலவற்றிலும் முருக வழிபாடு பற்றிய தகவல்கள் உண்டு. தேவார ஆசிரியர்கள் சுமார் நாற்பதிற்கு மேற்பட்ட இடங்களில் முருகனைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். எனவே முருகவழிபாடு பற்றிய மேதகு ஆய்வு ஆளரின் ஒன்று கூடல்மூலம் இவ்விடயம் பற்றிய முடிபுகள் காண விழையும் இச்சகாப்த இறுதியில் உலகின் பல பாகங்களிலும் பரந்து வாழும் தமிழர்கள் தமது பாரம்பரியமான

வழிபாட்டு நெறிகளையும், மொழிவழக்கையும், பண்பாட்டமைவையும் தம்தாயகத்தில் இருந்தும் எடுத்துச் சென்றுள்ளனர்.

கங்கைக் கரையில் இருந்து கம்போஷம் வரை, மலேசியாவில் இருந்து அவுஸ்திரேலியாவரை, சமூத்தில் இருந்து இங்கிலாந்துவரை, தென்னாப்பிரிக்காவில் இருந்து வட அமெரிக்காவரை முருக வழிபாடு பரவியுள்ளது. மக்கட் பரம்பல் கால வோட்டத்தில் நடைபெறும் போது, அவர்களோடு தொற்றிப்போன அம்சங்களிற் தெய்வ வழிபாடும், மறபு வழிப் பண்பாடுகளும் அமையும்.” சிறப்பாக ஈழத்தமிழர்கள் மலேசியா, சிங்கப்பூர் சென்றனர். பெரிய பிரித்தானியா சென்றனர். என்பதுகளில் ஐரோப்பிய நாடுகட்கும், கனடா போன்ற வட அமெரிக்காக் கண்டத்துக்கும் புலம் பெயர்க்கப்பட்டனர். உயிரைக் கையிலே பிடித்துக் கொண்டு போன அவர்கள் உயிர்க்குயிரான தெய்வ வழிபாட்டை விட்டு விலகவில்லை. இதன் விளைவாகச் சைவம் சார்ந்த சிவ வழிபாடும், சிவனின் வேறாகாத முருக வழிபாடும் எங்கும் பரவியது. இந்நிலையில் வெகு சிரமங்களுக்கு மத்தியில் இறை இல்லங்களை அமைத்தனர். இந்நெறியிலே கனடா மன்னில் முருகனுக்காக முதலமைந்த கோயிலே கனடா கந்தசாமி கோயில். இதுவோர் முத்த கோயிலுமாம். கோட்டம் எனின் கோயில் என்றும் பொருள்படும். கந்தகோட்டம் - கந்தன் கோயில். கோட்டம் என்னும் பிரயோகம் சிலம்பு, மேகலை என்னும் காப்பியங்களிற் பயிலக்காணலாம். கோட்டமும் குளமும் அமைந்த மன்னன் குளக்கோட்டன் என வரலாற்றில் இடம் பெற்றுள்ளான். கோணேஸ்வரம் கண்ட மன்னன் இவன்.

இவ்வண்ணம் கனடாவில் ஓராலயம் அமைக்க வேண்டும் என்னும் எண்ணக் கரு ஏழ முருகபக்தர்களின் உள்ளத்தில் உருவானது. இது கருவாகி உருவானமுதல் இடம் 3251 Kennedy Road, Unit 22 ஆகும். இவ்வாலயம் இப்போ 1940 Ellesmere Road, Unit-21 என்னும் இடத்தில் அமைந்துள்ளது. ஆலயத்தை முறைப்படி நிரந்தரமாகக் கட்டியெழுப்ப வேண்டி அதன் அறங்காவலர் சபை ஓர் காணியை வேண்டத் தேவையான ஒழுங்குகள் செய்து வாங்கி விட்டனர். மேற்குறிப்பிட்ட காணி Birghmount / Eglinton சந்திக்கருகாமையில் 733 Birchmount ரோட்டில் அமைந்துள்ளது. முன்று ஏக்கர் நிலப்பரப்புள்ள இக் காணி கிழக்கு வாசல் அமைந்த 225 அடி நீளம் 65 அடி அகலம் கொண்ட 15000 சதுர அடிக் கட்டிடத்துடன் 300 கார்கள் நிறுத்தக்கூடிய கார் தரிப்பு வசதிகளுடன் அமைந்துள்ளது. அதற்காக முருகன் அடியார்கள் நிதி

வழங்குகிறார்கள். கூடிய விரைவில் முருகனாலயம் அடியார்களின் நிரந்தரமான வணக்கத்தலமாய்விடும். இவ் வாலய நிர்வாகிகள் சிறப்பாக ஆலய கைங்கரியம், நித்திய நைமித்தியம், மகோற்சவங்கள், குருபூசைகள், கூட்டுப் பிராந்ததனைகள், திருவாசகம் முற்றோதல், மகேஸ்வரபூசை, சொற்பொழிவுகள் போன்றவற்றை ஒழுங்காக மேற்கொண்டு வருகிறார்கள். இப் பெருமானருளால் இந்நால் வெளியாவதும் முருககடாட்சமே. முருகன் செந்தமிழ்த் தெய்வமெனப் பேசப்படுகிறான். அகத்தியர் தொட்டு அருணகிரிவரை முருகன் புகழ் பாடினார். குமரன் தாதை வேலன் தாதை எனத் திருவாசகம் சிவபெருமானைப் போற்றுகிறது. பழைமை மிகு முருகவழிபாடு தமிழரோடும், வேட்டுவர் குலத்தோடும் ஊன்றிப் போன்று. பெளத்தர்கள்கூட ஈழமணித் திருநாட்டில் முருகனை வழிபாடு செய்கிறார்கள். கண்டிக் கதிரேசன் கோயிலும், கதிர்காமமும், சாட்சி. செல்வச் சந்திதி - மண்டூர் கந்தன் கோயில் - கதிர்காமத்தில் வாய்க்கட்டி பூசை செய்யும் மரபை இன்றும் காணலாம்.

முக்கியமான உசாத்துணை நூல்கள்.

முருகவேள் பன்னிருதிருமுறை நான்கு பாகம்
 திருக்குறல், திரமந்திரம், திருநாலாயிரம்
 பன்னிரண்டாம், திருமுறை, ஒன்பதாம் திருமுறை
 இரண்டாம் சைவவினாவிடை
 வல்லிபுர மாயவன் பிள்ளைத் தமிழ்
 சபாரத்தின மெனும் திருவாசகப் பேருற்று
 கந்தபூராணம், ஈழத்து செவ்வேள் படையல்கள்
 அகத்தியர் தேவாரத் திரட்டு
 கதிர்காமப்பிரபந்தங்கள்
 பாரதியார் பாடல், மலரும் மாலையும், கவசக் கொத்து
 வள்ளலார் பாடல்கள்
 தாயுமானவர் பாடல்கள்

இந் நூல்களை உதவிய திருவாளர்கள் சிவமுத்துவிங்கம், இரத்தின
 விசாகேஸ்வரன் இருவருக்கும் என் நன்றி

அற்புதத்தை அறியுங்கள்

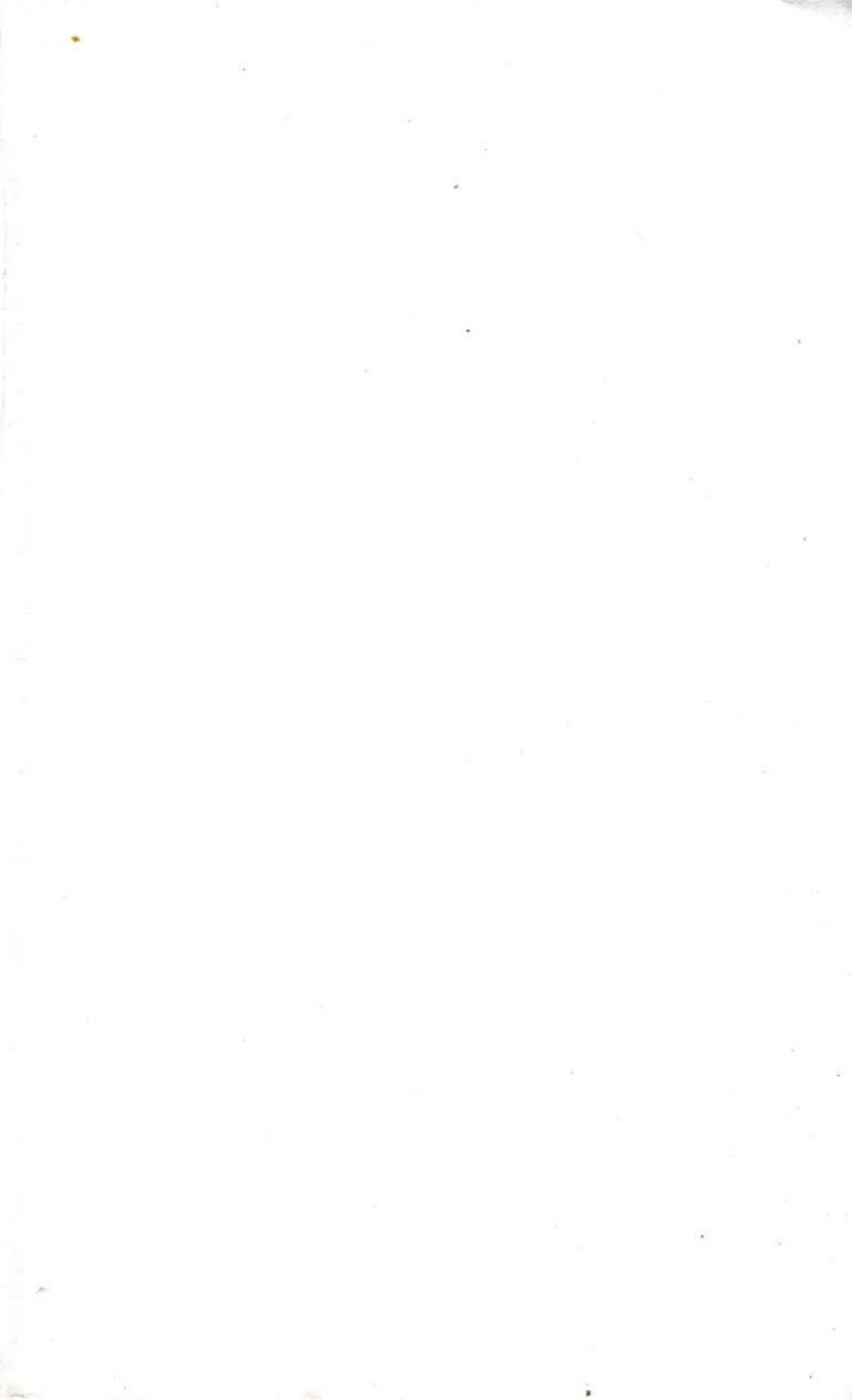
எல்லாம் வல்ல முருகன் ஆணையால் என் வலது கண் பார்வை
 பெற்ற அதி அற்புதமான அருட்பாட்டை, கண்டா கந்தன் எனக்கு
 அருளினான் எனில் அவன் அருளாணை எவ்வளவு பெரிது என்பதை
 என்னால் உணர்வு பூர்வமாக எடுத்துக்கூற முடியவில்லை. ஒரு
 கண்ணை (இடதுகண்ணை) வைத்துக்கொண்டு இந்நால் உருவானது.
 இதுவும் கந்தன் கருணையே! டாக்டர் எழுதப் படிக்க
 வேண்டாமென்று வற்புறுத்தியும் முருகன் அருளாணையால் எழுதக்
 தொடங்கினேன். புத்தகத்தை எழுதி முடித்தவுடன் கண் ஒளி
 பெற்றேன்.

இந்த அற்புதத்தை வாசகர்களிடம் பகிர்ந்து கொள்ளும்
 நோக்கத்துடன் இங்கு குறிப்பிடுகிறேன். முருகா! ஞானபண்டிதனே!
 கருணைக் கடலே! தொடர்ந்து எனக்கு அடைக்கலம் தாரும்
 ஜயா!

இந்நாலைப் பக்தி சிரத்தையுடன் படிக்கும் வாசகர்களுக்கும்
 நல்வழியைக் காட்டுமையா.

முருகவே பரமநாதன்

வேலவா வடி வேலவா

கேவலவா வட்டகேவலவா

